

กรอบนโยบายแม่บท ของพรรคการเมืองไทย ยุคใหม่

ดร. เชาวนະ ไตรมาศ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เชาวนะ ไตรมาศ.

กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่. --

กรุงเทพฯ : สถาบันนโยบายศึกษา, 2541.

88 หน้า.

1. พรรคการเมือง--ไทย. I. ชื่อเรื่อง.

324. 2593013

ISBN : 974-86472-4-2

ชื่อเรื่อง

กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

ผู้เขียน

เชาวนะ ไตรมาศ

ปีที่พิมพ์

สิงหาคม 2541

จำนวนพิมพ์

2,000 เล่ม

เจ้าของ

สถาบันนโยบายศึกษา

99/146 ซอยหมู่บ้านงามวงศ์วาน ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว

เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 9411832-3 โทรสาร 9411834

E-mail address : ipps@ksc.th.com

<http://www.fpps.or.th/ipps.htm>

สนับสนุนโดย

มูลนิธิคือนรชาติ อเดนาร์

บรรณาธิการ

ทิพย์พพร ตันติสุนทร

ตรวจสอบต้นฉบับ

ช่อม แก้วมรกต

ออกแบบปก

ชัยวุฒิ แก้วเรือน

ดำเนินการพิมพ์

บริษัท พี.เพรส จำกัด โทร. 331-5107

พิมพ์ที่

บริษัท สุขุมและบุตร จำกัด

จัดจำหน่ายโดย

ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาลาพระเกษียณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พญาไท กรุงเทพฯ 10330

โทร. 218-7000, 218-3980-2, 255-4433 โทรสาร 255-4441

E-mail : cubook@chula.edu. <http://www.chula.edu/cubook/index.htm>

ราคา

50 บาท

(สงวนลิขสิทธิ์)

กรอบนโยบายแม่บท ของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

1. กระแสบริบทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

1.1 เงื่อนไขบริบทของการเกิดพรรคการเมือง ในบริบทดั้งเดิม พรรคการเมืองไทยเกิดขึ้นด้วยเงื่อนไขเฉพาะกิจ (Tactical Party) อิงอยู่กับเหตุผลหลักด้านการช่วงชิงอำนาจการเมือง (Power Competition) ซึ่งปัจจัยสำเร็จอยู่ที่ผู้นำและกลุ่มแกนนำอำนาจเป็นตัวละครสำคัญในการผลักดันและวัดผลสำเร็จที่ผลการเลือกตั้งและการเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาล แต่ในบริบทของการเมืองยุคใหม่มีเหตุปัจจัยที่มีความซับซ้อน และหลากหลายกระจายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะต่อเหตุผลที่อิงอยู่กับขบวนการทางสังคม-การเมือง (Socio-Politics) ภายนอกมากกว่าอิงอยู่กับผู้นำและแกนนำภายในพรรค ขณะเดียวกันการวัดผลสำเร็จก็จะถ่างหน้าหนักไปที่การสร้างอิทธิพลต่อสังคม-การเมืองมากกว่าเป้าหมายการได้รับเลือกตั้งเพียงด้านเดียว เพราะพรรคการเมืองต้องสร้างและแสดงความสามารถทางสถาบันรวมทั้งการแบกรับภาระความรับผิดชอบในการบริหารประเทศด้วยไม่ใช่เพื่อเอาชนะการเลือกตั้งอย่างเดียว

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การเกิดพรรคการเมืองยุคใหม่จึงเป็นเรื่องของการสร้างฐานสนับสนุนจากมวลสมาชิกกลุ่มใหญ่ (Majority Group) ร่วมกับการสร้างฐานเฉพาะกลุ่มเล็กที่มีความเข้มแข็ง (Strategic Group) ด้วยซึ่งจะต้องมีการระดมการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมภารกิจทางการเมืองให้ครอบคลุมทุกส่วน แทนการระดมเฉพาะกิจกรรมการเลือกตั้ง รวมทั้งต้องมีการขยายภารกิจที่ครอบคลุมในผลประโยชน์ร่วมทั้งสังคมโดยรวม (Social Interests) แทนการปกป้องสนองตอบเฉพาะผลประโยชน์กลุ่ม (Group Interests)

1.2 เงื่อนไขบริบทการเติบโตของพรรคการเมือง การเติบโตของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่เคลื่อนไปตามแรงขับเคลื่อนของผลการปฏิบัติการกิจและพลังสังคมภายนอก (Social & Mission Driven) มากกว่าแรงผลักดันจากเทคนิคการเลือกตั้งและพลังอำนาจของกลุ่มภายใน (Group & Electoral Technics Driven) ซึ่งเป็นเรื่องของการขยายตัวทางแนวราบที่กลุ่มแนวร่วมพันธมิตร มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มแกนนำภายใน ทั้งนี้เป็นไปตามเหตุผลของการขยายขนาดของพรรคให้มีความสำคัญเป็นตัวแทนที่ใหญ่ขึ้น และมีขีดความสามารถในการขยายพลังอิทธิพลที่เข้มแข็งมากขึ้นพร้อมกันไปด้วย

ดังนั้น พรรคการเมืองไทยยุคใหม่จึงต้องกระชับความเป็นตัวแทนให้มีความชัดเจนขึ้น มุ่งวางรากฐานการแก้ไขปัญหาทั้งของประเทศและประชาชนแสวงหาเครือข่ายพันธมิตรให้ครอบคลุมในวงกว้าง ทั้งพันธมิตรที่จัดตั้งเป็นองค์กรย่อย (Organized Alliances) เพื่อเป็นฐานสนับสนุนในและพันธมิตรที่ระดมมาเป็นฐานสนับสนุนจากวงนอก (Mobilized Alliances) หลีกเลียงการครอบงำของกลุ่มอำนาจเฉพาะกลุ่ม สร้างทางเลือกและเสนอทางออกให้สังคมมีความพร้อมและฉับไวในการเปลี่ยนแปลงในทุกระดับอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สร้างความภักดีในหมู่สมาชิกส่วนรวม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของสาขาพรรคระดับต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น รวมตลอดทั้งมีการกระจายบทบาทอำนาจให้ทั่วถึงในทุกภาคส่วนของพรรค ไม่ว่าที่ผู้นำ แกนนำสมาชิก ผู้ชำนาญการ หัวคะแนน แนวร่วมพันธมิตร และผู้ออกเสียงเลือกตั้ง

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การเติบโตของพรรคการเมืองจึงเป็นเรื่องของความสำเร็จจากความสามารถในการสร้างและผลิตผลงานสาธารณะที่หวังประสิทธิผลที่เป็นรูปธรรมเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้โดยการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการตอบรับจากกระแสความนิยมของสังคม และการเพิ่มของฐานพันธมิตรทางการเมืองจากกลุ่มใหม่ๆ ที่อยู่ภายนอก ซึ่งเป็นการขยายตัวในเชิงคุณภาพ แทนการเพิ่มส.ส.จำนวนมากเข้าอยู่ในสังกัดพรรค ซึ่งเป็นการขยายตัวในเชิงปริมาณ

1.3 เงื่อนไขบริบทการอยู่รอดของพรรคการเมือง การอยู่รอดของพรรคการเมืองยุคใหม่ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถขององค์กร-สถาบันทางการเมือง โดยเฉพาะในเชิงของความสามารถทางการเมืองการปกครองเพื่อสามารถเผชิญกับพลังกดดันทางสังคม-การเมือง มากกว่าความสามารถที่ขึ้นอยู่กับขนาดของพรรคที่วัดด้วยจำนวน ส.ส. ที่ปราศจากระเบียบวินัย และการจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งปัจจัยในการสร้างความสำเร็จทางการเมืองของพรรคอยู่ที่คุณภาพด้านการบริหาร-การจัดการขององค์กรและคุณภาพของบุคลากร มากกว่าขนาดของพรรคและจำนวนบุคลากร

ดังนั้น พรรคการเมืองไทยยุคใหม่จึงต้องเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหาร-การจัดการในอนาคตระยะยาวได้ในหลายระดับ มีการเตรียมแนวนโยบายและโครงสร้างไว้รองรับการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้า มีการเตรียมรับการจัดระเบียบใหม่ๆ ให้เกิดความราบรื่น อาทิ ระบบบัญชีรายชื่อของพรรค การถ่ายโอนบทบาทและตำแหน่งระหว่าง ส.ส. กับรัฐมนตรี การเตรียมการบริหารความขัดแย้งภายหลังการเลือกตั้ง การจัดสรรบทบาทและลำดับความสำคัญของกลุ่มพลังในการสนับสนุนการใช้อำนาจเพื่อผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การเพิ่มความยืดหยุ่นในการปรับตัวเข้าหากรอบการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทั่วไปที่ยึดโยงอยู่กับวิถีชีวิตปกติของคนกลุ่มใหญ่ และองค์กรจัดตั้งรูปแบบต่างๆ การจัดระบบการสื่อสารทางการเมืองกับสาธารณชน และสังคมที่มีความซับซ้อนได้อย่างลึกซึ้งกลมกลืนกันเป็นเนื้อเดียว ในรูปของการสังคมปรกณ์ทางการเมือง (Political Socialization) ที่มุ่งหวังผลต่อ

เป้าหมายในการปลูกสร้างจารีตทางการเมืองของพรรคให้แก่ระบบการเมืองและสังคมในระยะยาว รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนการบรรลุนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การอยู่รอดของพรรคการเมืองยุคใหม่จึงเป็นเรื่องของการสร้างกระแสอิทธิพลทางการเมืองต่อระบบ แทนการเป็นฝ่ายตั้งรับกระแสอิทธิพลจากระบบการเมือง ซึ่งทั้งในระดับองค์กรพรรคและบุคลากรของพรรค จะต้องมีความพร้อมในการสร้างสัมพันธภาพ และแบกรับภาระพันธกิจของสังคม-การเมือง ปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กรมวลชนและประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ (Comprehensive Performances) นอกจากนั้นยังต้องปรับฐานะบทบาทให้สามารถหาข้อกันได้เป็นเนื้อเดียวกันกับกรอบภารกิจของรัฐธรรมนูญ (Good Governance) ซึ่งต้องบรรลุเป้าหมายภารกิจที่ครอบคลุมทั้งในภาครัฐภายใต้กรอบของการผลักดันนโยบายและกฎหมายสำคัญ ภาคประชาสังคมภายใต้กรอบของการระดมมวลชนเข้าร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองได้ และภาคเอกชนภายใต้กรอบของการเกื้อหนุนให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจในทุกมิติได้อย่างยั่งยืนด้วย

2. แนวทางการปรับบทบาทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

2.1 การปรับตามเงื่อนไขของสภาพแวดล้อม การเพิ่มขึ้นของกระแสความตื่นตัว และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในปัจจุบัน ประกอบกับการเปิดกว้างของสิทธิโอกาสตามรัฐธรรมนูญ ทำให้กิจกรรมทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจต่างถูกผูกโยงเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองอย่างเข้มข้นและโดยตรงมากขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งแสวงหาประสิทธิภาพจากการสนองตอบของรัฐมากกว่าแสวงหาอำนาจการควบคุมจากรัฐจึงส่งผลต่อการเพิ่มภาระและความรับผิดชอบของพรรคการเมืองโดยตรง พรรคจึงต้องขยายขนาดของภาระความรับผิดชอบมากขึ้น ประกอบกับผลพวงจากการปฏิรูปทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ ทำให้พรรคต้องปรับบทบาทอย่างขนานใหญ่ทั้งระบบและ

กระบวนการ ต้องเตรียมทั้งองค์กร บุคลากร การดำเนินงานทางการเมือง ทักษะ ความสามารถเฉพาะทาง ความเป็นมืออาชีพของนักการเมือง รวมทั้งการปรับ กรอบนโยบายของพรรคด้วย

2.2 การปรับตามเงื่อนไขระบบพรรคการเมือง ระบบพรรคการเมือง กำลังเคลื่อนเข้าสู่กระบวนการและบรรยากาศของการแข่งขันอย่างเข้มข้นมากขึ้น ความเป็นตัวแทนมีความคมชัดและเปิดเผย ภาระผูกพันและความรับผิดชอบ ของพรรคที่มีต่อกลุ่มผลประโยชน์เพิ่มความซับซ้อน ไกล่ลี้ดัดและมีความเจาะจง มากขึ้น ขณะเดียวกันกระบวนการคัดสรรภาวะผู้นำของพรรคได้รับอิทธิพลจาก กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากทุกฝ่ายอย่างกว้างขวางมากขึ้นด้วย ชีต ความสามารถในเชิงบริหารแบบมืออาชีพ ผลงาน และความสำเร็จจะเป็นภาพ ลักษณะใหม่ของผู้นำ การวัดผลงานความสำเร็จจะมีมาตรฐานการชีวิตที่เป็น รูปธรรมและมีความหมายสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะภาวะพันธมิตรของพรรค จะ ถูกกำหนดโดยกลุ่มตัวแทนผลประโยชน์ที่พรรคเข้ามามีบทบาทร่วมในการตอบ สอนผลประโยชน์และร่วมทำงานด้วย (Cooperation) มากกว่าเพียงแค่ความ เป็นตัวแทนหรือการแสดงออกเฉพาะทางกรอบนโยบายของพรรคเพียงด้านเดียว

2.3 การปรับตามภาระความรับผิดชอบของพรรค ภาระความ รับผิดชอบของพรรค เป็นความรับผิดชอบของทั้งองค์กรที่เป็นบทบาทในเชิง สถาบันที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการทางสังคม-การเมืองภายนอกองค์กร พรรคมากกว่าเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลเฉพาะในองค์กร พรรคเท่านั้นไม่ว่าตัวผู้นำหรือแกนนำของพรรค การเติบโตและความสำเร็จของ ผู้มีอำนาจในพรรคจะต้องพิสูจน์จากปัจจัยภายนอกมากกว่าปัจจัยภายใน พรรค ขอบเขตภาระความรับผิดชอบต้องมีลำดับความสำคัญตามกรอบของ เป้าหมายนโยบายพรรคและแนวร่วมพันธมิตรมากกว่ารวมศูนย์การตัดสินใจที่ ตัวผู้นำและกลุ่มแกนนำอีกต่อไป พร้อมกันนั้น คักยภาพของพรรคก็ขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการชิงสถาบันขององค์กรมากกว่าความสามารถของตัวบุคคลด้วย เช่นกัน

2.4 การปรับตามเงื่อนไขบทบาทของพรรค บทบาทใหม่ของพรรคจะต้องมีการขยายและจัดสรรให้ครอบคลุมทั้งบทบาทในการแข่งขันช่วงชิงอำนาจ บทบาทในการบริหาร-การจัดการองค์กรของพรรคให้มีความเป็นสถาบัน และ บทบาทในการบริหารประเทศ นอกจากนี้ศูนย์รวมอำนาจของพรรค ก็จะต้องกระจายออกนอกศูนย์กลางมากขึ้น ขณะเดียวกัน ความสำคัญและอิทธิพลของ หัวคะแนนก็จะถูกถ่ายเทไปสู่อิทธิพลของสื่อและกระแสธารณชนมากขึ้น พร้อมกันนั้นบทบาทใหม่ของพรรคก็ต้องอยู่เหนือบทบาทของส.ส.ในกรอบที่ ความเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของกลุ่ม และการครองความนิยมในระดับชาติมีความสำคัญมากกว่าความเป็นตัวแทนในพื้นที่เป้าหมายของตัวส.ส. ด้วย

2.5 การปรับตามการใช้ทรัพยากรของพรรค ทรัพยากรบุคคลโดยเฉพาะคุณสมบัติ และความสำเร็จในความเป็นมืออาชีพทางการเมือง จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับทรัพยากรเงิน ทำให้การจัดสรรทรัพยากร และระบบการบริหาร-การจัดการจะไม่ถูกผูกโยงอยู่กับระดับทุนทรัพย์ของสมาชิกเพียงอย่างเดียวอีกต่อไป

2.6 การปรับตามกรอบนโยบายของพรรค นโยบายพรรคต้องมีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาประชาชนได้ ผลักดันการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ มีความฉับไว ลึกซึ้งและกว้างขวางรอบด้าน มีความเป็นสากลสูง ขณะเดียวกันนโยบายพรรคจะต้องมีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศและพัฒนาประเทศได้ บรรลุสู่เป้าหมายสูงสุดของชาติได้ มีความเป็นตัวแทนผลประโยชน์ที่คมชัด เจาะจงลงไปถึงปัจเจกบุคคล ซึ่งพรรคจะต้องสามารถใช้นโยบายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างพลังสนับสนุนทางการเมือง โดยแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรม มีเครื่องชี้วัดทั้งในส่วนของสารัตถะ กระบวนการนำไปปฏิบัติ ผลลัพธ์เป้าหมาย ผลได้ ผลกระทบ และสามารถประเมินผลสุดท้ายในชั้นปลายให้สาธารณชนได้รับรู้ มองเห็นและสัมผัสเข้าถึงได้ นอกจากนี้ นโยบายจะต้องมีความทันสมัยตามสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรอบด้าน ซึ่งต้องมีความครอบคลุมวิถีชีวิตของประชาชนในวงกว้าง รวม

ทั้งมีความอ่อนไหวละเอียดอ่อนต่อภาวะจิตวิทยา และมีมิติทางวัฒนธรรมด้วย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สากล สิ่งแวดล้อม ชุมชนนานาชาติ ในประชาคมโลก การดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติและสิทธิมนุษยชน

2.7 การปรับตามเงื่อนไขของภาวะผู้นำใหม่ ภาวะผู้นำใหม่ของ พรรคการเมือง ต้องสร้างภาวะผู้นำในการสร้างความสามารถทางการเมือง-การ ปกครอง (Political & Administrative Competence) ซึ่งเป็นภาวะผู้นำที่ พรรคการเมืองต้องมีความกระตือรือร้นและมีขีดความสามารถที่เพียงพอในการ แปรบริการความรับผิดชอบทางการเมืองแบบครบทุกส่วน ซึ่งพรรคจะต้อง พัฒนาพร้อมๆ กันทั้งความสามารถในการแข่งขันทางอำนาจ ความสามารถในการ พัฒนาความเป็นสถาบัน และความสามารถในการบริหารประเทศ ในการนี้ พรรคจำเป็นจะต้องจัดโครงสร้างรองรับการมีส่วนร่วมของขบวนการทางสังคม- การเมือง โดยเฉพาะในการระดมการสนับสนุนของฐานมวลชนกลุ่มใหญ่ และ ฐานกลุ่มยุทธศาสตร์กลุ่มเล็ก ขณะเดียวกันพรรคจะต้องจัดโครงสร้างสนับสนุน ระบบงานด้านความชำนาญการเฉพาะทาง (นักวิชาการ ฐานข้อมูล การวิจัย- พัฒนา) ให้ครอบคลุมในทุกภารกิจของกระทรวง ทบวง กรมได้ด้วย หรือ อย่างน้อยต้องมีในส่วนของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการต่างประเทศ

3. กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

3.1 ปรัชญา : การประสานภาคี 4 ทิศ คือ

- (1) พรรคเป็นภาคีฝ่ายริเริ่ม
- (2) ประชาชนเป็นภาคีฝ่ายเข้าร่วมกระบวนการ
- (3) สังคมเป็นภาคีฝ่ายสนับสนุนพลังเชิงรุกและ
- (4) ประชาคมโลกเป็นภาคีฝ่ายตอบรับ

ซึ่งเปรียบคล้ายกับองค์พญพของพระพรหม 4 หน้าซึ่งถือว่าเป็น

พลังอำนาจที่มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จอยู่ในตัวตามคตินิยมของคนไทย ซึ่งส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตแบบพุทธผสมผสานกับเทวนิยมเป็นพลังต้นทุนอยู่แต่เดิมแล้ว

3.2 หลักยึด : ประกอบด้วย 5 หลักยึด ในการทำหน้าที่ตามบทบาทของพรรคทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

- (1) หน้าที่ด้านการแข่งขันอำนาจทางการเมือง
- (2) หน้าที่ด้านการบริหาร-จัดการองค์กรพรรคให้มีความเป็นสถาบัน และ
- (3) หน้าที่ด้านการบริหารประเทศ

หลักยึดที่ 1

หลักวัฒนธรรม - คุณธรรม ซึ่งพรรคจะต้องสร้างและดำรงรักษากระแสวัฒนธรรมประจำชาติ ในรูปของวัฒนธรรมคุณธรรมไว้ให้คงอยู่

หลักยึดที่ 2

หลักความผาสุก - สันติ ซึ่งพรรคจะต้องสร้างกลไกและกระบวนการในการบริหาร-จัดการองค์กรพรรคและประเทศให้เกิดความผาสุกบนพื้นฐานของความสงบสันติ ไม่มีความขัดแย้งและความสูญเสีย

หลักยึดที่ 3

หลักความโปร่งใส - เสมอภาค พรรคต้องใช้อำนาจการเมืองในครรลองของมรรคผลที่มีความโปร่งใส โดยไม่ละเลยหลักความเสมอภาค

หลักยึดที่ 4

หลักการมีส่วนร่วม - ถ่วงดุลย์ พรรคต้องเคารพหลักประชาธิปไตยที่มีทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลไกอำนาจที่มีการตรวจสอบถ่วงดุลย์

หลักยึดที่ 5

หลักความเป็นธรรม - เป็นไท พรรคต้องมุ่งบรรลุเป้าหมายสูงสุดของสังคมที่อุดมธรรมและผลประโยชน์แห่งชาติที่อุดมไท

3.3 เป้าหมาย : ประกอบด้วย 5 เป้าหมาย ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบกำกับทิศทางการดำเนินงานของพรรคให้เป็นไปตามหลักยึดที่เปรียบคล้ายกับหมุดเสาเข็มที่วางรากฐานไว้

เป้าหมายที่ 1

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้ดำรงอยู่บนรากฐานของการมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นของไทยซึ่งยึดเหนี่ยวผูกพันอยู่กับสายใยของคุณธรรมเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

เป้าหมายที่ 2

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติให้ดำรงอยู่บนพื้นฐานของการมีคุณภาพชีวิต ที่เอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ชาติและคำนึงถึงผลประโยชน์ และความอยู่รอดของคนส่วนใหญ่ให้มีชีวิตที่อยู่รอด อยู่ได้ และอยู่ดี โดยไม่จำเป็นต้องแก่งแย่ง ชัดแย้ง บั่นทอน ทำลายซึ่งกันและกัน

เป้าหมายที่ 3

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติให้การดำเนินวิถีชีวิต การประกอบกิจการงานในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ดำเนินอยู่ในครรลองของสิทธิ อำนาจอันเท่าเทียม ปราศจากการแบ่งแยก แยกต่าง ภายใต้กระบวนการปฏิบัติต่อกันอย่างเปิดเผยและเปิดกว้างทั่วถึงกัน

เป้าหมายที่ 4

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้เอื้อต่อการกระจายสิทธิ โอกาสอันพึงมีพึงได้ ก่อให้เกิดการใช้ศักยภาพและความสามารถของทุกภาคส่วน เกื้อกูลให้เกิดพลังที่ก้าวหน้าขึ้นมาใหม่ โดยที่มีการสร้างกลไกและกระบวนการ การควบคุมตรวจสอบ เป็นเครื่องมือกำกับดุลยภาพ ปราศจากอุปสรรคปิดกั้นจากการรวมศูนย์อำนาจ การผูกขาดความมั่งคั่งและการครอบงำทางสังคมที่กระจุกอยู่เฉพาะกลุ่ม

เป้าหมายที่ 5

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้ ยึดมั่นในหลักทำนองคลองธรรม ดำรงรักษาไว้ซึ่งกติกากติกาและชื่อเปของบ้านเมือง ส่วนรวม ริเริ่มการสร้าง ใช้และรักษาทั้งกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ เอื้อผลให้เกิดความยุติธรรม สามารถปกป้อง คุ่มครอง รักษาสิทธิประโยชน์ เอกราชอธิปไตยของในทุภาคส่วนไว้ได้ ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล องค์กร สถาบัน ชุมชน กลุ่มเอกชน และประเทศชาติ

3.4 นโยบายรวม : ประกอบด้วยนโยบายรวม 6 ข้อ ซึ่งเปรียบ คล้ายกับบันได 6 ขั้น ในการก้าวขึ้นสู่เป้าหมายสูงสุดของสังคมและผลประโยชน์ ของชาติ

นโยบายรวมข้อที่ 1

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาคความต้องการพื้นฐานของสังคม และ ประชาชน โดยขจัดภัยคุกคามภาวะการดำรงอยู่ และการดำรงชีพขั้นปกติของ สังคมและประชาชน เพื่อคลี่คลายวิกฤติของสังคมและความอยู่รอดของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** เร่งรัด สะสาง แก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์เร่งด่วน ของประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะปัญหาขั้นพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำรงอยู่ของสังคมและการดำรงชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** ปรับ รื้อปัญหารากฐานที่สะสมอยู่ในสังคม ให้ คลี่คลายจากภาวะเปิบคันเป็นเงื่อนไข ข้อขัดแย้ง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา รวม ทั้งปกป้องประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสียเปรียบ ด้อยโอกาสและต้องการความ ช่วยเหลือ ให้พ้นจากภาวะขาดแคลน ดิ้นรนต่อสู้ สามารถดำรงชีพอยู่ในภาวะ ปกติสุขในขั้นพื้นฐานได้

- **วิธีการ** การบรรเทาและจัดการเบียดเบียนคุกคามต่อภาวะการ ดำรงอยู่ของสังคมและการดำรงชีพของประชาชนในชีวิตประจำวัน อาทิ โรคภัย ไข้เจ็บ โรคระบาด สิ่งแวดล้อม ความอดอยาก ยากจน ภาวะทุพโภชนา ที่อยู่อาศัย

แหล่งทำกิน อาชีพรายได้ ภัยธรรมชาติ โจรผู้ร้าย ยาเสพติด ความขัดแย้งและความรุนแรง

นโยบายรวมข้อที่ 2

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาความต้องการขั้นพื้นฐานของสังคมและประชาชน โดยป้องกันผลกระทบต่อมาตรฐานการดำรงอยู่ของสังคม และมาตรฐานการดำรงชีพของประชาชน เพื่อความมั่นคงของสังคม และความอยู่ดีของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** เร่งรัด จัดทำ และเลือกแก้ไขปัญหาคritical ที่มีผลกระทบต่อมาตรฐานการดำรงอยู่ของสังคมและมาตรฐานการครองชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** สร้างรากฐานสังคมให้มีความอยู่รอดอย่างปลอดภัย และมั่นคง ประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น มีความสุขตามอัตภาพได้ สามารถพัฒนาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีกำลังความสามารถของประเทศได้

- **วิธีการ** เปลี่ยนแปลงแก้ไข และปรับปรุงพัฒนากฎหมายและบริการภาครัฐ เพื่อยกระดับมาตรฐานสังคมและการครองชีพของประชาชน ให้มีมาตรฐานเพิ่มสูงขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก อาทิ การศึกษา การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิการ สวัสดิภาพ ความยุติธรรม สิ่งอำนวยความสะดวก ความบันเทิง สันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ การออม การสะสมความมั่งคั่ง สิ่งแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัย เสรีภาพ ในการเลือกอาชีพหลักแหล่ง ที่อยู่อาศัย และการเดินทางติดต่อสื่อสาร

นโยบายรวมข้อที่ 3

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาความต้องการขั้นคุณภาพของสังคมและประชาชน โดยบรรเทาภาวะตึงเครียดของสังคมและความคับข้องใจของประชาชน เพื่อความมั่งคั่งของสังคมและความสุขของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** กำหนดลำดับความสำคัญเร่งด่วน และระเบียบวาระของชาติในการสนองตอบและสร้างมาตรฐานคุณภาพขั้นสูง ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพสังคมและการดำรงชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** สร้างสังคมให้มีความมั่นคงเป็นปึกแผ่น มีความยั่งยืน ประชาชนมีความมั่นคงผาสุก กอปรด้วยสันติภาพและภราดรภาพ สามารถแข่งขันและก้าวสู่ประชาคมโลกทัดเทียมกับสังคมที่พัฒนาแล้ว

- **วิธีการ** เสริมสร้างกลไกกระบวนการในการประสานประโยชน์ ประนีประนอม ร่วมมือ ร่วมพลัง และเครือข่ายการเชื่อมโยงในการส่งเสริมศักยภาพ และความสามารถของปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน และสังคมส่วนรวม ลดเงื่อนไขการเอาเปรียบ ความขัดแย้ง ลดความคับข้องใจ ความไม่ยุติธรรม ให้มีการเปิดกว้างทางสิทธิโอกาส มีการสร้างความหวังสร้างความรู้สึกที่มั่นคงปลอดภัย มีขวัญกำลังใจ มีคุณธรรม จริยธรรม บรรทัดฐานและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม

นโยบายรวมข้อที่ 4

- **หลักการ** มุ่งสร้างศักยภาพพื้นฐานของสังคมและประชาชน โดยรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของสังคมและสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อสังคมมีความก้าวหน้า และประชาชนเปลี่ยนแปลงและเลื่อนฐานะได้

- **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขั้นรากฐานของชาติ ในการสร้างศักยภาพของสังคมให้อยู่รอดมั่นคง ปลอดภัย และมีเอกราชเพียงพอที่จะพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าได้ ประชาชนมีอิสระเสรีภาพและเสมอภาคขั้นพื้นฐานพอเพียงที่จะแปรศักยภาพและความสามารถให้เกิดโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมได้

- **เป้าหมาย** สร้างศักยภาพพื้นฐานให้เอื้อต่อการพัฒนาสังคมให้มีความก้าวหน้าไปได้ และประชาชนมีโอกาสเลื่อนและเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคมได้มากขึ้น

- **วิธีการ** การเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างความมั่นคงเข้มแข็งของสังคม และการดำรงชีพของประชาชน ให้มีการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยจากการคุกคามของภัยอันตราย ทั้งในด้านความมั่นคงของชาติและเอกราชทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองรักษาความเรียบร้อย การสร้างความเสมอภาคทางโอกาส การประกันสิทธิอันชอบธรรม การสร้างสวัสดิการและสวัสดิภาพในชีวิตและทรัพย์สิน การเปิดกว้างในสิทธิเสรีภาพ อิสระ โอกาส และการนับถือศาสนา

นโยบายรวมข้อที่ 5

- **หลักการ** มุ่งสร้างทางเลือกของสังคมและประชาชน โดยเสริมสร้างพลังทางสังคมและศักยภาพของประชาชน เพื่อสร้างโอกาสทางสังคมและประชาชนให้มีทางเลือกที่หลากหลาย

- **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายการขยายความก้าวหน้าของสังคม ให้มีศักยภาพสูงขึ้นเพียงพอต่อการสร้าง เพิ่ม ขยาย ทางเลือก และโอกาสใหม่ๆ ให้แก่ประชาชนและกลุ่มที่หลากหลายทั้งในสังคมและประชาคมโลกได้มากขึ้น

- **เป้าหมาย** ขยายและเพิ่มศักยภาพและความสามารถของสังคมและประชาชน ให้มีโอกาสและทางเลือกในระดับประชาคมโลกได้ ประชาชนและกลุ่มสามารถสร้าง เลือกรู้นะ โอกาส และทางเลือกในระดับนานาชาติและสามารถยกระดับความเป็นพลเมืองไปสู่ความเป็นพลโลกได้

- **วิธีการ** การเสริมสร้างปัจจัยเอื้อศักยภาพต่อการผลักดันขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวหน้าทันสมัยและทันสมัย เพิ่มศักยภาพของประชาชน และกลุ่ม ให้มีพลังในการผลักดันกลุ่มและตนเองสู่โอกาสที่สูงขึ้น มีทางเลือกที่มากขึ้นเท่าทันและเท่าเทียมประชาคมโลก

นโยบายรวมข้อที่ 6

- **หลักการ** มุ่งสร้างความสามารถของสังคมและประชาชนให้เป็นสากลและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยเพิ่มพูนสิทธิอำนาจของชาติและสิทธิ

ประโยชน์ของประชาชน เพื่อรักษาผลประโยชน์และเกียรติภูมิของชาติในประชาคมโลก กระจายความมั่งคั่ง และสิทธิประโยชน์ของประชาชนในระดับสากล

- **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายการสร้างสังคมที่มีความสามารถ และการสร้างประชาชนให้เป็นปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ

- **เป้าหมาย** ยกระดับมาตรฐานคุณภาพ ความสามารถ และฐานะตำแหน่งของสังคมและประชาชน ให้ทัดเทียมกับสังคมและประชาชนในประชาคมโลก

- **วิธีการ** การแสวงหาและคิดค้นศักยภาพใหม่ในขั้นสูงให้สังคมและประชาชนได้เลือกประยุกต์ใช้เพื่อการผลิตสิ่งที่เป็นนวัตกรรม ก่อให้เกิดประโยชน์ในการผลิตซ้ำซึ่งความสามารถอย่างยั่งยืน อาทิการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงและการเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ การส่งเสริม และกระจายความรู้และการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานคุณภาพอย่างกว้างขวางทั่วถึงและทัดเทียม การวิจัยพัฒนา การพัฒนา ใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูง และการสร้างเครือข่ายด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและโทรคมนาคม

3.5 นโยบายเฉพาะด้าน : 32 ด้าน

1. ด้านการเมืองการปกครอง

- **หลักการ** สร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยเน้นที่กระบวนการทางการเมืองให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

- **ข้อนโยบาย** สร้างกระบวนการประชาธิปไตยทางการเมืองการปกครองแบบมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มหลากหลายให้กลมกลืนกันเป็นวิถีชีวิตของคนไทย

- **เป้าหมาย** เสริมสร้างความสามารถของระบบ กลไก และกระบวนการทางการเมือง การปกครองให้รองรับและสนับสนุนการทำงานของกลไกรัฐทางการเมืองการปกครอง ให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมกิจการของเอกชน

ซึ่งเป็นกำลังหลักในการสร้างงาน สร้างรายได้ภายในชาติ และแข่งขันกับนานาชาติ ส่งเสริมประชาชนส่วนใหญ่และกลุ่มด้อยโอกาสเข้ามีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะอย่างแข็งขันและมีประสิทธิภาพ สามารถร่วมตัดสินใจ และใช้อำนาจตามขอบเขต สิทธิ หน้าที่ได้ในทุกระดับ และตลอดกระบวนการ

• วิธีการ

1. ยึดมั่นเทอดทูนหลักอุดมการณ์ การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. ขยายกรอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเน้นการแปลงแนวคิดสู่ภาคปฏิบัติที่ลงลึกถึงวิถีชีวิต กระบวนการ และกิจกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้ามีส่วนร่วมได้อย่างกระจายทั่วถึง

3. สร้างโอกาส กลไก และเครื่องมือทางการเมืองการปกครองให้ประชาชนส่วนใหญ่ สามารถเข้าร่วมและมีส่วนในการกำหนดชะตากรรมของตนเองและของผู้ปกครองได้ ทั้งในกิจกรรมการเข้าสู่อำนาจ กิจกรรมการใช้อำนาจ กิจกรรมการควบคุมตรวจสอบ และกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงอำนาจการเมืองการปกครอง

4. เปิดช่อง ถ่ายเทสิทธิอำนาจทางการเมืองการปกครอง ให้ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้และทำกิจกรรมสำคัญหลักๆ อาทิการรวมกลุ่ม การแสดงออก คุ่มครองป้องกันและเรียกร้องต้องการการต่อรอง การสร้างความเห็นพ้องต้องกันและการยินยอม การเป็นตัวแทนผลประโยชน์ การกำหนดนโยบายสำคัญ การตัดสินใจเรื่องที่มีส่วนได้เสีย การหักท้วงคัดค้าน การประชาพิจารณา การเลือกและเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง และควบคุมตรวจสอบกระบวนการบริหารและการเมืองการปกครอง

5. สร้างพันธมิตรผูกพันให้แนวทางการดำเนินงานขององค์กรสถาบัน และผู้ปกครองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นต้องรับผิดชอบ และตอบสนองต่อประชาชนโดยตรงและมีผลบังคับอย่างแท้จริง ตามหลักอุดมการณ์และกติกากาทางการเมืองการปกครองอย่างเคร่งครัด

6. สร้างบรรทัดฐานทางการเมืองการปกครองให้มีการสร้าง ใช้ และรักษาหลักยึดพื้นฐานเกี่ยวกับการเคารพสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค เคารพกฎหมายกติกา เคารพหลักการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เคารพกระบวนการควบคุมตรวจสอบ เคารพหลักเสียงข้างมากและประโยชน์ส่วนรวมและเคารพหลักคุณธรรมและหลักความเปิดเผยโปร่งใส

7. ยกระดับความสามารถขององค์กรบริหารส่วนตำบล ให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระ พึ่งตนเองได้ทั้งทางการเมืองการบริหาร การเงินการคลังและการบริหารงานบุคคล และขยายฐานะบทบาทให้เป็นสถาบันหลักของการปกครองท้องถิ่นในระดับรากหญ้า ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าร่วมได้อย่างใกล้ชิด มีการเพิ่มความร่วมมือและบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างองค์กร

8. เพิ่มสมรรถนะขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีความสามารถ ท้าด้านมากขึ้น สามารถแบ่งเบาและทดแทนภาระทางการเมืองการปกครองของรัฐบาล กลางได้ในบางส่วนและบางระดับเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ให้แต่ละองค์กรมีอิสระในการขยายสมรรถนะได้ตามขีดความสามารถเฉพาะองค์กร

9. ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่น ให้มีส่วนช่วย ในการกระจายความเจริญของเมืองและกระจายศูนย์กลางความเจริญเพิ่มขึ้น นอกเมืองศูนย์กลางหลัก โดยเฉพาะการกระจายความเจริญในภาคเศรษฐกิจ สังคม การสื่อสารโทรคมนาคมและสารสนเทศ วิทยาการการศึกษาและเทคโนโลยี เชื่อมโยงกับเมืองอื่น และหรือนานาชาติได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาหรือผ่าน เมืองหลัก หรือเมืองศูนย์ที่จังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร

2. ด้านการบริหาร

• **หลักการ** ใช้องค์กรปฏิรูปเป็นเครื่องมือปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐ ให้กะทัดรัดและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสนับสนุนความเข้มแข็งของภาค เอกชนพร้อมกันไปด้วย

- **ข้อนโยบาย** สร้างและพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินที่กะทัดรัด คล่องตัว แข็งแกร่งมีจรรยาบรรณทางอาชีพและมีประสิทธิภาพสูง สามารถผลิตและส่งมอบบริการสาธารณะที่มีมาตรฐานคุณภาพ นับไวทันเวลา ตอบสนองอย่างสอดคล้องตามความต้องการ มีความรับผิดชอบ เสมอภาค เป็นธรรม สร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน

- **เป้าหมาย** เสริมสมรรถนะของกลไกการบริหารภาครัฐให้เป็นกำลังหลักในการผลักดันและนำการพัฒนา สามารถสนับสนุนภาคเอกชน และประชาชนเข้าสู่เวทีการแข่งขันและมีความได้เปรียบในระดับระหว่างประเทศ สร้างภาวะผู้นำในภูมิภาคอาเซียน ทำการส่งเสริมสันติภาพ ความร่วมมือสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

- **วิธีการ**

1. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กร สถาบันภาคปฏิบัติเพื่อดำเนินภารกิจเกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีความต่อเนื่องเป็นระบบ ครบวงจร ครอบคลุมทั้งระบบ กลไก กระบวนการ ระเบียบกฎหมาย โครงสร้าง คำตอบแทน ภารกิจ การกระจายอำนาจ กิจกรรม ความสามารถของบุคลากรและการบริหารงานบุคคล

2. ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์จากวิทยาการและองค์ความรู้จากการศึกษาวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นเครื่องมือหลักในการผลักดันและวางแนวทางในการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดิน

3. ส่งเสริมบทบาทความสำคัญและการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้รับบริการให้เป็นกลไกในการกำหนด ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินมาตรฐานคุณภาพ และความต้องการสินค้าบริการสาธารณะจากหน่วยงานภาครัฐอย่างใกล้ชิดและโดยตรงมากขึ้น

4. ระดมความร่วมมือบูรณาการทรัพยากร และการประสานพลังระหว่างภาครัฐและเอกชน ในรูปภาคีที่หลากหลาย ทั้งองค์กรอาสาสมัคร องค์กร

ตัวแทนประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์ องค์กระหว่างประเทศ องค์การสิทธิมนุษยชน องค์การสิ่งแวดล้อม ในการร่วมรับผิดชอบ ร่วมพัฒนา และปฏิรูปการบริหารงานและการผลิตสินค้าบริการในภาครัฐ

5. ปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารภาครัฐให้เป็นระบบเปิดที่ต้องรับผิดชอบต่อพันธมิตรผู้ผูกพันกับภาระหน้าที่ระดับนานาชาติ อาทิ การแข่งขันระดับระหว่างประเทศ ภูมิภาค และประชาคมโลก

6. สร้างความแข็งแกร่งของกลไกกำกับพันธะผูกพัน ภาระความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน ให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม สร้างความเชื่อมั่นและเชื่อถือแก่ประชาชนได้ อาทิ ความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ต่อภาระหน้าที่ ต่อระเบียบกฎข้อบังคับ ต่อคุณธรรมศีลธรรม ต่อมนุษยธรรม ต่อสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ต่อสิทธิมนุษยชน และความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพและความฉับไว

7. พัฒนาเครื่องมือกำกับพฤติกรรมและควบคุมจิตสำนึกของบุคลากรภาครัฐ ให้มีการอบรมมาตรฐานกำหนดเฉพาะกลุ่มวิชาชีพ อาทิ จิตสำนึกการบริการ จิตสำนึกข้าราชการอาชีพ จิตสำนึกประโยชน์สาธารณะ จิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตและคุณธรรม และจิตสำนึกผู้รับใช้ประชาชน พฤติกรรมการรักษาเคร่งครัดวินัย พฤติกรรมตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของประชาชน พฤติกรรมความเป็นกลาง และพฤติกรรมการทำงานเพื่อผลลัพธ์มากกว่าเพื่อกฎระเบียบและขั้นตอน

8. สร้างบรรทัดฐานใหม่ในการประเมินผลการบริหารและการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่อิงกับความสามารถในการเร่งรัดสร้างความเปลี่ยนแปลงเพื่อลดเวลา ลดต้นทุน ลดกำลังคน ลดขั้นตอน ลดปริมาณกิจกรรม ลดอำนาจ ลดทรัพยากร ลดการควบคุม ลดข้อจำกัดอุปสรรค ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพ การเพิ่มมาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณะทุกระดับ การเพิ่มความฉับไว การเพิ่มความเป็นธรรม การเพิ่มความพึงพอใจ การเพิ่มการสนองตอบ

การเพิ่มการกระจาย การเพิ่มความรับผิดชอบ และการเพิ่มคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม

9. ปรับเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคล ความก้าวหน้า และค่าตอบแทนสู่แบบเปิด เน้นความสำคัญกับค่าของคุณสมบัติความรู้ความสามารถ คุณภาพผลงาน ผลได้ ผลกระทบของงาน ความพอใจของผู้รับบริการ และกลับด้านของความคาดหวังให้ระบบ องค์กร และผู้รับบริการ เป็นฝ่ายพึ่งพากำลังความสามารถของบุคลากรของรัฐมากกว่าให้บุคลากรของรัฐเป็นฝ่ายพึ่งพา ระบบ องค์กรและผู้รับบริการ

3. ด้านการบริการประชาชน

- **หลักการ** บริการสาธารณะของรัฐต้องมีการกำกับและควบคุมมาตรฐานตามหลักคุณภาพ ความรับผิดชอบและตอบสนอง

- **ข้อนโยบาย** พัฒนามาตรฐานคุณภาพการบริการประชาชน ให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณภาพที่ดี การมีทางเลือก การกระจายความทั่วถึง การเข้าถึงความฉับไวทันกาล ความถูกต้องแม่นยำ การตอบสนอง การรับผิดชอบต่อ และประสิทธิภาพ

- **เป้าหมาย** ให้บริการของรัฐที่ส่งมอบให้แก่ประชาชน เป็นบริการที่ตรงกับความต้องการมีความเท่าเทียมเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติเป็นประโยชน์กับประชาชน และมีความคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากรของชาติ

- **วิธีการ**

1. ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานคุณภาพและการแข่งขันให้บริการประชาชนระหว่างหน่วยงาน สร้างสำนึกและส่งเสริมความดีความชอบแก่บุคลากรและหน่วยงานของรัฐที่มีผลงานดีเด่นด้านการบริการประชาชน

2. สร้างโอกาสให้ประชาชนผู้รับบริการ มีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการ ควบคุม ประเมิน ตรวจสอบบริการของรัฐ

3. กระจายอำนาจ บทบาท ความรับผิดชอบของภาคเอกชนและประชาชน ในการรับช่วงภารกิจทำให้บริการสินค้าสาธารณะบางส่วนให้แก่ประชาชน ในระดับกลุ่มย่อย เฉพาะพื้นที่ เฉพาะเวลา และเป้าหมายได้มากขึ้น

4. การส่งเสริมระบบประกันความเสี่ยง และรับผิดชอบต่อความเสียหายจากบริการของรัฐ ที่กระทบต่อเอกชนและประชาชน อาทิ ความเสียหายในอุตสาหกรรมที่เกิดจากกระแสไฟฟ้าดับและไฟฟ้าตก เชื้อโรคและเคมีอันตราย เจ็บป่วยในน้ำประปา การบริการที่ล่าช้าไม่ทันกาลและประสิทธิภาพต่ำไม่ได้มาตรฐานขาดความสามารถในการบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ

5. ยกระดับมาตรฐานคุณภาพบริการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรเอกชนที่แข่งขันกับภาครัฐสามารถให้บริการที่มีความละเอียดสลับซับซ้อน เฉพาะรายได้และการกำหนดบทลงโทษจากการเลือกปฏิบัติ

4. ด้านองค์กรและกระบวนการประชาชน

- **หลักการ** เพิ่มความสำคัญของกลุ่มและองค์กรประชาชนในการเข้ามามีบทบาทสาธารณะและการแบ่งรับภาระจากรัฐ

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมการสร้างพลังความเข้มแข็งในภาคประชาชนและเอกชนให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กร และกระบวนการเพื่อเข้ามามีบทบาท การมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะที่แข่งขันและสามารถพัฒนาเป็นองค์กรฐานรากในการปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่

- **เป้าหมาย** สร้างความพร้อมของประชาชนและเอกชนในการเข้ามามีบทบาทในการรับมอบการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ที่กระจายตัวอย่างหลากหลายในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

• วิธีการ

1. ส่งเสริมการจัดตั้งและบทบาทการทำงานของกลุ่มองค์กรประชาชนในรูปแบบต่างๆตามสภาพและความต้องการภายใต้กรอบกฎหมาย ความสงบ

เรียบง่ายและศีลธรรมอันดี

2. ส่งเสริมให้มีกรอบความสัมพันธ์ ในการร่วมมือเชิงสร้างสรรค์อย่างกว้างขวางระหว่างประชาชนและเอกชนกับภาครัฐ

3. ยกฐานะบทบาทความสำคัญในกระบวนการเข้ามีส่วนร่วมกิจการสาธารณะ ของประชาชนให้สามารถเข้าถึงระดับการตัดสินใจนโยบาย การควบคุมตรวจสอบการบริหารนโยบาย และการประเมินประสิทธิภาพ คุณภาพ บริการ ความสามารถของบุคลากรภาครัฐและผู้ปกครอง

4. ส่งเสริมให้มีเวทีสาธารณะในการดำเนินบทบาทขององค์กรประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ การประชาพิจารณ์ การเสนอข้อมูลทางเลือก การแสดงออกของข้อเรียกร้องและความต้องการที่ขัดแย้งแตกต่าง การร่วมสังเกตการณ์ การโต้แย้งหักล้างข้อเท็จจริง และการคัดค้านต่อต้านความไม่ถูกต้องเป็นธรรม

5. ด้านกิจการภัยพิบัติ อุบัติภัย และภัยสังคม

• **หลักการ** เพิ่มสมรรถนะในการคุ้มครองประชาชนและป้องกันสังคมจากภัยพิบัติให้ครอบคลุมทั้งภัยธรรมชาติ ภัยสังคมและอุบัติเหตุ โดยใช้มาตรการผสมผสานทั้งมาตรการป้องกัน มาตรการช่วยชีวิต และมาตรการฟื้นฟู

• **ข้อนโยบาย** สร้างองค์กรที่เข้มแข็ง ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรที่มีความชำนาญ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยมีขีดความสามารถสูงในการป้องกัน ขจัดบรรเทา ภัยพิบัติ สาธารณภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์อันเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ความปลอดภัยมีเสถียรภาพของสังคม และความมั่นคงของประเทศ

• **เป้าหมาย** ปกป้องคุ้มครองรักษาประชาชน สังคมและประเทศให้ปลอดภัยจากอันตรายและผลกระทบของภัยพิบัติทางธรรมชาติ อุบัติภัย โรคระบาดร้ายแรง การข่มขืน การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน และการล่อลวง เด็ก ยาเสพติด น้ำท่วม ไฟไหม้ พายุ ความแห้งแล้ง ความรุนแรงจากภัยสงครามและความขัดแย้ง ภาวะขาดแคลน การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ การ

ลดลงของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ มลภาวะจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

• วิธีการ

1. พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ ด้านสื่อสารโทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารด้านการเตือนภัยล่วงหน้า การพยากรณ์ที่มีความถูกต้องแม่นยำ ทันเหตุการณ์ มีการกระจายอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว
2. สร้างเครือข่ายของระบบระวังป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความสามารถสูงสุดในการคุ้มครองรักษาชีวิตของผู้ประสบภัย
3. ส่งเสริมความร่วมมือจากการมีส่วนร่วมของประชาชน และบทบาทความสำคัญของอาสาสมัครเอกชนอย่างกว้างขวาง
4. เร่งรัดป้องกันปราบปรามภัยพิบัติจากมนุษย์ด้วยมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวด
5. การพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ การเพิ่มขวัญกำลังใจ บุคลากรทางการแพทย์ และเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้า ทันสมัย ในการบำบัดรักษาโรคระบาดร้ายแรง
6. สร้างระบบการฟื้นฟู การสงเคราะห์ ช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติ ให้กลับคืนสู่สภาวะที่ช่วยตัวเองได้โดยเร็ว และคุ้มครองป้องกันสิทธิของผู้ป่วยโรคภัยร้ายแรงให้มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข
7. พัฒนาขีดความสามารถของหน่วยเคลื่อนที่เร็วในการช่วยเหลือชีวิตผู้ประสบภัยทั้งขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ มีความรุนแรง ทั้งในระยะสั้น ระยะยาว และระยะต่อเนื่อง

6. ด้านเศรษฐกิจ

• **หลักการ** รักษาความมั่นคง เอกราชและความยั่งยืนของฐานเศรษฐกิจชาติระดับมหภาคให้สอดคล้องกับหลักการของระบบการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรม มีดุลยภาพและประสิทธิภาพ

• **ข้อนโยบาย** วางรากฐานระบบเศรษฐกิจมหภาคภายในประเทศให้มี

ความมั่นคงแข็งแรง มีเสถียรภาพต่อเนื่อง และดำรงไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการแข่งขันเสรีตามพันธะกรณีของการส่งเสริมสัมพันธ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาชาติ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและประชาคมโลก บนพื้นฐานของการสร้างสรรค์และความเป็นธรรม ส่งเสริมการกระจายการลงทุนและความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมเสมอภาคในภาคการผลิตระดับจุลภาคแต่ละภาค สามารถกำหนดและควบคุมระดับความสัมพันธ์ร่วมกันทั้งอัตราการเติบโต อัตราเงินเฟ้อ ดุลการชำระเงิน ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด การออม การลงทุน และระดับอัตราแลกเปลี่ยน

• **เป้าหมาย** สร้างระบบเศรษฐกิจภายใน ให้มีรากฐานมั่นคงแข็งแรง มีเอกราชและสามารถพึ่งพาตนเองได้ การเติบโตขยายตัวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีเสถียรภาพ และเป็นการพัฒนาที่มีความยั่งยืน สามารถเป็นกลไกหลักในการสร้างความมั่งคั่ง และรายได้ของประเทศชาติ และประชาชนคนไทยสร้างโอกาสและความได้เปรียบในการแข่งขันกับนานาชาติเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นการขยายระบบเศรษฐกิจฐานของชาติจากภายในไปสู่ระบบเศรษฐกิจสากลแทน ปล่อยให้อิทธิพลครอบงำของระบบเศรษฐกิจโลกขยายเข้ามาควบคุมระบบเศรษฐกิจชาติ

• วิธีการ

1. การใช้พื้นฐานความแข็งแรงของระบบเศรษฐกิจชาติเป็นแกน กำหนดความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจภูมิภาค และระบบเศรษฐกิจโลกโดยมุ่งเน้นการแข่งขันเสรีเป็นธรรม และสร้างสรรค์โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสและความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยการเพิ่มขีดความสามารถของประสิทธิภาพการผลิตเป็นเรื่องหลัก

2. การสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่สมดุลสอดคล้องระหว่างเศรษฐกิจภายในกับภายนอก โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในรูปแบบที่ใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ และเครือข่ายการลงทุนข้ามชาติร่วมกัน

3. วางเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างภาคเศรษฐกิจและสาขาการผลิตให้

เกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างเสถียรภาพความมั่นคงแข็งแกร่งให้ระบบเศรษฐกิจชาติ โดยเฉพาะการเพิ่มความสามารถในการลดต้นทุนทั้งต้นทุนแฝงและต้นทุนค่าเงิน การเพิ่มการพึ่งพาตนเองในบางระดับ ทั้งทุนเทคโนโลยี ตลาด วัตถุดิบ ข้อมูลข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวก การเพิ่มกำไรและฐานรายได้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมการออม และเพิ่มโอกาสการขยายการลงทุนแก่นักลงทุนรายใหม่ และนักลงทุนของชาติ

4. กำหนดให้การแสวงโอกาสทางการแข่งขัน การเพิ่มความสามารถและความได้เปรียบในการแข่งขัน เป็นยุทธศาสตร์ชาติ โดยเร่งสร้างความได้เปรียบเฉพาะด้านให้กับภาคการผลิตเฉพาะสาขา พัฒนาบุคลากร กลไกและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันในแต่ละสาขาการผลิต

5. พัฒนาขีดความสามารถของเครื่องมือส่งเสริมการลงทุนแบบครบวงจร สามารถช่วยกระตุ้นและจูงใจการลงทุนภายในประเทศควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในทุกภาคการผลิตและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันกับต่างประเทศให้สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรการทางภาษี ดอกเบี้ย มูลค่าและเสถียรภาพของค่าเงิน ระเบียบกฎหมาย ขั้นตอนปฏิบัติ ความสามารถเอกภาพการบริหารและความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจขององค์กรและบุคลากรที่ให้บริการ ความพร้อมในการใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศครอบคลุมทั้งระดับประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก เครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศ ฝีมือแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสากล มาตรฐานสุขอนามัย บริการประกันความเสี่ยงการลงทุนและการส่งออก การเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ การประชุมนานาชาติ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษา สิ่งอำนวยความสะดวกทางการตลาด กระบวนการส่งออกและการนำเข้า การออกเอกสารสิทธิรับรองถิ่นพำนักของนักลงทุนและแรงงานต่างด้าว การรับรองสิทธิพิเศษด้านการลงทุนและความเป็นพลเมืองแก่นักลงทุนต่างชาติ การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามหลักปรัชญาสากล

6. เพิ่มศักยภาพความแข็งแกร่งของระบบเศรษฐกิจชาติให้ขยายสู่ระบบเศรษฐกิจสากล โดยการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค นครภูมิภาค และรัฐภูมิภาค ให้มีความใกล้ชิดเป็นปึกแผ่นและมีเอกภาพแน่นแฟ้นมากขึ้น

7. ลดจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็ง ปกป้องผลกระทบ ค้ำครองความเสียหายระบบเศรษฐกิจชาติ ให้ฟื้นตัวจากภัยคุกคามของระบบเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสากลภายใต้เงื่อนไขการแข่งขันเสรีเป็นธรรม และสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการขยายรายได้และความมั่งคั่งแก่ประเทศและประชาชนคนไทยโดยตรงทั้งในระยะสั้น ระยะยาว และระยะต่อเนื่อง

8. ส่งเสริมและกระตุ้นการลงทุนในภาคการผลิตและสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เอื้อต่อการสร้างเสถียรภาพ ความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจชาติ เชื่อมโยงสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกได้

9. สร้างกรอบกำกับกติกาสากลทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ให้เป็นที่เชื่อถือแก่นักลงทุนต่างชาติที่ต้องการเข้ามาลงทุนในระบบแข่งขันเสรี เป็นธรรม และสร้างสรรค์ คำนึงถึงประโยชน์ร่วมในระยะยาว ก่อให้เกิดภาพพจน์ยอมรับในระดับสากลว่าประเทศไทยเป็นสวรรค์ของนักลงทุนที่รักษามาตรฐานตามกรอบกติกาสากล

7. ด้านรัฐวิสาหกิจ

- **หลักการ** การแปรรูปอย่างง่ายทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ลดบทบาทภาครัฐขยายและเพิ่มบทบาทเอกชน โดยผสมผสานทั้งมาตรการจูงใจ ปลดปล่อยภาระและการแข่งขัน

- **ข้อนโยบาย** จำกัดการขยายตัวและเพิ่มบทบาทเอกชนในรัฐวิสาหกิจในรูปแบบการร่วมทุนและการลงทุนที่หลากหลายตามสภาพความเหมาะสมกับเฉพาะลักษณะกิจการ โดยที่จำกัดผลกระทบและเอื้อประโยชน์

ร่วมกันทั้งประชาชนผู้รับบริการ เอกชนนักลงทุน พนักงานของรัฐวิสาหกิจ และผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

- **เป้าหมาย** ให้กระบวนการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และมีเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศชาติส่วนรวม

- **วิธีการ**

1. จูงใจให้ความต้องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเกิดจากความต้องการภายในรัฐวิสาหกิจเอง

2. ส่งเสริมให้มีการศึกษาบทบาททางเลือกในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม เป็นไปได้ จำกัดผลกระทบและเป็นประโยชน์สูงสุด

3. ลดการพึ่งพาบทบาทในการแสวงหากำไร และสร้างรายได้เข้ารัฐจากการดำเนินกิจการของรัฐวิสาหกิจ

4. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนรายใหม่ที่มีความสนใจและมีความสามารถเข้าดำเนินกิจการแข่งขันกับรัฐวิสาหกิจได้ในขอบเขตที่จำกัด

5. ปรับปรุงสิทธิอำนาจของรัฐวิสาหกิจในการยกเลิกสัมปทานหรือการเรียกคืนกิจการของภาคเอกชนที่รับช่วงสัมปทานจากรัฐวิสาหกิจ หากไม่สามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนสูงกว่าการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแข่งขัน

8. ด้านการกระจายรายได้และความเจริญ

- **หลักการ** เปิดกว้างทางโอกาสและสิทธิที่เท่าเทียม เสมอภาค และเป็นธรรมเพื่อเพิ่มการกระจายและลดการกระจุก

- **ข้อนโยบาย** ขยายสิทธิ โอกาส ของผู้เสียเปรียบ อ่อนแอและด้อยโอกาส กระจายความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียม ทัวถึง และลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ

การเอาเปรียบสังคม การผูกขาด ความไม่เป็นธรรม การรวมศูนย์และการกระจุกตัวของอำนาจอิทธิพล และความมั่งคั่งในกิจกรรมสำคัญทางสาธารณะทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ครอบคลุมทั้งในภาคส่วนประชาชน กลุ่ม องค์กร อาสาสมัคร สถาบัน ชุมชน ภาคเอกชน ภาครัฐ-รัฐวิสาหกิจ บรรษัทข้ามชาติ และองค์กรการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

• **เป้าหมาย** ผลักดันให้สังคมเปิดกว้าง ในทางสิทธิ โอกาส ให้มีความเท่าเทียม เป็นธรรม เสมอภาค ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและโคทรพย์ ได้กระจายถ่ายเท มีการแข่งขันเสรี อำนาจอิทธิพลทางการเมืองการปกครองมีการกระจายอย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของสาธารณชนให้เป็นไปตามครรลองของกรอบกติกาทางการปกครอง

• วิธีการ

1. ส่งเสริมมาตรการจูงใจและแรงจูงผ่านสื่อมวลชนให้ประชาชน กลุ่ม องค์กรอาสาสมัคร ชุมชน ภาคเอกชน ภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจและบรรษัทข้ามชาติ ให้ความสำคัญ เคารพ และเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎเกณฑ์ของกรอบมาตรฐานคุณภาพ ใหม่ๆ ที่เป็นหลักสาธาณนิยมนอกเหนือจากมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อาทิ เกณฑ์มาตรฐานการไม่ปิดกั้น ลิดรอนสิทธิ โอกาสของความเท่าเทียม เสมอภาคทางสังคม เกณฑ์มาตรฐานในการไม่จำกัดเสรีภาพในการแข่งขันที่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ เกณฑ์มาตรฐานไม่ปิดกั้นเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง มาตรฐานสิทธิการรับรู้และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กระหนาบประโยชน์สาธารณะรวมทั้งมาตรการในการติดตามควบคุมตรวจสอบให้มีผลในการบังคับใช้ในทางกฎหมายได้ด้วย

2. พัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงในการกระจายสินค้าบริการสาธารณะ ให้เข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะมากกว่าต้นทุน กำไร และผลตอบแทนของหน่วยงาน

3. เสริมสร้างโอกาสในการลงทุน การสร้างรายได้ และการได้รับผลตอบแทนจากการประกอบการ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในท้องถิ่นชุมชน

โดยการส่งเสริมการลงทุน กระจ่ายการบริการพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการรายย่อยในระดับครัวเรือน ที่ใช้ทรัพยากรแรงงานและตลาดภายในชุมชนท้องถิ่นเอง

4. ส่งเสริมการร่วมมือและประสานประโยชน์ร่วม จากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรม ระหว่างฝ่ายที่มีส่วนกระทบได้เสียร่วมกันทั้งชุมชน

5. ส่งเสริมมาตรการทางภาษี การจัดเก็บรายได้ และสร้างโอกาสจูงใจในการแสวงหาผลตอบแทนจากการประกอบการของเอกชนและท้องถิ่น โดยลดบทบาทการครอบงำของส่วนกลาง

6. ผ่อนคลายข้อจำกัดทางกฎหมาย และเพิ่มมาตรการการส่งเสริมประสิทธิภาพของภาคเอกชนในการลงทุน การประกอบการ การเพิ่มมูลค่าผลตอบแทน การแสวงกำไรจากกิจการ และการผลิตสินค้าบริการสาธารณะ โดยผู้ประกอบการภาคเอกชน

7. จัดกลไกตลาดมืด การผูกขาดตัดตอนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ครอบงำและเป็นอุปสรรคขัดขวาง การดำเนินกิจการทางการค้า การลงทุนในระบบปกติ

8. จัดการลงทุนและการประกอบกิจการทางธุรกิจการด้านอกระบบองค์กรอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ การค้าสินค้านำเข้าต้องห้าม ลักลอบขนสินค้าหนีภาษี บ่อนการพนัน หวยใต้ดิน การฉ้อโกงในสถาบันการเงิน การบิดเบือนข้อมูลและกลไกในตลาดหลักทรัพย์ และธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นการบ่อนทำลายระบบเศรษฐกิจชาติ

9. เพิ่มความได้เปรียบแก่ภาคเอกชนคนไทย จากการลงทุนในกิจการที่แข่งขันกับภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ

10. พัฒนابทบาท อำนาจและความเข้มแข็งขององค์กร ตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน ในการควบคุม และถ่วงดุลย์ ตรวจสอบกับองค์กรอำนาจการปกครองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

11. เพื่าระวัง ควบคุมตรวจสอบ ป้องกันปราบปราม การทุจริตคอร์รัปชันอย่างเข้มงวด ทั้งในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่กระทบต่อสาธารณชนและประโยชน์สาธารณะ

9. ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน

- **หลักการ** ใช้แผนลงทุนภาครัฐนำในการจัดทำโปรแกรมสำรวจกำหนดแผน เจริญ หาทุน เพื่อสร้างศักยภาพและความเชื่อมั่นให้เอกชนได้ตัดสินใจและลงทุนได้ล่วงหน้าในระยะยาว

- **ข้อนโยบาย** สร้างความชัดเจนในเป้าหมายยุทธศาสตร์พัฒนาโครงข่ายของโครงสร้างบริการพื้นฐาน ที่เป็นปัจจัยหลักในการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการวางแผนทิศทางการพัฒนาประเทศระยะยาวให้มีความได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านโครงข่ายการคมนาคมขนส่งสินค้าบริการระหว่างแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน ตลาด และแหล่งผลิตสำคัญในระดับนานาชาติ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลก

- **เป้าหมาย** ให้นักลงทุนทั้งในและนอกประเทศสามารถวางแผนกำหนดทิศทางการลงทุนล่วงหน้าในภาคระยะยาวได้ ก่อให้เกิดการจูงใจและกระตุ้นความเชื่อมั่นในการลงทุนทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมสอดคล้องกับการรองรับของโครงข่ายโครงสร้างบริการพื้นฐาน

• วิธีการ

1. เร่งรัดการสำรวจ กำหนดแผนและโครงข่ายเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร เจริญความร่วมมือกับประเทศที่เกี่ยวข้อง และแหล่งทุนสนับสนุน พร้อมทั้งการประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักลงทุนต่างชาติเพื่อเข้าร่วมทุน

2. เร่งรัดสร้างโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม ให้สามารถเชื่อมต่อกับระบบสากลและให้สามารถแข่งขันกับระดับนานาชาติได้

3. พัฒนาโครงข่ายทางบกและทางรถไฟให้สามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางคมนาคมขนส่งสายยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
4. พัฒนาเส้นทางสายเศรษฐกิจเชื่อมต่อระหว่างเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระหว่างภูมิภาคภายในประเทศ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกัน ทั้งทางน้ำ ทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ
5. เร่งรัดพัฒนาเขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค
6. เร่งรัดระดมทุนและแก้ไขปัญหาความล่าช้าและการหยุดชะงักของโครงการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตเมือง ปริมณฑล และกรุงเทพมหานคร
7. กำหนดแผนพัฒนาโครงข่ายโครงสร้างบริการพื้นฐานที่เกื้อหนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพของเมืองสำคัญตามภูมิภาคต่างๆ ให้เป็นนครภูมิภาค
8. ส่งเสริมการพัฒนาโครงข่ายและเทคโนโลยี ด้านการคมนาคมขนส่งทางบก แบบความเร็วสูงเชื่อมต่อระหว่างเมืองในภูมิภาคและเมืองระหว่างภูมิภาค

10. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม

- **หลักการ** ยกฐานะสังคมข้อมูลข่าวสารของประเทศเข้าสู่สากล โดยรัฐมุ่งพัฒนาคน เอกชนพัฒนาบริการให้มีขีดความสามารถชิงแข่งขันได้
- **ข้อนโยบาย** เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม และเร่งรัดการนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ และส่งเสริมบทบาทของไทยในการเป็นศูนย์กลางเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารโทรคมนาคมในภูมิภาคอาเซียน
- **เป้าหมาย** นำประเทศไทยเข้าสู่สังคมข่าวสารข้อมูล สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมเข้ากับสังคมนานาชาติได้

• วิธีการ

1. ส่งเสริมบทบาทภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม
2. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม มาใช้ในการผลิตและให้บริการสาธารณะ อาทิ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ภาษีอากร บริการการส่งออก กิจกรรมระหว่างประเทศ การป้องกันประเทศ การปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด การลักลอบขนสินค้าและน้ำมันเถื่อน การพยากรณ์อากาศ การคมนาคมขนส่ง การสำรวจทรัพยากร การสื่อสาร บริการทางด่วนข้อมูล การวิจัยพัฒนา การพัฒนาระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
3. ส่งเสริมภาคเอกชนในการลงทุนพัฒนาบริการพื้นฐาน และการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม
4. พัฒนาการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมให้แก่เยาวชนในระบบโรงเรียน สถาบันการศึกษา สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถานประกอบการ กิจกรรมการสื่อสารมวลชน หน่วยงานปกครองท้องถิ่น องค์กรชุมชนท้องถิ่น
5. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต กระตุ้นและจูงใจการลงทุน
6. ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรข้อมูลข่าวสาร ปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
7. ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการพัฒนาและแข่งขันในการกระจายสินค้าบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมสู่สาธารณชนและประชาชนส่วนใหญ่

8. ส่งเสริมให้มีการประยุกต์และการพัฒนาการใช้ประโยชน์ให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วถึงกัน

11. ด้านการเกษตร

- **หลักการ** ปรับกระบวนการผลิตทางการเกษตร ให้เป็นของเกษตรกรมากขึ้น มีกลไกที่เข้มแข็งรองรับ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้พึ่งพาตัวเองได้

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมระบบ วิถี กระบวนการ และวงจรการผลิตภาคการเกษตร ให้มูลค่าผลตอบแทนจากการผลิตตกถึงมือเกษตรกรโดยตรง และเป็นธรรมสามารถพึ่งพาตนเองทั้งปัจจัยการผลิต การตลาด และการขยายการลงทุน

- **เป้าหมาย** เพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของภาคเศรษฐกิจ ให้มีโอกาสได้สะสมทุนและขยายความมั่งคั่งจากผลตอบแทน ในการผลิตและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น มีการกระจายรายได้ในชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ

• วิธีการ

1. ปรับปรุงแก้ไขระบบการผลิตและกลไกการตลาดแบบดั้งเดิมที่ก่อให้เกิดการเสียเปรียบและไม่เป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยเน้นให้การสนับสนุนมาตรการลดความเสียเปรียบและสร้างความเป็นธรรมจากภาครัฐเป็นด้านหลัก เพื่อให้เกษตรกรเป็นอิสระจากการถูกครอบงำเอารัดเอาเปรียบและสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีขีดความสามารถในการปรับเปลี่ยนระบบ และวิธีการผลิตได้อย่างยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของความสามารถ ทุน ทรัพยากร ตลาด และวิทยาการใหม่ๆ อาทิ การปรับเปลี่ยนตามโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ฯ ตามแนวพระราชดำริ

2. สร้างความเข้มแข็งทางองค์กรและอำนาจการต่อรองให้เกษตรกรใช้เป็นเครื่องมือ ในการกำหนดการผลิต การลงทุนและการตลาดตั้งแต่ในระดับ

ฟาร์มและไร่นา โดยที่มีการรวมตัวเป็นองค์กรการเกษตร ในระดับฐานล่าง ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตโดยตรง มีภาระหน้าที่ รับผิดชอบที่ผูกพันกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตโดยตรง มีบทบาทในการแสวงกำไรและมีอิสระในการตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของเกษตรกรผู้ผลิตเป็นหลัก

3. ส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษในสาขาการผลิตหรือสินค้าการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกร้อยละ 30 โดยเฉพาะการส่งเสริมเพื่อผลในการลดต้นทุนการผลิตของสินค้าการเกษตรเฉพาะรายสาขา

4. สนับสนุนหัวใจในการแบ่งเบาภาระต้นทุนทั้งด้านการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี สายพันธุ์พืชและสัตว์ และบุคลากรในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการผลิตและคุณภาพสินค้าการเกษตรแก่เกษตรกรที่มีข้อเสนอโครงการการผลิตที่มีระบบการจัดการที่ดีมีความเป็นไปได้ของผลตอบแทนสูง

5. กระตุ้นให้มีการพัฒนาใช้เทคนิคการจัดการ และการพัฒนาใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการผลิตทางการเกษตร ให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจชาติและการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลก

6. สนับสนุนปัจจัยการผลิตขั้นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดผลในการลดต้นทุน และการเพิ่มผลผลิตแก่เกษตรกรรายย่อย ให้มีความหลากหลายตามความต้องการและความสามารถของเกษตรกร อาทิ ในรูปของคลัง ธนาคาร สหกรณ์ ยุ้งฉาง โกดัง กองทุน ทรัพย์สินและที่ดินส่วนกลาง

7. เร่งรัดการวิจัยพัฒนา เพื่อแสวงหาเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิต การเพิ่มคุณภาพ และการรักษาคุณภาพผลผลิตการเกษตรอย่างครบวงจรเป็นรายสาขาสินค้า โดยให้ความสำคัญเร่งด่วนกับสินค้าเศรษฐกิจที่นำรายได้หลักหรือมีแนวโน้มสร้างรายได้เข้าประเทศ โดยเฉพาะในสาขาอาหาร

8. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและผลผลิตแก่เกษตรกรผู้ผลิต โดยตรงมากขึ้นทั้งในรูปของการสร้างอำนาจต่อรองด้านราคา การสร้างความได้

เปรียบเทียบเทคนิคการตลาด ความสามารถในการลงทุน การลดต้นทุน การแปรรูปขั้นต้น และการแปรรูปขั้นสูง ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยสนับสนุนที่เน้นการสร้างความเป็นธรรม อาทิ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด วิทยาการการพัฒนาคุณภาพและการแปรรูป การคมนาคมขนส่ง ตลาดกลางและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เร่งรัดพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร โดยไม่ผูกพันกับสิทธิการถือครองและการเป็นเจ้าของเอกสารสิทธิเพียงอย่างเดียว

9. สนับสนุน ส่งเสริม ค้ำครอง การลงทุนและการประกอบการของธุรกิจรายย่อย ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือเกื้อกูลซึ่งกันระหว่างเกษตรกรรายย่อยด้วยกัน รายย่อยกับรายใหญ่ และเกษตรกรกับโรงงานอุตสาหกรรม เข้าแทรกแซงและช่วยเหลือ สะกัดกั้นบทบาทของระบบนายทุนและพ่อค้าคนกลาง ที่ก่อให้เกิดการเอาเปรียบ เพิ่มต้นทุน กดราคาและสร้างสมระบบการผลิตภาคเกษตรกรรมที่มุ่งก่อให้เกิดการเสียเปรียบของเกษตรกรรายย่อย

12. ด้านสังคม

- **หลักการ** สร้างประชาสังคมโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทประชาชนให้เป็นพลังหลักทางสังคม

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมพัฒนาสร้างสังคมเปิดให้เป็นประชาสังคม ที่เอื้ออำนวยสิทธิโอกาสให้ประชาชนและกลุ่มที่หลากหลายมีความตื่นตัวมีความผูกพันกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ โดยเฉพาะในกิจกรรมที่มีส่วนกระทบได้เสียโดยตรง และพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวให้เป็นสถาบันรากฐานของสังคม

- **เป้าหมาย** ให้สังคมไทยมีเอกภาพเป็นปึกแผ่น มีพลังที่เข้มแข็งจากการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน เปิดกว้างให้ฝ่ายต่างๆ ได้มีโอกาสใช้สิทธิตามบทบาทหน้าที่ของตนเองและกลุ่ม ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์จากการได้ใช้ศักยภาพและความสามารถอย่างอิสระเสรี

• วิธีการ

1. ส่งเสริม บทบาท ช่องทาง และโอกาสของประชาชน องค์กรประชาชน และอาสาสมัคร ในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว กลุ่ม ชุมชน และสังคมส่วนรวม
2. ส่งเสริมความเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำช่องว่าง ความแตกต่าง และแตกแยก การเบียดเบียนเอารัดเอาเปรียบ และการใช้อำนาจอิทธิพลกดขี่ข่มเหง
3. ส่งเสริมบทบาทของสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ยึดเหนี่ยว วัฒนธรรมความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างเครือญาติในครอบครัว
4. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุ้มครองปกป้องสิทธิประโยชน์ของเด็ก สตรี คนป่วย คนพิการ คนด้อยโอกาส และคนชรา
5. ส่งเสริมบทบาทของสื่อสารมวลชนในการช่วยเหลือ ชี้นำเปลี่ยนแปลง และสร้างสรรค์สังคม ในครรลองของกรอบวัฒนธรรม ประเพณี และศีลธรรมอันดี
6. ส่งเสริมให้มีการสร้างกรอบบรรทัดฐาน และมาตรฐานทางสังคม เป็นเครื่องมือในการกำกับควบคุมคุณภาพ การผลิตสินค้า บริการขององค์กร ธุรกิจภาคเอกชน และการดำเนินกิจการสาธารณะของหน่วยงานรัฐ
7. ส่งเสริมกลไก สถาบัน การปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ กลุ่ม อาชีพและองค์กรตัวแทนที่หลากหลาย ให้มีกิจกรรมการร่วมมือ ในแนวทางที่หลากหลาย และสร้างสรรค์
8. กระตุ้นและสร้างกระบวนการทางสังคมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสวัสดิการ สังคม และการตอบแทนสังคมแบบอาสาสมัคร และสำนึกที่เอื้อเฟื้อต่อมนุษยชาติ

13. ด้านยุติธรรม

- **หลักการ** ใช้ความยุติธรรมเป็นเครื่องมือการสร้างสังคมให้มีทั้งความสงบสุข สันติ วินัยและปรองดองโดยอาศัยทั้งกลไกนิติธรรม ศีลธรรมและมนุษยธรรมร่วมกัน

• **ข้อนโยบาย** ดำรงรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของหลักนิติธรรม ความคู่กับหลักมนุษยธรรม และหลักศีลธรรมให้มีความครอบคลุม ในวิถีชีวิตของประชาชนและสังคมทั่วทุกด้าน สามารถให้หลักประกันความยุติธรรมได้ตลอดทั้งกระบวนการภายในเวลาอันรวดเร็ว

• **เป้าหมาย** ให้กระบวนการยุติธรรมเป็นกลไกรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและประชาชนอันทรงประสิทธิภาพ เป็นหลักคำจูงสังคมให้อยู่ร่วมกันด้วยสันติวิธี มีกลไกระงับยับยั้งกรณีพิพาทที่ได้รับความเชื่อถือศรัทธาเป็นที่พึ่งพาของประชาชนและเป็นกลไกการหล่อหลอมขัดเกลาให้เคารพความเป็นธรรม มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ ดำรงชีพอยู่ในกรอบวินัยกฎหมาย และศีลธรรมอันดี

• วิธีการ

1. เพิ่ม ขยาย กระจายกลไกอำนาจบริการความยุติธรรม ทั้งด้านกฎหมาย ศีลธรรม และมนุษยธรรมให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง มีความรวดเร็ว ฉับไว มีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมระบบ ช่องทาง และความสำคัญของการร้องทุกข์ กล่าวโทษสิทธิการควบคุมตรวจสอบ การแนะนำปรึกษา ให้เป็นเครื่องมือของประชาชน ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาส และผู้เสียเปรียบได้มีโอกาสเข้าถึงและได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของตนมากขึ้น

3. ส่งเสริมบทบาทและความสำคัญของกระบวนการป้องกันและระงับยับยั้งข้อพิพาทขั้นพื้นฐาน อาทิ การประชาพิจารณ์ การประกันสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร บทบาทของอาสาสมัครและพลเมืองดี การควบคุมทางศีลธรรม การควบคุมโดยกรอบวัฒนธรรมและวินัยสังคม

4. เพิ่มขีดความสามารถของบริการด้านความยุติธรรม ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของปัญหาใหม่ ที่วิวัฒนาการไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี วัฒนธรรม ทรัพย์สินทางปัญญา และกลไกอิเล็กทรอนิกส์ เป็นภัยคุกคามต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีในการดำเนินวิถีชีวิตปกติ และการ

ประกอบอาชีพของประชาชน อาทิ ข้อพิพาททางด้านลัทธิความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลข่าวสาร โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทรัพย์สินทางปัญญา อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

5. เร่งรัดพัฒนาระบบและกระบวนการอำนวยความสะดวกด้านความยุติธรรม ที่เป็นกรณีพิพาท ระหว่างรัฐกับประชาชนให้สามารถประกันหลักความเป็นธรรม แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง และมีมาตรฐานคุณภาพสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากล โดยเฉพาะการริเริ่มใช้กลไกของระบบศาลปกครอง

6. พัฒนากฎหมายและพัฒนามาตรฐานคุณภาพบริการ ด้านความยุติธรรม ที่สามารถช่วยจัดและปรับปรุงแก้ไขพันธะสัญญา และการกระทำที่ไม่เป็นธรรม โดยเน้นปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เสียเปรียบมากขึ้น โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมที่ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน อาทิ กลุ่มผู้บริโภคสินค้า อสังหาริมทรัพย์ สินค้าอาหารและยา ผู้ใช้บริการทางสาธารณสุขและการแพทย์ ผู้ใช้บริการในสถาบันการเงิน และเงินทุนหลักทรัพย์ ผู้บริโภคด้านการประกันภัย ประกันชีวิตและทรัพย์สิน

7. พัฒนาสมรรถนะขององค์กรสถาบัน บุคลากรและกระบวนการยุติธรรมให้สามารถปรับใช้กับปัญหาความไม่เป็นธรรม และกรณีพิพาทในระดับสากลได้ โดยเฉพาะการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน นักลงทุน ทรัพย์สิน ทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติ

14. ด้านทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน

• **หลักการ** สร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทรัพยากรสำคัญหลักของชาติ อย่างยั่งยืน มีคุณภาพ มีคุณค่า และพลังอำนาจที่มาร่วมในการแข่งขันระยะยาว โดยพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ ทักษะ ความสามารถและภูมิปัญญา

• **ข้อนโยบาย** พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน ยกระดับความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุดของประเทศ เป็นพลังอำนาจสำคัญของชาติในการแข่งขันระหว่างประเทศ

• **เป้าหมาย** ให้ประเทศมีความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า ตามสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก และการแข่งขันในประชาคมโลก

• **วิธีการ**

1. พัฒนาความสามารถของประชาชนทั้งด้านร่างกายจิตใจ ทักษะ ภูมิปัญญา และสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

2. เพิ่มบทบาทความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการส่งเสริมการศึกษา ฝึกอบรม พัฒนาฝีมือ ให้มีความก้าวหน้าทางทักษะ ความรู้ความสามารถ สูงขึ้น ทดแทนการใช้แรงงานชั้นพื้นฐาน

3. เพิ่มขีดความสามารถและบทบาทของครอบครัว ชุมชน กลุ่มและองค์กรอาสาสมัครในการกระตุ้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในเชิงวัฒนธรรม อาทิ การยกย่อง เชิดชูส่งเสริมคนดี มีความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคม ใช้ความรู้ความสามารถในการให้บริการประโยชน์สาธารณะ

4. กำหนดมาตรฐานกลางในการประกันผลตอบแทนที่เป็นธรรมในวิชาชีพ และการประกอบอาชีพของกลุ่มวิชาชีพต่างๆ ในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน

5. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับความต้องการในอนาคต และการมีมาตรการคุ้มครองรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่รัดกุม และจูงใจให้ทรัพยากรมนุษย์ ที่อยู่ในต่างประเทศมีโอกาสและช่องทางในการทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ

6. ส่งเสริมการเพิ่มสวัสดิภาพ สวัสดิการ รายได้และผลตอบแทนของแรงงาน กลุ่มอาชีพต่างๆให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและผลตอบแทนการลงทุนของสถานประกอบการ

7. ยกระดับความสามารถของบุคลากร สถานศึกษาและสถาบันฝึกอบรม ในการเร่งรัดพัฒนาความสามารถของทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน ให้สามารถแข่งขันในระดับระหว่างประเทศได้

8. ให้ความสำคัญกับการกระจายบทบาทการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปสู่ องค์การอาสาสมัครเอกชนในการเสริมสร้างโอกาส และความสามารถของประชาชนกลุ่มด้อยโอกาส เสี่ยงเปราะบางและมีทางเลือกที่จำกัด ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้มากขึ้น

15. ด้านสาธารณสุข

- **หลักการ** บริการสาธารณสุขเป็นทั้งสวัสดิการและทางเลือกซึ่งประชาชนมีสิทธิในการรับ การเลือก และการมีส่วนร่วมในการใช้และให้บริการ

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมระบบสาธารณสุขเชิงป้องกัน และการให้บริการทางสาธารณสุขแบบผสมผสาน ทั้งแนวทางคุ้มครองสวัสดิการสงเคราะห์ ซึ่งมีหลักประกันการให้บริการและการรับรองมาตรฐานคุณภาพ และแนวทางสร้างทางเลือกที่ตอบสนองตามกลไกตลาดให้กระจายอย่างทั่วถึง และสนองตอบความต้องการที่หลากหลาย ทั้งในกลุ่มผู้รับบริการที่เป็นประชาชนทั่วไปและกลุ่มที่มีกำลังซื้อ ความสามารถในการเลือก

- **เป้าหมาย** ให้บริการสาธารณสุขเป็นบริการที่มีมาตรฐานคุณภาพ มีการแข่งขันพัฒนาคุณภาพให้มีความก้าวหน้าสูงขึ้น ส่งผลต่อการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่และความยืนยาวของช่วงอายุขัยของประชากร

● วิธีการ

1. พัฒนามาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณสุข และประสิทธิภาพของระบบการกระจายบริการสาธารณสุข ให้สนองความต้องการและทั่วถึงกลุ่มเป้าหมายและรวดเร็วฉับไว

2. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่เน้นการสร้างความสามารถให้แก่ประชาชน ครอบครัว กลุ่ม องค์กร สถาบัน และชุมชนท้องถิ่น ในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น โดยเฉพาะการอาศัยการสื่อสารสารสนเทศ โทรคมนาคม

เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเอง

3. พัฒนามาตรฐานคุณภาพสุขอนามัยในชั้นสูง ที่เกี่ยวข้อง กับมาตรฐานคุณภาพสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม และผลิตภัณฑ์ทางการค้า เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ด้วย

4. พัฒนาขีดความสามารถของระบบบริการสาธารณสุขเชิงรุก ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือชีวิตในภาวะฉุกเฉิน และภาวะวิกฤติจากอุบัติเหตุ และสาธารณสุขภัยธรรมชาติ โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ที่มีอาคารสูง การจราจรติดขัด และเป็นพื้นที่อันตรายจากภัยพิบัติซ้ำซาก และซ้ำซ้อน

5. พัฒนาระบบการเตือนภัยล่วงหน้า การปกป้องคุ้มครองประชาชนจากโรคระบาดร้ายแรง และการคุกคามจากโรคที่เป็นปัญหาสำคัญในทางสาธารณสุข เป็นสาเหตุการตายและบั่นทอนสุขภาพพลานามัยของประชาชน

6. เพิ่มบทบาทความสำคัญของการใช้กฎหมายควบคุม ป้องกันผลกระทบจากการใช้สารเคมีอันตรายในสิ่งอุปโภคบริโภค ควบคู่กับการใช้สื่อสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารในการให้ความรู้ที่ถูกต้อง ช่วยเหลือและคุ้มครองประชาชนจากภัยอันตรายที่เกิดจากการดำรงชีวิตประจำวัน การทำงานประกอบอาชีพและการเดินทางสัญจร อาทิ อุบัติเหตุ มลพิษจากสิ่งแวดล้อม สารเคมี และสิ่งเสพติดตกค้างเจือปนในอาหาร ผัก และเนื้อสัตว์ สิ่งอุปโภคบริโภค ยา วัคซีนโรค อาหารเสริม การระบาดของโรคสำคัญ การขาดสารอาหาร ภัยจากการโฆษณาชวนเชื่อสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานคุณภาพอาหารและยา การใช้สารเคมี เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ความสะอาดปลอดภัยของสถานประกอบการด้านบริการ พาหนะโดยสารสาธารณะ สถานที่ทำงานและโรงงานอุตสาหกรรม

7. กำกับ ควบคุม ติดตาม ตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณสุขตามสถานพยาบาล และฟื้นฟูปรับปรุงความรับผิดชอบทางวิชาชีพ คุณธรรม จรรยาบรรณ และวินัยของแพทย์ พยาบาล และสถานบริการทางการ

แพทย์ ให้มีความเข้มงวดและเป็นรูปธรรมมากขึ้น สามารถให้หลักประกันความ เป็นธรรมแก่ผู้รับบริการได้

8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร อาสาสมัคร และ เอกชนในการช่วยรัฐและประชาชน ช่วยเหลือสวัสดิภาพและสวัสดิการสงเคราะห์ ทางด้านสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล

9. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ค้นคว้าทดลอง เพื่อผลิตยาสมุนไพรไทย ยาตำราหลวง และอุปกรณ์การแพทย์ เพื่อทดแทนการนำเข้าและลดต้นทุนใน การรักษาพยาบาลลง

10. ส่งเสริมระบบประกันสุขภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ สอดคล้องกับระดับความสามารถและความต้องการเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย

11. ค้ำครองสิทธิของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ควบคู่กับมาตรการ การคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชนโดยทั่วไปด้วย

16. ด้านการศึกษา

• **หลักการ** การศึกษาเป็นเครื่องมือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ต้อง มีการกำหนดมาตรฐาน การกระจายที่ทั่วถึงเท่าเทียมเป็นการทั่วไปโดยอาศัย เทคโนโลยีเครือข่ายและความร่วมมืออย่างกว้างขวาง

• **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างความเป็นเลิศ ลดความเหลื่อมล้ำในการ กระจายและพัฒนามาตรฐานคุณภาพของบริการทางการศึกษา ในทุกระดับให้ มีความก้าวหน้าล้ำหน้าสูงสุด ครอบคลุมทั้งระบบครบวงจรทั้งหลักสูตร ตำรา บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ องค์ความรู้ แหล่งวิทยาการ การฝึกอบรม การวิจัย พัฒนา ระบบและกระบวนการที่อาศัยเทคโนโลยีในการกระจายการให้บริการที่ ได้มาตรฐานคุณภาพทั่วถึงเท่าเทียมกัน

• **เป้าหมาย** ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ ให้เป็นทรัพยากรที่มีสมรรถนะ จักยภาพ ความสามารถและมีคุณค่า สูงสุดของประเทศ โดยเฉพาะการเป็นทรัพยากรหลัก ในการผลักดันการ

เปลี่ยนแปลงสังคมให้มีความก้าวหน้า และการพัฒนาประเทศในด้านอื่นให้ทัดเทียมสังคมโลก

• วิธีการ

1. ระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และประสานทรัพยากร ที่หลากหลายทั้งทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยี และวัตถุ พัฒนามาตรฐานและคุณภาพของการศึกษาครอบคลุมในระดับกลุ่ม และสาขาวิชาเป้าหมายที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเฉพาะในด้านวิชาชีพ วิจัยพัฒนา และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

2. ส่งเสริมการกระจายบริการการศึกษาแก่มวลชน ลดการแอ่งแอ่ง ช่วงชิง ลดต้นทุน และมีมาตรฐานคุณภาพที่ทัดเทียมกัน โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย

3. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบวิธีการการศึกษาให้มีการกระจายอย่างกว้างขวางลดข้อจำกัด อุปสรรค อำนาจโอกาส และทางเลือกแก่ประชาชนให้สามารถเลือกเรียนหรือรับบริการได้ตามความต้องการและความสามารถ โดยเน้นการพึ่งพาตนเอง สื่อ เครื่องมือ และตำรา มากกว่าพึ่งพาระบบโรงเรียน สถาบัน และผู้สอน

4. เร่งรัดประสิทธิภาพในการใช้เวลาและต้นทุนทางการศึกษาให้ลดน้อยลงทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ศึกษา โดยทดแทนด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยี สมัยใหม่ระบบและกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเรียนรู้ หลักสูตร ตำรา และเครื่องมืออุปกรณ์

5. กระจายกลไก ช่องทาง โอกาส แหล่ง สถาบัน กระบวนการและการบริการทางการศึกษา ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้โดยง่าย มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะด้านของกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้มากขึ้น ครอบคลุมทั้งในระดับครัวเรือน องค์กรสถาบัน ท้องถิ่น ชุมชน กลุ่มอาชีพ ชุมรม สโมสร สถานประกอบการ ในพาหนะโดยสาร และที่ทำงานในไร่ในนา

6. ส่งเสริมความหลากหลายทางวิทยาการ ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวัน ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประจำถิ่น การประกอบอาชีพที่เป็นสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และวิทยาการภายนอกที่อยู่ไกลตัว และเกี่ยวข้องกับอนาคตระยะยาว อาทิ วิทยาการที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม สมุนไพร การศึกษาค้นคว้า เพื่อแสวงหาและสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของชาติ การวิจัยพัฒนาเพื่อสร้างรากฐานองค์ความรู้ สร้างแรงบันดาลใจทางภูมิปัญญา การประดิษฐ์คิดค้น และการค้นคว้าเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือยกระดับมาตรฐานคุณภาพทางวิทยาการที่เป็นประโยชน์แก่รุ่นชนใหม่ของมนุษยชาติในอนาคตระยะยาว

7. ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาแนวคิดใหม่ ที่มุ่งผลในการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์โดยตรง แทนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาทางวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความเจริญของปัจจัยประกอบกิจการด้านการศึกษาเพียงด้านเดียว

17. ด้านศาสนา

- **หลักการ** ศาสนามีบทบาทเป็นหลักยึดในการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อพัฒนาทั้งปัจเจกบุคคลและสังคม ให้มีวุฒิภาวะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม

- **ข้อนโยบาย** เพิ่มบทบาทความเข้มแข็งของกลไก กระบวนการ ปรัชญา และบุคลากรทางศาสนา ให้เป็นกำลังสำคัญในการสร้างดุลยภาพของสังคม และพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนให้อยู่ในครรลองคลองธรรม มีความสุขสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ สามารถแยกแยะความมั่งคั่งทางวัตถุ ออกจากเป้าหมายความสำเร็จ ความสุข และคุณภาพชีวิต มีแรงบันดาลใจในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สาธารณะ และมีความหวังในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างหลากหลายได้โดยปกติสุข

- **เป้าหมาย** ให้กิจกรรมทางศาสนาเป็นเครื่องมือการหล่อหลอมกรอบคุณธรรมหลักของสังคม กล่อมเกลาจิตใจ พัฒนาระบบวิธีคิดและภูมิปัญญา

ยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต จิตใจและศีลธรรมของประชาชนและสังคมให้มีวุฒิภาวะสูงขึ้น

• วิธีการ

1. สร้างบรรทัดฐานทางศีลธรรมและคุณธรรม ให้ประชาชนและสังคมมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพจากหลักธรรมคำสอนในหลักปรัชญาสำคัญ อาทิ หลักความเมตตา หลักของกรรม หลักคุณธรรม หลักพึ่งพาตนเอง หลักความเกรงกลัว และละอายต่อบาปและการประพฤติชั่วทุกจริตคอร์รัปชัน

2. สร้างพลังทางสังคม กระตุ้นแรงบันดาลใจของประชาชน ให้มีความหวังในชีวิต และความปรารถนาดีต่อผู้อื่นและสังคม ส่งเสริมให้มีการเพิ่มกิจกรรมทางศาสนา สอดแทรกหลักปรัชญาและคติธรรม และเพิ่มมาตรฐานกฎเกณฑ์ทางด้านศีลธรรมและคุณธรรมเข้าอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวัน และการประกอบกิจการด้านต่างๆ ของประชาชน โดยเฉพาะในส่วนกิจการสาธารณะ

3. ส่งเสริมการระดมประชาชน เอกชนเข้ามีส่วนร่วมกับบุคลากรองค์กร สถาบัน และกิจกรรมทางศาสนา ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาและให้บริการแก่ชุมชน และสังคม

4. ปลุกฝังเยาวชนให้มีความผูกพันกับการหล่อหลอมขัดเกลาทางศาสนา โดยส่งเสริมความสัมพันธ์ร่วมมือ และการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างวัดและโรงเรียน

5. พัฒนาคุณภาพบุคลากร เพิ่มความสำคัญ ปรับเปลี่ยนบทบาท และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ให้มีความแพร่หลายเป็นที่ยอมรับเชื่อถือ ศรัทธา เป็นประโยชน์ และมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับประชาชนและสังคม

6. ส่งเสริมให้บุคลากร วัด และสถานประกอบการทางศาสนา เป็นศูนย์รวมของแหล่งวิทยាកารในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางศาสนา เพื่อพัฒนาภูมิปัญญา และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งให้บริการสวัสดิการสงเคราะห์ช่วยเหลือชุมชนและสังคม ในกิจกรรมบางด้าน บางส่วน และบางระดับได้

7. กระจายกิจกรรม และขยายเครือข่ายผลผลิตบริการทางศาสนา ออกสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ด้วยการอาศัยสื่อสารสนเทศ สินค้า ผลิตภัณฑ์ และสถานประกอบการ รวมทั้งองค์กรสถาบันอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

8. เชิดชู ยกย่อง ให้ความสำคัญ และยกฐานะบทบาทบุคลากรทางศาสนาที่มีผลงานเป็นประโยชน์ เป็นที่ปรากฏแก่สาธารณชนทั่วไป ควบคู่กับการเข้มงวดในด้านการรักษาวินัยมากขึ้น

9. พัฒนาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมทางศาสนา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชน และสังคม ก่อให้เกิดความใกล้ชิดในการเพิ่มความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างประชาชนทั่วไปกับวัด และกิจกรรมทางศาสนาให้มีความสอดคล้องกลมกลืน เข้ากับการดำเนินวิถีชีวิตประจำวัน

18. ด้านศิลปวัฒนธรรม

- **หลักการ** ปลูกสร้างศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรากฐานเอกลักษณ์ของชาติและใช้ประโยชน์ในการสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมประจำชาติ

- **ข้อนโยบาย** สร้างความเข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ให้ภาพลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างชาติ

- **เป้าหมาย** ให้ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของมรดกทางสังคมไทยเป็นกลไกหลักในการสร้างสำนึกแห่งเกียรติภูมิ ความภาคภูมิใจ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวเอกลักษณ์ประจำชาติไทยอย่างยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการคุกคามของศิลปวัฒนธรรมสากล

• วิธีการ

1. ฟื้นฟู รักษา สร้าง พัฒนา ใช้ประโยชน์และผลิตซ้ำมรดกทางศิลปวัฒนธรรม ที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของความเป็นชาติ อาทิ ศิลปวัฒนธรรม

ของท้องถิ่นชุมชน

2. ปลูกฝังจิตสำนึกหวงแหน และมีผลประโยชน์ร่วมในการดำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ และมรดกทรัพย์สินทางปัญญาของชาติ

3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการกำหนดและสร้างสรรค์วิถีชีวิตที่ดีงามมีคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทย อาทิ วัฒนธรรมการเทอดทูนจงรักภักดีต่อสถานสำคัญหลักของชาติ วัฒนธรรมความร่วมมือร่วมใจ การรักสงบ เมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อ่อนน้อมถ่อมตน ความมีน้ำใจและใจกว้าง เคารพให้เกียรติผู้อื่น อดทนอดกลั้น และความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบุพการี

4. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดศักยภาพ แรงดึงดูดใจ และการพัฒนาความสามารถของบุคคลและสังคม อาทิ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม การรับผิดชอบและความผูกพันในประโยชน์ส่วนรวม รักความเป็นอิสระเสรี การเคารพกติกา การขยัน

5. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในทางสร้างสรรค์ และมีความหวังในการต่อสู้กับภาวะวิกฤติ อาทิ พิธีกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการต่อสู้กับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างสิริมงคลให้แก่ชีวิต และการประกอบอาชีพ อาทิ การแห่นางแมวขอฝน การทำบุญบังไฟ

6. ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมทางวัตถุ โบราณสถาน การละเล่น พิธีกรรม ความเชื่อ

19. ด้านความมั่นคง

• **หลักการ** สร้างความแข็งแกร่งของพลังทางสังคมภายในเป็นแกนยึดความมั่นคงของชาติ โดยเน้นความมั่นคงร่วมในทุกภาคส่วนอาศัยการเน้นประชาชนเป็นกองทัพและเศรษฐกิจเป็นอาวุธ

• **ข้อนโยบาย** การสร้างความมั่นคงในเชิงผสมผสานอย่างยืดหยุ่น

อ่อนตัวทั้งในระยะสั้นและมีความยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงร่วมทั้งในภาคประชาชน เอกชน สังคมและประเทศชาติ มีความครอบคลุมทั้งในด้านการทหาร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา สุขอนามัย คุณธรรมศีลธรรม วัฒนธรรม และสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ

• **เป้าหมาย** ให้ปัจจัยพื้นฐานในการกำหนดรากฐานความมั่นคง คือ ประชาชน เอกชน สังคม และประเทศชาติ มีการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการผืนพลังที่แข็งแกร่ง และหยั่งลึกถึงรากฐานความมั่นคงที่สร้างความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา มีความสลับซับซ้อน ทั้งระบบร่วมกัน

• **วิธีการ**

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปให้มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. พัฒนาความสงบสุขสันติในสังคม ชุมชน กลุ่มชน และชนชั้น โดยเร่งสร้างกลไกในการประสานประโยชน์ ลดความขัดแย้งแตกแยกระหว่างกลุ่มชนในสังคมให้มีความสามัคคีร่วมมือกัน โดยเฉพาะกลุ่มชนชั้นนำทางการเมือง กลุ่มชนชั้นทางสังคม-เศรษฐกิจ ชนชั้นกลางใหม่ ผู้ใช้แรงงานและเกษตรกร

3. สร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมการเมือง ให้มีความเจริญก้าวหน้าขั้นสูงสามารถใช้เป็นเครื่องมือสร้างดุลย์อำนาจ แทนมาตรการทางการเมืองทหารและแสนยานุภาพทางอาวุธได้

4. เร่งพัฒนาความมั่นคงตามปัจจัยของสถานการณ์ภายในประเทศ ให้เป็นรากฐานรองรับการพัฒนาความมั่นคงภายนอกตามสถานการณ์สากล

5. เร่งรัดแก้ไขปัจจัยสาเหตุที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงร่วมทั้งต่อประชาชน เอกชน สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในส่วนของภาคประชาชนและเศรษฐกิจ

6. เร่งรัดประเมินสภาวะปัญหาลำดับความสำคัญเร่งด่วนและแก้ไขปัญหายับคุกคามความมั่นคงในระยะยาว ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสงครามทางอาวุธ

แต่มีความละเอียดอ่อน และส่งผลกระทบที่รุนแรง เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ภัยพิบัติและสาธารณภัย ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ โรคระบาดร้ายแรง ความผูกพันของความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม คุณธรรม วัฒนธรรม ความล้าสมัยขาดประสิทธิภาพของกลไกการบริหารภาครัฐ

7. สนับสนุนการนำวิทยาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้านข้อมูลข่าวสาร และโทรคมนาคม ใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานด้านกิจการความมั่นคง ทดแทนเครื่องมืออุปกรณ์ที่ล้าสมัย กำลังรบ อาวุธยุทโธปกรณ์มากขึ้น

8. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนบทบาทของกองทัพในการป้องกันรักษา และแก้ไขปัญหาความมั่นคงของประเทศ ในกรอบที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว เหมาะสมสอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงมากขึ้น

20. ด้านการต่างประเทศ

- **หลักการ** มองเป้าหมายผลประโยชน์ของชาติในมุมกว้างระยะยาว คำนึงครองอธิปไตยบนพื้นฐานของผลประโยชน์ของชาติ เพิ่มบทบาทและความร่วมมือในระดับนานาชาติมากขึ้น

- **ข้อนโยบาย** ยกฐานะและสร้างบทบาทเชิงรุกในการกระจายความร่วมมือกับนานาชาติในทุกระดับ กระชับความสัมพันธ์ร่วมมือระดับสากลอย่างใกล้ชิด ขยายฐานนโยบายต่างประเทศที่หวังผลในระยะยาว ให้มีความครอบคลุมถึงผลประโยชน์แห่งชาติอย่างกว้างขวางทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การแพทย์และสาธารณสุข การทหาร การศึกษาและวัฒนธรรม

- **เป้าหมาย** แสวงหาและสร้างจุดแข็งทางทรัพยากรอำนาจของชาติจากแหล่งทรัพยากรและสถานการณ์ที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือสร้างความยืดหยุ่นอ่อนตัวในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ อาทิ การสร้างสัมพันธ์ ร่วมมือ แลกเปลี่ยนผลประโยชน์ รวมทั้ง

ดุลยอำนาจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่สำคัญของชาติ โดยเฉพาะความมั่นคง และเอกราชอธิปไตยในทางเศรษฐกิจ

• วิธีการ

1. พัฒนาศักยภาพการเจรจาต่อรองและวิสัยทัศน์ การมองผลประโยชน์แห่งชาติที่กว้างขวางครอบคลุม ในระยะยาวของบุคลากรทางการเมือง ผู้นำทางการเมือง กลไกและสถาบันองค์กรที่มีภาระหน้าที่ด้านกิจการต่างประเทศ ให้มีขีดความสามารถทัดเทียมกับคู่เจรจา เหมาะสมกับเวทีการประชุม สอดคล้องกับกระแสนานาชาติทั้งในประเทศ รอบประเทศ ภูมิภาคและโลก และมุ่งหวังผลในการบรรลุเป้าหมาย การแสวงหา และได้มาซึ่งผลประโยชน์ของชาติ

2. เน้นการกระชับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดติดกัน ให้มีความก้าวหน้าถึงขั้นที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจทั้งระหว่างรัฐบาลและประชาชน สามารถประสานประโยชน์ด้านทรัพยากรและการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในทางเศรษฐกิจร่วมกันได้มากขึ้น และลดความขัดแย้งทางทหาร และข้อพิพาทตามแนวชายแดน

3. เพิ่มฐานะบทบาท และการมีส่วนร่วมที่แข่งขันมากขึ้นในประชาคมโลกไม่จำกัดบทบาทแต่เฉพาะภายในประชาคมความร่วมมือระดับภูมิภาค สามารถนำจุดแข็งจากทรัพยากรอำนาจของชาติ ไปใช้ประโยชน์ได้ในเวทีระหว่างประเทศและสถานการณ์สากลที่หลากหลายได้อย่างอ่อนตัวและฉับไว

4. เร่งขยายความสัมพันธ์ใหม่ๆ กับนานาชาติ เพื่อแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง เพื่อปูทางสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในมิติเชิงนโยบายและผลประโยชน์แห่งชาติ ที่สลับซับซ้อนสามารถรองรับอนาคตในระยะยาวได้มากยิ่งขึ้น

5. ผนึกกำลังประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้มีการทำงานในระบบเครือข่ายเป็นทีมเชื่อมโยง สามารถบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมายสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของชาติได้

6. เร่งวางรากฐานความสัมพันธ์อันดีกับมิตรประเทศใหม่ๆ มากขึ้น กระจายความร่วมมือเฉพาะด้าน เฉพาะกลุ่มภาคีในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อขยายฐานพันธมิตรให้มีความหลากหลาย มีความพร้อมในการขยายผลสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในระดับที่ใกล้ชิดต่อไปได้ในระยะยาว

7. ใช้เวทีการเมืองระหว่างประเทศ เป็นเครื่องมือยกระดับสถานภาพเกียรติภูมิ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ควบคู่ไปกับการประสานการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอำนาจของชาติสร้างพลังอำนาจต่อรองในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

8. สร้างกลไก กระบวนการ ทีมงานและบุคลากร ด้านการต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูง มีคุณสมบัติและขีดความสามารถพิเศษในการประเมินสถานการณ์ ความผันแปรของกระแสสถานการณ์สากล สามารถคาดการณ์ผลกระทบภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของชาติได้ล่วงหน้า พร้อมเสนอแนะมาตรการแก้ไขโต้ตอบที่มีประสิทธิภาพ ในการดำรงรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติตามความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกได้

9. ระดมทรัพยากร เทคโนโลยีสมัยใหม่และความร่วมมือจากภาคเอกชนและองค์กรอาสาสมัครที่กระจายอยู่ทั้งในและนอกประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการต่างประเทศมากขึ้น

21. ด้านพลังอำนาจของชาติ

• **หลักการ** แสวงหาความร่วมมือและพันธมิตรในระดับนานาชาติ ในการสร้างจุดแข็งของอำนาจต่อรอง และอำนาจการแข่งขัน

• **ข้อนโยบาย** สร้างและยกระดับขีดความสามารถของพลังอำนาจของชาติให้สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกอย่างมีเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี มีเอกราช อธิปไตย ได้รับการยอมรับให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วมและแข่งขันกับนานาชาติได้

• **เป้าหมาย** ให้พลังอำนาจของชาติมีความแข็งแกร่งเพียงพอ สามารถ

ใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ สร้างการยอมรับ ต่อรอง และเข้าแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างยั่งยืน

• วิธีการ

1. พัฒนากลไกบูรณาการและเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือ ในการ ระดมทรัพยากร และประสานการใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชาติอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมทั้งทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรความ มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรทรัพย์สินทางปัญญา

2. ส่งเสริมให้มีการฝึกกำลังร่วมระหว่างรัฐ ประชาชน และเอกชน ในการเข้ามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาวิกฤติของชาติ

3. สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของคนในชาติ เอื้อโอกาสให้เกิด วิบุรุษมวลชน จากฐานมวลชนระดับล่างมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ปัจเจกบุคคล ได้ใช้ความสามารถและศักยภาพได้อย่างอิสระเสรี มองเห็นความสำคัญ และบทบาทในทางสาธารณะของตน เป็นเยี่ยงอย่างที่ดีในการกระตุ้นจิตสำนึก สาธารณะของคนส่วนใหญ่ในประเทศ

4. เพิ่มช่องทางและโอกาสในการสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนและ เอกชน ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจการที่เป็นผล ประโยชน์ของชาติ อาทิ การใช้เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ช่วยกระจายข่าวสารด้านดี ช่วย โฆษณาประชาสัมพันธ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน

5. สร้างและส่งเสริมให้มีการพัฒนายุทธศาสตร์กำลังอำนาจของชาติ ที่เป็นจุดแข็งในการแข่งขันด้านต่างๆ กับนานาประเทศ อาทิ ด้านวัฒนธรรม ประจำชาติ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการลงทุน ด้านความได้ เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน ด้านต้นทุนค่าครองชีพ ด้านพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี ด้านความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร ด้านสันติภาพ ความสงบสุข ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสิทธิมนุษยชน

22. ด้านการประชาคมโลก

• **หลักการ** ดำรงเอกราช อำนาจอธิปไตยและความมั่นคงของชาติบนพื้นฐานของการสร้างความยอมรับที่ได้จากการเข้ามีส่วนร่วมและการร่วมมือในระดับสากล

• **ข้อนโยบาย** พัฒนาศักยภาพ ความสามารถระดับนานาชาติของประเทศ ให้มีบทบาทสำคัญและได้รับการยอมรับในประชาคมโลก

• **เป้าหมาย** ให้ประเทศไทยสามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีเอกราชมีอำนาจอธิปไตยสามารถปกป้องคุ้มครอง และดูดซับความมั่งคั่งเข้าสู่ประเทศและระบบเศรษฐกิจของชาติ สามารถสร้างความยอมรับเชื่อถือ ประสานความร่วมมือและมีส่วนร่วมกับประชาคมโลก เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติ และประชาชนคนไทย ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์การแข่งขันระดับนานาชาติ

• วิธีการ

1. ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน รักษาพันธกรณีตามกรอบความร่วมมือระหว่างภาคีสมาชิกในประชาคมโลก

2. พัฒนาศักยภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ ในกิจกรรมสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติในอนาคต โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจภาคการส่งออก สาขาอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร

3. ลดจุดอ่อนและสร้างจุดแข็ง ในความได้เปรียบทางการแข่งขันระดับสากล อาทิ การพัฒนาเครื่องหมายยี่ห้อของสินค้าที่ตลาดต่างประเทศ นิยมเชื่อถือ การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาประสิทธิภาพการส่งออก และพิธีการทางศุลกากร ความรวดเร็วในการคืนและชดเชยภาษีส่งออก

4. พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือทางการค้าการลงทุนในระดับสากล อาทิ กลไกตลาดนานาชาติ ตัวแทนการค้านานาชาติ บรรษัทพัฒนาการค้านานาชาติ

5. พัฒนาระบบสารสนเทศ ความเคลื่อนไหวของดัชนีชี้วัดศักยภาพความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างประเทศของไทย เฉพาะรายสาขาการผลิตและรายการสินค้า

6. ประสานความร่วมมือที่ใกล้ชิดกับองค์การการค้าสากลระดับต่างๆ เพื่อขยายฐานประโยชน์ ดูดซับความมั่งคั่ง และรายได้จากภายนอกเข้าสู่ประเทศในระยะยาว

23. ด้านสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของประชาชน

• **หลักการ** สร้างความสามารถในการเป็นบุคคลสากล ส่งเสริมการยอมรับและศักยภาพของบุคคลในการร่วมกิจกรรมสาธารณะทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ

• **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก และส่งเสริมเสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีศักยภาพและความสามารถในการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งทางด้านข้อมูล ข่าวสาร สังคม เศรษฐกิจและการเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภารกิจสาธารณะและการพัฒนาประเทศ

• **เป้าหมาย** เสริมสร้างศักยภาพความสามารถของปัจเจกบุคคลให้มีความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ มีศักดิ์และสิทธิทัดเทียมกับประชาชนในระดับนานาชาติ ช่วยลดอุปสรรคกีดขวางในการร่วมมือและการได้รับสิทธิการมีส่วนร่วมทางการค้ากับประชาคมโลก

• วิธีการ

1. ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมด้านสิทธิมนุษยชนกับนานาชาติ และร่วมมือกับองค์การอาสาสมัครเอกชน และองค์การสิทธิมนุษยชนสากล

2. ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน

3. ส่งเสริมการสร้างและบังคับใช้กฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามกรอบกำหนดของรัฐธรรมนูญ

24. ด้านการเตรียมอนาคตเข้าสู่ความเป็นพลโลก

• **หลักการ** บริหารการพัฒนาความเป็นสากลให้ประชาชนมีการเรียนรู้ สัมพันธ์ เข้าถึง ใช้ประโยชน์ และสามารถปรับเปลี่ยนเข้ากับสถานการณ์สากล

• **ข้อนโยบาย** ปลูกสร้างสำนึก ทศนคติ ค่านิยม กระบวนทัศน์ และ วิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับโลกและความเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเฉพาะในส่วนที่ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ชาติ ในประชาคมโลก ให้มีการเรียนรู้ และปรับตัวให้พร้อมเพียงพอต่อการดำรงชีพ ในสภาวะการณ์ใหม่

• **เป้าหมาย** สร้างความตระหนักและความเข้าใจในภาครัฐ เอกชน และเข้าใจในหมู่ประชาชนเกี่ยวกับอิทธิพลและผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลง ในกระแสโลก โดยเฉพาะอิทธิพลและผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ การจัด ระเบียบโลกใหม่ ภาวะสงครามเศรษฐกิจโลก และปรากฏการณ์ความผันผวน ของสิ่งแวดล้อมโลก อันนำมาซึ่งปัญหาและวิกฤติการณ์ใหม่ ตลอดจนการ เผชิญหน้าและแก้ไขปัญหาคอขวดจากผลกระทบดังกล่าว ประชาชนพลเมือง ของประเทศ มีความสามารถและการพัฒนาที่ก้าวหน้าสู่ความเป็นพลโลก

• วิธีการ

1. การกระตุ้นภาครัฐ เอกชน และประชาชนให้เรียนรู้ เข้าใจปรับตัว และเตรียมการแก้ไขปัญหา ผลกระทบจากวิกฤติการณ์ เศรษฐกิจในกระแสสากล โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหายุคความของระบบ เศรษฐกิจโลก เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยของระบบเศรษฐกิจชาติ ผล ประโยชน์ ความมั่งคั่ง ของประเทศและประชาชนคนไทย

2. การเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาวิกฤติการณ์ของ สิ่งแวดล้อมโลก และปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งส่งผลกระทบในวงกว้างถึง สภาวะแวดล้อมทั้งในน้ำ อากาศ และบนบก ครอบคลุมถึงแง่มุมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และประชากร

3. การเตรียมความพร้อมจากอิทธิพลกระแสโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะในส่วนของการปฏิบัติเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคม บทบาทความสำคัญ และอิทธิพลของทรัพยากรใหม่ที่มาในรูปของข้อมูลข่าวสาร การไหลเวียนของวัฒนธรรมนานาชาติ ความรวดเร็วของการรับรู้และสิทธิเสรีภาพด้านข้อมูลข่าวสารที่กระจายทั่วถึงทุกมุมโลกในเวลาเดียวกัน ความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับค่านิยมด้านเวลา และพฤติกรรมการบริโภคข้อมูลข่าวสาร

4. การเตรียมความพร้อมจากอิทธิพลการจัดระเบียบโลกใหม่ ซึ่งปัจจัยอำนาจอิทธิพลของประเทศอยู่ที่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การกระจายตัวของความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนานาชาติ บทบาทองค์กรสิ่งแวดล้อมโลก การแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เน้นเสรีและความสะดวกในการแข่งขัน การกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ ที่ไม่เกี่ยวกับระบบภาษีศุลกากร โดยผูกพันกับมาตรฐานคุณภาพที่ครอบคลุมทั้งสิ่งแวดล้อม วิศวกรรม สุขอนามัย สิทธิมนุษยชน และลัทธิทุนนิยมเสรี

5. การเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับลัทธิชาตินิยมใหม่ ความขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่านิยมและความเชื่อของลัทธิอนุรักษนิยมทางวัฒนธรรม ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคม ประชากรและระบบครอบครัว การอพยพเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของแรงงานต่างด้าว ทรัพยากร ทุนข้ามชาติ การเติบโตและหดตัวอย่างรวดเร็วของตลาดเงินตลาดทุน บทบาทอิทธิพลของบรรษัทข้ามชาติ และความสลับซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจนานาชาติ

25. ด้านการท่องเที่ยว

- **หลักการ** สร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน เน้นคุณภาพ การจูงใจ และสนองความต้องการ

- **ข้อนโยบาย** พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นระบบครบวงจร ครอบคลุมถึงอุตสาหกรรม และกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ

การท่องเที่ยว มีมาตรฐานคุณภาพระดับสากล เป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญ จากต่างประเทศสามารถแข่งขันระหว่างประเทศได้อย่างยั่งยืน

• **เป้าหมาย** สร้างคุณค่า เพิ่มมูลค่า ยกกระดับมาตรฐาน สร้างทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจใหม่ๆ กระจายรายได้ ผลตอบแทนและภาระการลงทุนให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกฝ่าย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเกี่ยวเนื่องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ก่อให้เกิดความสนใจและความต้องการของตลาด สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะยาว

• **วิธีการ**

1. พัฒนาคุณภาพทรัพยากร และสินค้าการท่องเที่ยว กิจกรรมและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้เป็นที่ต้องการและดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยเฉพาะความเชื่อถือ ความปลอดภัย ความแปลกใหม่ ความสะดวกสบาย และความมีเอกลักษณ์เฉพาะ

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชน ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะประชาชนและเอกชน ในท้องถิ่น ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งที่เป็นตลาดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้โดยให้องค์กรภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนผู้ประกอบการโดยตรง มีบทบาทหลักในการระดมความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นการประสานประโยชน์ร่วมกัน

3. ส่งเสริมการปฏิรูปการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อแข่งขันระดับนานาชาติ

4. ขยายผลพวงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงไปสู่การพัฒนากระบวนการแลกเปลี่ยนและผสมผสานให้ไทยเป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางภาษาและศิลปวัฒนธรรม พื้นบ้านของเผ่าชน และอารยธรรมโบราณ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยในระดับโลกระยะยาว

26. ด้านการพัฒนาเมือง

• **หลักการ** ขยายขีดความสามารถของเมืองให้เป็นนครภูมิภาคในการเชื่อมโยงกับนานาชาติโดยตรง

• **ข้อนโยบาย** พื้นฟูแก้ไขปัญหาลำคัของเมืองหลักและกรุงเทพมหานคร เพิ่มศักยภาพความสามารถของเมืองในภูมิภาคที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะเมืองที่มีศักยภาพในการเป็นฐานเชื่อมโยงการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในรูปของนครภูมิภาค

• **เป้าหมาย** พัฒนาเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางให้มีความสามารถในการรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและพัฒนาเมืองในภูมิภาคให้เป็นฐานเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศโดยตรง โดยไม่ต้องพึ่งพาและผ่านเมืองศูนย์กลางหรือกรุงเทพมหานคร

• วิธีการ

1. เร่งรัดฟื้นฟูบูรณะปัญหาเสื่อมโทรมของเมืองใหญ่และกรุงเทพมหานครให้เป็นระบบครบวงจร ครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพประชากร ผังเมือง จราจร ชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม มลภาวะ สันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม บริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษาและสาธารณสุข

2. พัฒนาเมืองสำคัญในภูมิภาคที่มีศักยภาพเอื้อต่อการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้เป็นนครภูมิภาค โดยเน้นวางระบบโครงสร้างบริการพื้นฐานให้เอื้อต่อการลงทุน การค้าระหว่างประเทศ การส่งออก มีความเหมาะสมสอดคล้องกับภาคการผลิตสาขาหลักของเมืองด้วย

3. กระจายการพัฒนาเมืองให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจเขตพิเศษ และการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคในกลุ่มภาคีเศรษฐกิจต่างๆ ด้วย

4. ปรับปรุงระบบกฎหมายผังเมือง ที่เน้นความสำคัญของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อโครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายจราจร การแบ่งโซนการใช้

ที่ดินเฉพาะด้าน และขนส่งมวลชนของเมืองเป็นกรณีพิเศษ

27. ด้านท้องถิ่นชุมชน

- **หลักการ** ยกฐานะของท้องถิ่นให้เป็นอิสระพึ่งตนเอง ดุดจับความ มั่งคั่งเข้าเพื่อใช้เป็นฐานในการผลิต การกระจายทรัพยากร สร้างองค์กร ผู้นำ และเป็นหน่วยการพัฒนาของชุมชน

- **ข้อนโยบาย** พัฒนาศักยภาพและความสามารถของชุมชนท้องถิ่นให้ มีความเป็นอิสระและพึ่งพาตนเองได้ ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การปกครอง ลดการถูกดุดจับทรัพยากรและการเคลื่อนย้ายอพยพประชากร แรงงานสู่เมือง หรือชุมชนภายนอก

- **เป้าหมาย** ให้ชุมชนท้องถิ่นมีความมั่นคงเข้มแข็ง เป็นรากฐานสำคัญ ในการกระจายการพัฒนาและสร้างความมั่นคงของประเทศในส่วนรวม ลด ปัญหาการกระจุกตัวและการรวมศูนย์ความเจริญของเมืองใหญ่และเมืองศูนย์กลาง

• วิธีการ

1. ส่งเสริมให้มีการสร้าง รักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคล ที่มีคุณภาพภายในท้องถิ่นชุมชน และการพัฒนาผู้นำท้องถิ่นชุมชนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถ

2. พัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงการประสานความร่วมมือการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนวิทยาการและข้อมูลข่าวสาร และการบูรณาการการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรในท้องถิ่นร่วมกัน

3. สนับสนุนพลังอำนาจของท้องถิ่นชุมชนในการผลักดันทิศทางการ พัฒนาให้มีความก้าวหน้าเฉพาะทางตามศักยภาพความสามารถที่เป็นจุดแข็ง เฉพาะตัวของชุมชน อาทิ การมีจุดแข็งและความก้าวหน้าทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ ผลผลิตทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคมที่ สงบสุข การเมืองการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยมีส่วนร่วมสูง การติดต่อ สัมพันธ์เชื่อมโยงกับสังคมภายนอกชุมชนหรือเมืองอื่นได้ด้วยเทคโนโลยีการ

สื่อสารที่ทันสมัยโดยไม่ต้องพึ่งพาเมืองศูนย์กลาง

4. ส่งเสริมความสัมพันธ์เชื่อมโยงและการสนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างปัจจัยทรัพยากร ภาคการพัฒนาและสาขาการผลิตภายในท้องถิ่นชุมชนเอง เพื่อเกื้อหนุนให้ท้องถิ่นมีการเติบโตขยายตัว โดยที่ทรัพยากรและความมั่งคั่งมีการหมุนเวียนและใช้ประโยชน์ภายในมากกว่าการสูญเสียถูกดูดซับไปสู่ภายนอก

5. ส่งเสริมท้องถิ่นชุมชนให้มีระบบการผลิตทางเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเองแบบครบวงจร และให้มีการส่งกลับทรัพยากรของท้องถิ่นชุมชน โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและผลตอบแทนจากการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ท้องถิ่นชุมชนเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิต แหล่งแรงงาน แหล่งวัตถุดิบแต่เพียงด้านเดียว ขณะที่ความมั่งคั่งและผลตอบแทนถูกเคลื่อนย้ายออกไปสู่ภายนอกโดยที่ท้องถิ่นกลับต้องแบกรับภาระการฟื้นฟูในภายหลังเอง

28. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

• **หลักการ** สร้างวิทยาศาสตร์แบบพึ่งพาตนเอง ลดการนำเข้า เพิ่มการถ่ายทอด ถ่ายโอนและประดิษฐ์คิดค้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเพิ่มความสามารถการแข่งขันของประเทศ

• **ข้อนโยบาย** เพิ่มความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้สามารถพึ่งพาตนเองในการสร้างและรับการถ่ายโอนในระดับพื้นฐาน และลดการนำเข้าจากต่างประเทศให้น้อยลง

• **เป้าหมาย** ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่มโอกาสความได้เปรียบ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

• วิธีการ

1. เร่งสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ให้

ครอบคลุมทั้งปัจจัยด้านการประดิษฐ์คิดค้นภายในประเทศ และรับการถ่ายโอนจากภายนอกประเทศ

2. ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีพื้นฐาน ให้มีการบูรณาการและเชื่อมโยงเกื้อกูลซึ่งกัน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การทหารและการป้องกันประเทศ การศึกษา การแพทย์สาธารณสุข กระบวนการยุติธรรม โทรคมนาคม สื่อสารสารสนเทศ สิ่งแวดล้อม สังคม

3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เพื่อการลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

4. ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

5. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยและแลกเปลี่ยนความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างรัฐกับเอกชน

6. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถ และการลดต้นทุนด้านการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคเอกชนโดยมาตรการทางภาษีและการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน และท้องถิ่นชุมชน

29. ด้านสิ่งแวดล้อม

• **หลักการ** ร่วมมือกับสากลและเป็นผู้นำในภูมิภาคในการสร้างความยอมรับและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม

• **ข้อนโยบาย** พัฒนามาตรฐานและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ร่วมมือและมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสากล

• **เป้าหมาย** ให้มาตรฐานการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีผลครอบคลุมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกายภาพ และสังคม เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

สามารถจูงใจส่งเสริมโอกาส สร้างความได้เปรียบและจัดอุปสรรคกีดขวาง ในการแข่งขันทางการค้า และความเชื่อมั่นในการลงทุนระหว่างประเทศ

• วิธีการ

1. ส่งเสริมมาตรการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงสร้างสรรค์ เน้นความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรเอกชน ทั้งในระดับองค์กร กลุ่ม ท้องถิ่น ชุมชน ภูมิภาค ประเทศและนานาชาติ
2. ส่งเสริมบทบาทผู้นำในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
3. ขยายเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือ และระดมทรัพยากรเพื่อ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระบบนานาชาติ
4. กระจายการมีส่วนร่วมในการบริหาร การจัดการ และขอบเขต ความรับผิดชอบสู่ท้องถิ่น ชุมชน และองค์กรย่อยที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน
5. สนับสนุนมาตรการการแสวงรายได้เชิงพาณิชย์ และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระดมทุน เพื่อพึ่งพาตนเองขององค์กรรับผิดชอบ สามารถ เพิ่มขีดความสามารถในการคุ้มครองรักษามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม
6. กำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อนำประเทศเข้าสู่ประชาคมโลก โดยปราศจากอุปสรรคกีดขวาง ด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับสากล
7. พัฒนาระบบการบริหารการระวังป้องกันภัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อม ที่ก่ออันตรายต่อคุณภาพชีวิต และมาตรฐานสุขอนามัยของชีวิตประชาชน และ กระบวนการผลิต ในทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการเกษตร

30. ด้านการบริหารทรัพยากร

• **หลักการ** บูรณาการทรัพยากรร่วมระหว่างทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรทรัพยากรพลังงานปัญหา ให้ได้คุณภาพและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

• **ข้อนโยบาย** เพิ่มพูนคุณค่าและคุณประโยชน์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของชาติ อย่างฉลาดคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการบูรณาการทรัพยากรสำคัญของชาติ 4 ด้านคือ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรสิทธิทางภูมิปัญญา

• **เป้าหมาย** พัฒนาการใช้ทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความยั่งยืน สามารถสร้างความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนรายได้ให้ประชาชนและประเทศชาติ ให้มีความต่อเนื่องในระยะยาว

• วิธีการ

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ที่ได้ดุลยภาพระหว่างการใช้ การบำรุงรักษา การสร้างและการฟื้นฟู
2. พัฒนาระบบการครอบครอง การเป็นเจ้าของสิทธิการใช้ประโยชน์ ความรับผิดชอบทรัพยากรสาธารณะสู่ท้องถิ่นชุมชน
3. ปลุกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมพิทักษ์รักษา ห่วงแหนทรัพยากรของชาติโดยความร่วมมือของเอกชน และภาคประชาชน
4. จัดลำดับความสำคัญ และความจำเป็นเร่งด่วนในการอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากร ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ และความต้องการของท้องถิ่นชุมชน
5. เร่งรัดการสร้าง และผลิตซ้ำ ทรัพยากรที่เป็นทรัพยากรสิทธิทางปัญญา เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการสร้างความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนรายได้ให้ประชาชนและประเทศ
6. พัฒนาระบบและระเบียบ ในการสร้าง รักษาและใช้ทรัพยากรมนุษย์ ในเชิงสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดรากฐานที่เกื้อกูลต่อการเพิ่มคุณค่าและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรด้านอื่นๆ

31. ด้านพลังงาน

- **หลักการ** บริหารและจัดการประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้มีต้นทุน

ที่ต่ำ คุ่มครองรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพความปลอดภัย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมเสถียรภาพความมั่นคง ความมีประสิทธิภาพ การเพิ่มความคุ้มค่าและมูลค่าผลตอบแทน การลดความสูญเสียและการลดผลกระทบจากการใช้พลังงานให้มีผลต่อการลดต้นทุนการผลิต คุ่มครองรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย เอื้ออำนวยต่อการแข่งขันในระหว่างประเทศ

- **เป้าหมาย** ให้มีการบริหารและการจัดการการใช้พลังงานหลักในสาขาการผลิตสำคัญของประเทศ เอื้ออำนวยต่อการลดต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และความได้เปรียบในการแข่งขัน

- **วิธีการ**

1. การส่งเสริมการใช้เครื่องจักร และเทคโนโลยีที่ช่วยลดต้นทุนและผลกระทบจากการใช้พลังงาน และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตได้

2. ส่งเสริมความร่วมมือในการประสานการใช้ประโยชน์พลังงานน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และไฟฟ้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

3. แสวงหา ศึกษาค้นคว้า วิจัยทดลองเพื่อการประหยัดพลังงาน เพิ่มแหล่งพลังงาน แสวงหาพลังงานทดแทน และการใช้พลังงานสะอาดเพิ่มมากขึ้น

4. ส่งเสริมบทบาทเอกชนในการอนุรักษ์พลังงาน และการกระจายฐานการสำรองพลังงานสู่ภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

5. ควบคุมตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์พลังงาน และระมัดระวังด้านความปลอดภัยของภาชนะบรรจุ การลำเลียงขนส่ง จัดเก็บรักษาและการใช้ในทางพาณิชย์และอุตสาหกรรม

6. ป้องกันปราบปรามการลักลอบขนส่ง การจำหน่ายน้ำมันเถื่อน และผลิตภัณฑ์สินค้าพลังงานที่ไม่ได้มาตรฐาน

7. เจรจาร่วมมือทางการค้าแบบทวิภาคีกับประเทศผู้ค้าน้ำมันเพื่อตกลงวิธีการซื้อขายในรูปแบบพิเศษ

32. ด้านการวิจัยพัฒนาการบริหารการพัฒนา พรรคการเมือง

- **หลักการ** สร้างความเข้มแข็งและบทบาทของหน่วยวิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนการบริหารการพัฒนาของพรรคการเมืองที่จะนำไปใช้บริหารประเทศ

- **ข้อนโยบาย** จัดตั้งองค์กรกลางในการวิจัยพัฒนาของพรรคเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดทิศทางนโยบายของพรรคการเมืองสนับสนุนการจัดสร้างและการนำนโยบายไปใช้ในการบริหารประเทศ

- **เป้าหมาย** จัดตั้งองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองเป็นองค์กรอิสระของรัฐ ความเป็นกลางทางวิชาการ ให้การศึกษาแก่พรรคการเมืองในการจัดทำนโยบาย และเสนอแนะแนวทางการบริหารนโยบาย

- **วิธีการ**

1. จัดตั้งองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมือง
2. กำหนดระเบียบ อำนาจ หน้าที่ และการปฏิบัติงานขององค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมือง
3. ให้พรรคการเมืองมีฝ่ายรับผิดชอบด้านการวิจัยพัฒนาของพรรค ทำหน้าที่เป็นฝ่ายประสานความร่วมมือกับองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองของรัฐ
4. ให้องค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองเป็นแกนกลางในการประสานการเชื่อมโยงระหว่างสาธารณชนกับพรรคการเมืองในกระบวนการพัฒนาของพรรคการเมือง
5. ให้องค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองรับผิดชอบในการบริหารการจัดทำการศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ของนโยบายพรรคการเมือง ให้การศึกษาด้านนโยบายและกระบวนการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติแก่พรรคการเมือง

กรอบนโยบายแม่บท ของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

1. กระแสบริบทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

1.1 เจือนไขบริบทของการเกิดพรรคการเมือง ในบริบทดั้งเดิม พรรคการเมืองไทยเกิดขึ้นด้วยเจือนไขเฉพาะกิจ (Tactical Party) อิงอยู่กับ เหตุผลหลักด้านการช่วงชิงอำนาจการเมือง (Power Competition) ซึ่งปัจจัย สำเร็จอยู่ที่ผู้นำและกลุ่มแกนนำอำนาจเป็นตัวการสำคัญในการผลักดันและ วัตถุประสงค์ที่ผลการเลือกตั้งและการเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาล แต่ในบริบทของ การเมืองยุคใหม่มีเหตุปัจจัยที่มีความซับซ้อน และหลากหลายกระจายตัวมากขึ้น โดยเฉพาะต่อเหตุผลที่อิงอยู่กับขบวนการทางสังคม-การเมือง (Socio-Politics) ภายนอกมากกว่าอิงอยู่กับผู้นำและแกนนำภายในพรรค ขณะเดียวกันการวัดผล สำเร็จก็จะถ่วงน้ำหนักไปที่การสร้างอิทธิพลต่อสังคม-การเมืองมากกว่า เป้าหมายการได้รับเลือกตั้งเพียงด้านเดียว เพราะพรรคการเมืองต้องสร้างและ แสดงความสามารถทางสถาบันรวมทั้งการแบกรับภาระความรับผิดชอบในการ บริหารประเทศด้วยไม่ใช่เพื่อเอาชนะการเลือกตั้งอย่างเดียว

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การเกิดพรรคการเมืองยุคใหม่จึงเป็นเรื่องของการสร้างฐานสนับสนุนจากมวลสมาชิกกลุ่มใหญ่ (Majority Group) ร่วมกับการสร้างฐานเฉพาะกลุ่มเล็กที่มีความเข้มแข็ง (Strategic Group) ด้วยซึ่งจะต้องมีการระดมการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมภารกิจทางการเมืองให้ครอบคลุมทุกส่วน แทนการระดมเฉพาะกิจกรรมการเลือกตั้ง รวมทั้งต้องมีการขยายภารกิจที่ครอบคลุมในผลประโยชน์ร่วมทั้งสังคมโดยรวม (Social Interests) แทนการปกป้องสนองตอบเฉพาะผลประโยชน์กลุ่ม (Group Interests)

1.2 เงื่อนไขบริบทการเติบโตของพรรคการเมือง การเติบโตของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่เคลื่อนไปตามแรงขับเคลื่อนของผลการปฏิบัติการกิจและพลังสังคมภายนอก (Social & Mission Driven) มากกว่าแรงผลักดันจากเทคนิคการเลือกตั้งและพลังอำนาจของกลุ่มภายใน (Group & Electoral Technics Driven) ซึ่งเป็นเรื่องของการขยายตัวทางแนวราบที่กลุ่มแนวร่วมพันธมิตร มีความสำคัญมากกว่ากลุ่มแกนนำภายใน ทั้งนี้เป็นไปตามเหตุผลของการขยายขนาดของพรรคให้มีความสำคัญเป็นตัวแทนที่ใหญ่ขึ้น และมีขีดความสามารถในการขยายพลังอิทธิพลที่เข้มแข็งมากขึ้นพร้อมกันไปด้วย

ดังนั้น พรรคการเมืองไทยยุคใหม่จึงต้องกระชับความเป็นตัวแทนให้มีความชัดเจนขึ้น มุ่งวางรากฐานการแก้ไขปัญหาทั้งของประเทศและประชาชนแสวงหาเครือข่ายพันธมิตรให้ครอบคลุมในวงกว้าง ทั้งพันธมิตรที่จัดตั้งเป็นองค์กรย่อย (Organized Alliances) เพื่อเป็นฐานสนับสนุนในและพันธมิตรที่ระดมมาเป็นฐานสนับสนุนจากวงนอก (Mobilized Alliances) หลีกเลียงการครอบงำของกลุ่มอำนาจเฉพาะกลุ่ม สร้างทางเลือกและเสนอทางออกให้สังคมมีความพร้อมและฉับไวในการเปลี่ยนแปลงในทุกระดับอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา สร้างความภักดีในหมู่สมาชิกส่วนรวม มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนของสาขาพรรคระดับต่างๆ ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่น รวมตลอดทั้งมีการกระจายบทบาทอำนาจให้ทั่วถึงในทุกภาคส่วนของพรรค ไม่ว่าที่ผู้นำ แกนนำสมาชิก ผู้ชำนาญการ หัวคะแนน แนวร่วมพันธมิตร และผู้ออกเสียงเลือกตั้ง

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การเติบโตของพรรคการเมืองจึงเป็นเรื่องของความสำเร็จจากความสามารถในการสร้างและผลิตผลงานสาธารณะที่หวังประสิทธิผลที่เป็นรูปธรรมเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้โดยการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการตอบรับจากกระแสความนิยมของสังคม และการเพิ่มของฐานพันธมิตรทางการเมืองจากกลุ่มใหม่ๆ ที่อยู่ภายนอก ซึ่งเป็นการขยายตัวในเชิงคุณภาพ แทนการเพิ่มส.ส.จำนวนมากเข้าอยู่ในสังกัดพรรค ซึ่งเป็นการขยายตัวในเชิงปริมาณ

1.3 เงื่อนไขบริบทการอยู่รอดของพรรคการเมือง การอยู่รอดของพรรคการเมืองยุคใหม่ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถขององค์กร-สถาบันทางการเมือง โดยเฉพาะในเชิงของความสามารถทางการเมืองการปกครองเพื่อสามารถเผชิญกับพลังกดดันทางสังคม-การเมือง มากกว่าความสามารถที่ขึ้นอยู่กับขนาดของพรรคที่วัดด้วยจำนวน ส.ส. ที่ปราศจากระเบียบวินัย และการจัดการที่เป็นระบบ ซึ่งปัจจัยในการสร้างความสำเร็จทางการเมืองของพรรคอยู่ที่คุณภาพด้านการบริหาร-การจัดการขององค์กรและคุณภาพของบุคลากร มากกว่าขนาดของพรรคและจำนวนบุคลากร

ดังนั้น พรรคการเมืองไทยยุคใหม่จึงต้องเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหาร-การจัดการในอนาคตระยะยาวได้ในหลายระดับ มีการเตรียมแนวนโยบายและโครงสร้างไว้รองรับการเปลี่ยนแปลงล่วงหน้า มีการเตรียมรับการจัดระเบียบใหม่ๆ ให้เกิดความราบรื่น อาทิ ระบบบัญชีรายชื่อของพรรค การถ่ายโอนบทบาทและตำแหน่งระหว่าง ส.ส. กับรัฐมนตรี การเตรียมการบริหารความขัดแย้งภายหลังการเลือกตั้ง การจัดสรรบทบาทและลำดับความสำคัญของกลุ่มพลังในการสนับสนุนการใช้อำนาจเพื่อผลักดันนโยบายไปสู่การปฏิบัติ การเพิ่มความยืดหยุ่นในการปรับตัวเข้าหากรอบการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทั่วไปที่ยึดโยงอยู่กับวิถีชีวิตปกติของคนกลุ่มใหญ่ และองค์กรจัดตั้งรูปแบบต่างๆ การจัดระบบการสื่อสารทางการเมืองกับสาธารณชน และสังคมที่มีความซับซ้อนได้อย่างลึกซึ้งกลมกลืนกันเป็นเนื้อเดียว ในรูปของการสังคมปรกณ์ทางการเมือง (Political Socialization) ที่มุ่งหวังผลต่อ

เป้าหมายในการปลูกสร้างจารีตทางการเมืองของพรรคให้แก่ระบบการเมืองและสังคมในระยะยาว รวมทั้งการพัฒนาเครื่องมือสนับสนุนการบรรลุนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพด้วย

ด้วยเงื่อนไขดังกล่าว การอยู่รอดของพรรคการเมืองยุคใหม่จึงเป็นเรื่องของการสร้างกระแสอิทธิพลทางการเมืองต่อระบบ แทนการเป็นฝ่ายตั้งรับกระแสอิทธิพลจากระบบการเมือง ซึ่งทั้งในระดับองค์กรพรรคและบุคลากรของพรรค จะต้องมีความพร้อมในการสร้างสัมพันธภาพ และแบกรับภาระพันธกิจของสังคม-การเมือง ปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กรมวลชนและประชาชนอย่างเต็มรูปแบบ (Comprehensive Performances) นอกจากนั้นยังต้องปรับฐานะบทบาทให้สามารถหาข้อกันได้เป็นเนื้อเดียวกันกับกรอบภารกิจของรัฐธรรมนูญ (Good Governance) ซึ่งต้องบรรลุเป้าหมายภารกิจที่ครอบคลุมทั้งในภาครัฐภายใต้กรอบของการผลักดันนโยบายและกฎหมายสำคัญ ภาคประชาสังคมภายใต้กรอบของการระดมมวลชนเข้าร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองได้ และภาคเอกชนภายใต้กรอบของการเกื้อหนุนให้เกิดผลผลิตทางเศรษฐกิจในทุกมิติได้อย่างยั่งยืนด้วย

2. แนวทางการปรับบทบาทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

2.1 การปรับตามเงื่อนไขของสภาพแวดล้อม การเพิ่มขึ้นของกระแสความตื่นตัว และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในปัจจุบัน ประกอบกับการเปิดกว้างของสิทธิโอกาสตามรัฐธรรมนูญ ทำให้กิจกรรมทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจต่างถูกผูกโยงเข้าสู่กระบวนการทางการเมืองอย่างเข้มข้นและโดยตรงมากขึ้น ซึ่งเป็นกระบวนการที่มุ่งแสวงหาประสิทธิภาพจากการสนองตอบของรัฐมากกว่าแสวงหาอำนาจการควบคุมจากรัฐจึงส่งผลต่อการเพิ่มภาระและความรับผิดชอบของพรรคการเมืองโดยตรง พรรคจึงต้องขยายขนาดของภาระความรับผิดชอบมากขึ้น ประกอบกับผลพวงจากการปฏิรูปทางการเมืองตามรัฐธรรมนูญ ทำให้พรรคต้องปรับบทบาทอย่างขนานใหญ่ทั้งระบบและ

กระบวนการ ต้องเตรียมทั้งองค์กร บุคลากร การดำเนินงานทางการเมือง ทักษะ ความสามารถเฉพาะทาง ความเป็นมืออาชีพของนักการเมือง รวมทั้งการปรับ กรอบนโยบายของพรรคด้วย

2.2 การปรับตามเงื่อนไขระบบพรรคการเมือง ระบบพรรคการเมือง กำลังเคลื่อนเข้าสู่กระบวนการและบรรยากาศของการแข่งขันอย่างเข้มข้นมากขึ้น ความเป็นตัวแทนมีความคมชัดและเปิดเผย ภาระผูกพันและความรับผิดชอบ ของพรรคที่มีต่อกลุ่มผลประโยชน์เพิ่มความซับซ้อน ไกล่ลี้ตืดและมีความเจาะจง มากขึ้น ขณะเดียวกันกระบวนการคัดสรรภาวะผู้นำของพรรคได้รับอิทธิพลจาก กระบวนการมีส่วนร่วมทางการเมืองจากทุกฝ่ายอย่างกว้างขวางมากขึ้นด้วย ชีต ความสามารถในเชิงบริหารแบบมืออาชีพ ผลงาน และความสำเร็จจะเป็นภาพ ลักษณ์ใหม่ของผู้นำ การวัดผลงานความสำเร็จจะมีมาตรฐานการชีวิตที่เป็น รูปธรรมและมีความหมายสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะภาวะพันธมิตรของพรรค จะ ถูกกำหนดโดยกลุ่มตัวแทนผลประโยชน์ที่พรรคเข้ามามีบทบาทร่วมในการตอบ สอนผลประโยชน์และร่วมทำงานด้วย (Cooperation) มากกว่าเพียงแค่ความ เป็นตัวแทนหรือการแสดงออกเฉพาะทางกรอบนโยบายของพรรคเพียงด้านเดียว

2.3 การปรับตามภาระความรับผิดชอบของพรรค ภาระความ รับผิดชอบของพรรค เป็นความรับผิดชอบของทั้งองค์กรที่เป็นบทบาทในเชิง สถาบันที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับกระบวนการทางสังคม-การเมืองภายนอกองค์กร พรรคมากกว่าเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคลเฉพาะในองค์กร พรรคเท่านั้นไม่ว่าตัวผู้นำหรือแกนนำของพรรค การเติบโตและความสำเร็จของ ผู้มีอำนาจในพรรคจะต้องพิสูจน์จากปัจจัยภายนอกมากกว่าปัจจัยภายใน พรรค ขอบเขตภาระความรับผิดชอบต้องมีลำดับความสำคัญตามกรอบของ เป้าหมายนโยบายพรรคและแนวร่วมพันธมิตรมากกว่ารวมศูนย์การตัดสินใจที่ ตัวผู้นำและกลุ่มแกนนำอีกต่อไป พร้อมกันนั้น คักยภาพของพรรคก็ขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการชิงสถาบันขององค์กรมากกว่าความสามารถของตัวบุคคลด้วย เช่นกัน

2.4 การปรับตามเงื่อนไขบทบาทของพรรค บทบาทใหม่ของพรรคจะต้องมีการขยายและจัดสรรให้ครอบคลุมทั้งบทบาทในการแข่งขันช่วงชิงอำนาจ บทบาทในการบริหาร-การจัดการองค์กรของพรรคให้มีความเป็นสถาบัน และ บทบาทในการบริหารประเทศ นอกจากนี้ศูนย์รวมอำนาจของพรรค ก็จะต้องกระจายออกนอกศูนย์กลางมากขึ้น ขณะเดียวกัน ความสำคัญและอิทธิพลของ หัวคะแนนก็จะถูกถ่ายเทไปสู่อิทธิพลของสื่อและกระแสธารณชนมากขึ้น พร้อมกันนั้นบทบาทใหม่ของพรรคก็ต้องอยู่เหนือบทบาทของส.ส.ในกรอบที่ ความเป็นตัวแทนผลประโยชน์ของกลุ่ม และการครองความนิยมในระดับชาติมีความสำคัญมากกว่าความเป็นตัวแทนในพื้นที่เป้าหมายของตัวส.ส. ด้วย

2.5 การปรับตามการใช้ทรัพยากรของพรรค ทรัพยากรบุคคลโดยเฉพาะคุณสมบัติ และความสำเร็จในความเป็นมืออาชีพทางการเมือง จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นเมื่อเทียบกับทรัพยากรเงิน ทำให้การจัดสรรทรัพยากร และระบบการบริหาร-การจัดการจะไม่ถูกผูกโยงอยู่กับระดับทุนทรัพย์ของสมาชิก เพียงอย่างเดียวอีกต่อไป

2.6 การปรับตามกรอบนโยบายของพรรค นโยบายพรรคต้องมีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาประชาชนได้ ผลักดันการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ มีความฉับไว ลึกซึ้งและกว้างขวางรอบด้าน ความเป็นสากลสูง ขณะเดียวกันนโยบายพรรคจะต้องมีขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาสำคัญของประเทศและพัฒนาประเทศได้ บรรลุสู่เป้าหมายสูงสุดของชาติได้ ความเป็นตัวแทนผลประโยชน์ที่คมชัด เจาะจงลงไปถึงปัจเจกบุคคล ซึ่งพรรคจะต้องสามารถใช้นโยบายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างพลังสนับสนุนทางการเมือง โดยแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรม มีเครื่องชี้วัดทั้งในส่วนของสารัตถะ กระบวนการนำไปปฏิบัติ ผลลัพธ์เป้าหมาย ผลได้ ผลกระทบ และสามารถประเมินผลสุดท้ายในชั้นปลายให้สาธารณชนได้รับรู้ มองเห็นและสัมผัสเข้าถึงได้ นอกจากนี้ นโยบายจะต้องมีความทันสมัยตามสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรอบด้าน ซึ่งต้องมีความครอบคลุมวิถีชีวิตของประชาชนในวงกว้าง รวม

ทั้งมีความอ่อนไหวละเอียดอ่อนต่อภาวะจิตวิทยา และมีมิติทางวัฒนธรรมด้วย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สากล สิ่งแวดล้อม ชุมชนนานาชาติ ในประชาคมโลก การดำรงเผ่าพันธุ์ของมนุษยชาติและสิทธิมนุษยชน

2.7 การปรับตามเงื่อนไขของภาวะผู้นำใหม่ ภาวะผู้นำใหม่ของ พรรคการเมือง ต้องสร้างภาวะผู้นำในการสร้างความสามารถทางการเมือง-การปกครอง (Political & Administrative Competence) ซึ่งเป็นภาวะผู้นำที่ พรรคการเมืองต้องมีความกระตือรือร้นและมีขีดความสามารถที่เพียงพอในการ แปรบริการความรับผิดชอบทางการเมืองแบบครบทุกส่วน ซึ่งพรรคจะต้อง พัฒนาพร้อมๆ กันทั้งความสามารถในการแข่งขันทางอำนาจ ความสามารถในการ พัฒนาความเป็นสถาบัน และความสามารถในการบริหารประเทศ ในการนี้ พรรคจำเป็นจะต้องจัดโครงสร้างรองรับการเข้ามีส่วนร่วมของขบวนการทางสังคม- การเมือง โดยเฉพาะในการระดมการสนับสนุนของฐานมวลชนกลุ่มใหญ่ และ ฐานกลุ่มยุทธศาสตร์กลุ่มเล็ก ขณะเดียวกันพรรคจะต้องจัดโครงสร้างสนับสนุน ระบบงานด้านความชำนาญการเฉพาะทาง (นักวิชาการ ฐานข้อมูล การวิจัย- พัฒนา) ให้ครอบคลุมในทุกภารกิจของกระทรวง ทบวง กรมได้ด้วย หรือ อย่างน้อยต้องมีในส่วนของสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการต่างประเทศ

3. กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่

3.1 ปรัชญา : การประสานภาคี 4 ทิศ คือ

- (1) พรรคเป็นภาคีฝ่ายริเริ่ม
- (2) ประชาชนเป็นภาคีฝ่ายเข้าร่วมกระบวนการ
- (3) สังคมเป็นภาคีฝ่ายสนับสนุนพลังเชิงรุกและ
- (4) ประชาคมโลกเป็นภาคีฝ่ายตอบรับ

ซึ่งเปรียบคล้ายกับองค์พญพของพระพรหม 4 หน้าซึ่งถือว่าเป็น

พลังอำนาจที่มีความสมบูรณ์เบ็ดเสร็จอยู่ในตัวตามคตินิยมของคนไทย ซึ่งส่วนใหญ่มีวิถีชีวิตแบบพุทธผสมผสานกับเทวนิยมเป็นพลังต้นทุนอยู่แต่เดิมแล้ว

3.2 หลักยึด : ประกอบด้วย 5 หลักยึด ในการทำหน้าที่ตามบทบาทของพรรคทั้ง 3 ด้าน ได้แก่

- (1) หน้าที่ด้านการแข่งขันอำนาจทางการเมือง
- (2) หน้าที่ด้านการบริหาร-จัดการองค์กรพรรคให้มีความเป็นสถาบัน และ
- (3) หน้าที่ด้านการบริหารประเทศ

หลักยึดที่ 1

หลักวัฒนธรรม - คุณธรรม ซึ่งพรรคจะต้องสร้างและดำรงรักษากระแสวัฒนธรรมประจำชาติ ในรูปของวัฒนธรรมคุณธรรมไว้ให้คงอยู่

หลักยึดที่ 2

หลักความผาสุก - สันติ ซึ่งพรรคจะต้องสร้างกลไกและกระบวนการในการบริหาร-จัดการองค์กรพรรคและประเทศให้เกิดความผาสุกบนพื้นฐานของความสงบสันติ ไม่มีความขัดแย้งและความสูญเสีย

หลักยึดที่ 3

หลักความโปร่งใส - เสมอภาค พรรคต้องใช้อำนาจการเมืองในครรลองของมรรคผลที่มีความโปร่งใส โดยไม่ละเลยหลักความเสมอภาค

หลักยึดที่ 4

หลักการมีส่วนร่วม - ถ่วงดุลย์ พรรคต้องเคารพหลักประชาธิปไตยที่มีทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและกลไกอำนาจที่มีการตรวจสอบถ่วงดุลย์

หลักยึดที่ 5

หลักความเป็นธรรม - เป็นไท พรรคต้องมุ่งบรรลุเป้าหมายสูงสุดของสังคมที่อุดมธรรมและผลประโยชน์แห่งชาติที่อุดมไท

3.3 เป้าหมาย : ประกอบด้วย 5 เป้าหมาย ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นกรอบกำกับทิศทางการดำเนินงานของพรรคให้เป็นไปตามหลักยึดที่เปรียบคล้ายกับหมุดเสาเข็มที่วางรากฐานไว้

เป้าหมายที่ 1

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้ดำรงอยู่บนรากฐานของการมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นของไทยซึ่งยึดเหนี่ยวผูกพันอยู่กับสายใยของคุณธรรมเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

เป้าหมายที่ 2

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้ดำรงอยู่บนพื้นฐานของการมีคุณภาพชีวิต ที่เอื้ออาทรต่อเพื่อนมนุษย์ชาติและคำนึงถึงผลประโยชน์ และความอยู่รอดของคนส่วนใหญ่ให้มีชีวิตที่อยู่รอด อยู่ได้ และอยู่ดี โดยไม่จำเป็นต้องแก่งแย่ง ชัดแย้ง บั่นทอน ทำลายซึ่งกันและกัน

เป้าหมายที่ 3

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้การดำเนินวิถีชีวิต การประกอบกิจการงานในด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ดำเนินอยู่ในครรลองของสิทธิ อำนาจอันเท่าเทียม ปราศจากการแบ่งแยก แยกต่าง ภายใต้กระบวนการปฏิบัติต่อกันอย่างเปิดเผยและเปิดกว้างทั่วถึงกัน

เป้าหมายที่ 4

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้เอื้อต่อการกระจายสิทธิ โอกาสอันพึงมีพึงได้ ก่อให้เกิดการใช้ศักยภาพและความสามารถของทุกภาคส่วน เกื้อกูลให้เกิดพลังที่ก้าวหน้าขึ้นมาใหม่ โดยที่มีการสร้างกลไกและกระบวนการ การควบคุมตรวจสอบ เป็นเครื่องมือกำกับดุลยภาพ ปราศจากอุปสรรคปิดกั้นจากการรวมศูนย์อำนาจ การผูกขาดความมั่งคั่งและการครอบงำทางสังคมที่กระจุกอยู่เฉพาะกลุ่ม

เป้าหมายที่ 5

ร่วมมือกับประชาชนทุกหมู่เหล่าสร้างสังคม ประเทศชาติ ให้ ยึดมั่นในหลักทำนองคลองธรรม ดำรงรักษาไว้ซึ่งกติกากติกาและชื่อเปของบ้านเมือง ส่วนรวม ริเริ่มการสร้าง ใช้และรักษาทั้งกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ เอื้อผลให้เกิดความยุติธรรม สามารถปกป้อง คุ่มครอง รักษาสิทธิประโยชน์ เอกราชอธิปไตยของในทุภาคส่วนไว้ได้ ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล องค์กร สถาบัน ชุมชน กลุ่มเอกชน และประเทศชาติ

3.4 นโยบายรวม : ประกอบด้วยนโยบายรวม 6 ข้อ ซึ่งเปรียบ คล้ายกับบันได 6 ขั้น ในการก้าวขึ้นสู่เป้าหมายสูงสุดของสังคมและผลประโยชน์ ของชาติ

นโยบายรวมข้อที่ 1

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาคความต้องการพื้นฐานของสังคม และ ประชาชน โดยขจัดภัยคุกคามภาวะการดำรงอยู่ และการดำรงชีพขั้นปกติของ สังคมและประชาชน เพื่อคลี่คลายวิกฤติของสังคมและความอยู่รอดของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** เร่งรัด สะสาง แก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์เร่งด่วน ของประเทศชาติและประชาชน โดยเฉพาะปัญหาขั้นพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการ ดำรงอยู่ของสังคมและการดำรงชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** ปรับ รื้อปัญหารากฐานที่สะสมอยู่ในสังคม ให้ คลี่คลายจากภาวะเป็บคันเป็นเงื่อนไข ข้อขัดแย้ง เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนา รวม ทั้งปกป้องประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มเสียเปรียบ ด้อยโอกาสและต้องการความ ช่วยเหลือ ให้พ้นจากภาวะขาดแคลน ดิ้นรนต่อสู้ สามารถดำรงชีพอยู่ในภาวะ ปกติสุขในขั้นพื้นฐานได้

- **วิธีการ** การบรรเทาและจัดการเบียดเบียนคุกคามต่อภาวะการ ดำรงอยู่ของสังคมและการดำรงชีพของประชาชนในชีวิตประจำวัน อาทิ โรคภัย ไข้เจ็บ โรคระบาด สิ่งแวดล้อม ความอดอยาก ยากจน ภาวะทุพโภชนา ที่อยู่อาศัย

แหล่งทำกิน อาชีพรายได้ ภัยธรรมชาติ โจรผู้ร้าย ยาเสพติด ความขัดแย้งและความรุนแรง

นโยบายรวมข้อที่ 2

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาความต้องการขั้นพื้นฐานของสังคมและประชาชน โดยป้องกันผลกระทบต่อมาตรฐานการดำรงอยู่ของสังคม และมาตรฐานการดำรงชีพของประชาชน เพื่อความมั่นคงของสังคม และความอยู่ดีของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** เร่งรัด จัดทำ และเลือกแก้ไขปัญหาคritical ที่มีผลกระทบต่อมาตรฐานการดำรงอยู่ของสังคมและมาตรฐานการครองชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** สร้างรากฐานสังคมให้มีความอยู่รอดอย่างปลอดภัย และมั่นคง ประชาชนมีมาตรฐานการครองชีพที่สูงขึ้น มีความสุขตามอัตภาพได้ สามารถพัฒนาเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีกำลังความสามารถของประเทศได้

- **วิธีการ** เปลี่ยนแปลงแก้ไข และปรับปรุงพัฒนากฎหมายและบริการภาครัฐ เพื่อยกระดับมาตรฐานสังคมและการครองชีพของประชาชน ให้มีมาตรฐานเพิ่มสูงขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก อาทิ การศึกษา การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สวัสดิการ สวัสดิภาพ ความยุติธรรม สิ่งอำนวยความสะดวก ความบันเทิง สันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ การออม การสะสมความมั่งคั่ง สิ่งแวดล้อมที่ดีมีความปลอดภัย เสรีภาพ ในการเลือกอาชีพหลักแหล่ง ที่อยู่อาศัย และการเดินทางติดต่อสื่อสาร

นโยบายรวมข้อที่ 3

- **หลักการ** เร่งแก้ปัญหาความต้องการขั้นคุณภาพของสังคมและประชาชน โดยบรรเทาภาวะตึงเครียดของสังคมและความคับข้องใจของประชาชน เพื่อความมั่งคั่งของสังคมและความสุขของประชาชน

- **ข้อนโยบาย** กำหนดลำดับความสำคัญเร่งด่วน และระเบียบวาระของชาติในการสนองตอบและสร้างมาตรฐานคุณภาพขั้นสูง ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพสังคมและการดำรงชีพของประชาชน

- **เป้าหมาย** สร้างสังคมให้มีความมั่นคงเป็นปึกแผ่น มีความยั่งยืน ประชาชนมีความมั่นคงผาสุก กอปรด้วยสันติภาพและภราดรภาพ สามารถแข่งขันและก้าวสู่ประชาคมโลกทัดเทียมกับสังคมที่พัฒนาแล้ว

- **วิธีการ** เสริมสร้างกลไกกระบวนการในการประสานประโยชน์ ประนีประนอม ร่วมมือ ร่วมพลัง และเครือข่ายการเชื่อมโยงในการส่งเสริมศักยภาพ และความสามารถของปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กร สถาบัน และสังคมส่วนรวม ลดเงื่อนไขการเอาเปรียบ ความขัดแย้ง ลดความคับข้องใจ ความไม่ยุติธรรม ให้มีการเปิดกว้างทางสิทธิโอกาส มีการสร้างความหวังสร้างความรู้สึกที่มั่นคงปลอดภัย มีขวัญกำลังใจ มีคุณธรรม จริยธรรม บรรทัดฐานและวัฒนธรรมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนบุคคลหรือเฉพาะกลุ่ม

นโยบายรวมข้อที่ 4

- **หลักการ** มุ่งสร้างศักยภาพพื้นฐานของสังคมและประชาชน โดยรักษาความสงบเรียบร้อย ความมั่นคงของสังคมและสวัสดิภาพของประชาชน เพื่อสังคมมีความก้าวหน้า และประชาชนเปลี่ยนแปลงและเลื่อนฐานะได้

- **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายขั้นรากฐานของชาติ ในการสร้างศักยภาพของสังคมให้อยู่รอดมั่นคง ปลอดภัย และมีเอกราชเพียงพอที่จะพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าได้ ประชาชนมีอิสระเสรีภาพและเสมอภาคขั้นพื้นฐานพอเพียงที่จะแปรศักยภาพและความสามารถให้เกิดโอกาสในการสร้างความก้าวหน้าต่อตนเอง ครอบครัว และสังคมได้

- **เป้าหมาย** สร้างศักยภาพพื้นฐานให้เอื้อต่อการพัฒนาสังคมให้มีความก้าวหน้าไปได้ และประชาชนมีโอกาสเลื่อนและเปลี่ยนแปลงฐานะทางสังคมได้มากขึ้น

• **วิธีการ** การเสริมสร้างปัจจัยที่เอื้อต่อการสร้างความมั่นคงเข้มแข็งของสังคม และการดำรงชีพของประชาชน ให้มีการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยจากการคุกคามของภัยอันตราย ทั้งในด้านความมั่นคงของชาติและเอกราชทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองรักษาความเรียบร้อย การสร้างความเสมอภาคทางโอกาส การประกันสิทธิอันชอบธรรม การสร้างสวัสดิการและสวัสดิภาพในชีวิตและทรัพย์สิน การเปิดกว้างในสิทธิเสรีภาพ อิสระ โอกาส และการนับถือศาสนา

นโยบายรวมข้อที่ 5

• **หลักการ** มุ่งสร้างทางเลือกของสังคมและประชาชน โดยเสริมสร้างพลังทางสังคมและศักยภาพของประชาชน เพื่อสร้างโอกาสทางสังคมและประชาชนให้มีทางเลือกที่หลากหลาย

• **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายการขยายความก้าวหน้าของสังคม ให้มีศักยภาพสูงขึ้นเพียงพอต่อการสร้าง เพิ่ม ขยาย ทางเลือก และโอกาสใหม่ๆ ให้แก่ประชาชนและกลุ่มที่หลากหลายทั้งในสังคมและประชาคมโลกได้มากขึ้น

• **เป้าหมาย** ขยายและเพิ่มศักยภาพและความสามารถของสังคมและประชาชน ให้มีโอกาสและทางเลือกในระดับประชาคมโลกได้ ประชาชนและกลุ่มสามารถสร้าง เลือกรู้นะ โอกาส และทางเลือกในระดับนานาชาติและสามารถยกระดับความเป็นพลเมืองไปสู่ความเป็นพลโลกได้

• **วิธีการ** การเสริมสร้างปัจจัยเอื้อศักยภาพต่อการผลักดันขับเคลื่อนสังคมให้ก้าวหน้าทันสมัยและทันสมัย เพิ่มศักยภาพของประชาชน และกลุ่ม ให้มีพลังในการผลักดันกลุ่มและตนเองสู่โอกาสที่สูงขึ้น มีทางเลือกที่มากขึ้นเท่าทันและเท่าเทียมประชาคมโลก

นโยบายรวมข้อที่ 6

• **หลักการ** มุ่งสร้างความสามารถของสังคมและประชาชนให้เป็นสากลและแข่งขันกับนานาชาติได้ โดยเพิ่มพูนสิทธิอำนาจของชาติและสิทธิ

ประโยชน์ของประชาชน เพื่อรักษาผลประโยชน์และเกียรติภูมิของชาติในประชาคมโลก กระจายความมั่งคั่ง และสิทธิประโยชน์ของประชาชนในระดับสากล

- **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างและบรรลุถึงจุดมุ่งหมายการสร้างสังคมที่มีความสามารถ และการสร้างประชาชนให้เป็นปัจเจกบุคคลที่มีความสามารถ

- **เป้าหมาย** ยกระดับมาตรฐานคุณภาพ ความสามารถ และฐานะตำแหน่งของสังคมและประชาชน ให้ทัดเทียมกับสังคมและประชาชนในประชาคมโลก

- **วิธีการ** การแสวงหาและคิดค้นศักยภาพใหม่ในขั้นสูงให้สังคมและประชาชนได้เลือกประยุกต์ใช้เพื่อการผลิตสิ่งที่เป็นนวัตกรรม ก่อให้เกิดประโยชน์ในการผลิตซ้ำซึ่งความสามารถอย่างยั่งยืน อาทิการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงและการเข้าถึงเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ การส่งเสริม และกระจายความรู้และการเรียนรู้ที่มีมาตรฐานคุณภาพอย่างกว้างขวางทั่วถึงและทัดเทียม การวิจัยพัฒนา การพัฒนา ใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูง และการสร้างเครือข่ายด้านเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและโทรคมนาคม

3.5 นโยบายเฉพาะด้าน : 32 ด้าน

1. ด้านการเมืองการปกครอง

- **หลักการ** สร้างประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมโดยเน้นที่กระบวนการทางการเมืองให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต

- **ข้อนโยบาย** สร้างกระบวนการประชาธิปไตยทางการเมืองการปกครองแบบมีส่วนร่วมของประชาชน และกลุ่มหลากหลายให้กลมกลืนกันเป็นวิถีชีวิตของคนไทย

- **เป้าหมาย** เสริมสร้างความสามารถของระบบ กลไก และกระบวนการทางการเมือง การปกครองให้รองรับและสนับสนุนการทำงานของกลไกรัฐทางการเมืองการปกครอง ให้เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมกิจการของเอกชน

ซึ่งเป็นกำลังหลักในการสร้างงาน สร้างรายได้ภายในชาติ และแข่งขันกับนานาชาติ ส่งเสริมประชาชนส่วนใหญ่และกลุ่มด้อยโอกาสเข้ามีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะอย่างแข็งขันและมีประสิทธิภาพ สามารถร่วมตัดสินใจ และใช้อำนาจตามขอบเขต สิทธิ หน้าที่ได้ในทุกระดับ และตลอดกระบวนการ

• วิธีการ

1. ยึดมั่นเทอดทูนหลักอุดมการณ์ การเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
2. ขยายกรอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเน้นการแปลงแนวคิดสู่ภาคปฏิบัติที่ลงลึกถึงวิถีชีวิต กระบวนการ และกิจกรรมที่ประชาชนส่วนใหญ่สามารถเข้ามีส่วนร่วมได้อย่างกระจายทั่วถึง
3. สร้างโอกาส กลไก และเครื่องมือทางการเมืองการปกครองให้ประชาชนส่วนใหญ่ สามารถเข้าร่วมและมีส่วนในการกำหนดชะตากรรมของตนเองและของผู้ปกครองได้ ทั้งในกิจกรรมการเข้าสู่อำนาจ กิจกรรมการใช้อำนาจ กิจกรรมการควบคุมตรวจสอบ และกิจกรรมในการเปลี่ยนแปลงอำนาจการเมืองการปกครอง
4. เปิดช่อง ถ่ายเทสิทธิอำนาจทางการเมืองการปกครอง ให้ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้และทำกิจกรรมสำคัญหลักๆ อาทิการรวมกลุ่ม การแสดงออก คุ่มครองป้องกันและเรียกร้องต้องการการต่อรอง การสร้างความเห็นพ้องต้องกันและการยินยอม การเป็นตัวแทนผลประโยชน์ การกำหนดนโยบายสำคัญ การตัดสินใจเรื่องที่มีส่วนได้เสีย การหักท้วงคัดค้าน การประชาพิจารณา การเลือกและเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง และควบคุมตรวจสอบกระบวนการบริหารและการเมืองการปกครอง
5. สร้างพันธมิตรผูกพันให้แนวทางการดำเนินงานขององค์กรสถาบัน และผู้ปกครองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นต้องรับผิดชอบ และตอบสนองต่อประชาชนโดยตรงและมีผลบังคับอย่างแท้จริง ตามหลักอุดมการณ์และกติกากาทางการเมืองการปกครองอย่างเคร่งครัด

6. สร้างบรรทัดฐานทางการเมืองการปกครองให้มีการสร้าง ใช้ และรักษาหลักยึดพื้นฐานเกี่ยวกับการเคารพสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาค เคารพกฎหมายกติกา เคารพหลักการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เคารพกระบวนการควบคุมตรวจสอบ เคารพหลักเสียงข้างมากและประโยชน์ส่วนรวมและเคารพหลักคุณธรรมและหลักความเปิดเผยโปร่งใส

7. ยกระดับความสามารถขององค์กรบริหารส่วนตำบล ให้เป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีอิสระ พึ่งตนเองได้ทั้งทางการเมืองการบริหาร การเงินการคลังและการบริหารงานบุคคล และขยายฐานะบทบาทให้เป็นสถาบันหลักของการปกครองท้องถิ่นในระดับรากหญ้า ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและเข้าร่วมได้อย่างใกล้ชิด มีการเพิ่มความร่วมมือและบูรณาการการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างองค์กร

8. เพิ่มสมรรถนะขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้มีความสามารถ ท้าด้านมากขึ้น สามารถแบ่งเบาและทดแทนภาระทางการเมืองการปกครองของรัฐบาล กลางได้ในบางส่วนและบางระดับเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ให้แต่ละองค์กรมีอิสระในการขยายสมรรถนะได้ตามขีดความสามารถเฉพาะองค์กร

9. ส่งเสริมบทบาทขององค์กรปกครองท้องถิ่น ให้มีส่วนช่วย ในการกระจายความเจริญของเมืองและกระจายศูนย์กลางความเจริญเพิ่มขึ้น นอกเมืองศูนย์กลางหลัก โดยเฉพาะการกระจายความเจริญในภาคเศรษฐกิจ สังคม การสื่อสารโทรคมนาคมและสารสนเทศ วิทยาการการศึกษาและเทคโนโลยี เชื่อมโยงกับเมืองอื่น และหรือนานาชาติได้ โดยไม่จำเป็นต้องพึ่งพาหรือผ่าน เมืองหลัก หรือเมืองศูนย์ที่จังหวัดหรือกรุงเทพมหานคร

2. ด้านการบริหาร

• **หลักการ** ใช้องค์กรปฏิรูปเป็นเครื่องมือปรับปรุงระบบบริหารภาครัฐ ให้กะทัดรัดและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการสนับสนุนความเข้มแข็งของภาค เอกชนพร้อมกันไปด้วย

- **ข้อนโยบาย** สร้างและพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินที่กะทัดรัด คล่องตัว แข็งแกร่งมีจรรยาบรรณทางอาชีพและมีประสิทธิภาพสูง สามารถผลิตและส่งมอบบริการสาธารณะที่มีมาตรฐานคุณภาพ นับไวทันเวลา ตอบสนองอย่างสอดคล้องตามความต้องการ มีความรับผิดชอบ เสมอภาค เป็นธรรม สร้างความพึงพอใจแก่ประชาชน

- **เป้าหมาย** เสริมสมรรถนะของกลไกการบริหารภาครัฐให้เป็นกำลังหลักในการผลักดันและนำการพัฒนา สามารถสนับสนุนภาคเอกชน และประชาชนเข้าสู่เวทีการแข่งขันและมีความได้เปรียบในระดับระหว่างประเทศ สร้างภาวะผู้นำในภูมิภาคอาเซียน ทำการส่งเสริมสันติภาพ ความร่วมมือสิ่งแวดล้อม และการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

- **วิธีการ**

1. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งองค์กร สถาบันภาคปฏิบัติเพื่อดำเนินภารกิจเกี่ยวข้องกับการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีความต่อเนื่องเป็นระบบ ครบวงจร ครอบคลุมทั้งระบบ กลไก กระบวนการ ระเบียบกฎหมาย โครงสร้าง คำตอบแทน ภารกิจ การกระจายอำนาจ กิจกรรม ความสามารถของบุคลากรและการบริหารงานบุคคล

2. ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การใช้ประโยชน์จากวิทยาการและองค์ความรู้จากการศึกษาวิจัยและจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นเครื่องมือหลักในการผลักดันและวางแนวทางในการดำเนินงานเพื่อการปรับปรุงพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดิน

3. ส่งเสริมบทบาทความสำคัญและการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้รับบริการให้เป็นกลไกในการกำหนด ควบคุม ตรวจสอบ และประเมินมาตรฐานคุณภาพ และความต้องการสินค้าบริการสาธารณะจากหน่วยงานภาครัฐอย่างใกล้ชิดและโดยตรงมากขึ้น

4. ระดมความร่วมมือบูรณาการทรัพยากร และการประสานพลังระหว่างภาครัฐและเอกชน ในรูปภาคีที่หลากหลาย ทั้งองค์กรอาสาสมัคร องค์กร

ตัวแทนประชาชนและกลุ่มผลประโยชน์ องค์กระหว่างประเทศ องค์การสิทธิมนุษยชน องค์การสิ่งแวดล้อม ในการร่วมรับผิดชอบ ร่วมพัฒนา และปฏิรูปการบริหารงานและการผลิตสินค้าบริการในภาครัฐ

5. ปรับเปลี่ยนกลไกการบริหารภาครัฐให้เป็นระบบเปิดที่ต้องรับผิดชอบต่อพันธมิตรที่ผูกพันกับภาระหน้าที่ระดับนานาชาติ อาทิ การแข่งขันระดับระหว่างประเทศ ภูมิภาค และประชาคมโลก

6. สร้างความแข็งแกร่งของกลไกกำกับพันธะผูกพัน ภาระความรับผิดชอบต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐกับประชาชน ให้มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม สร้างความเชื่อมั่นและเชื่อถือแก่ประชาชนได้ อาทิ ความรับผิดชอบต่อจรรยาบรรณวิชาชีพ ต่อภาระหน้าที่ ต่อระเบียบกฎข้อบังคับ ต่อคุณธรรมศีลธรรม ต่อมนุษยธรรม ต่อสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาค ต่อสิทธิมนุษยชน และ ความรับผิดชอบต่อประสิทธิภาพและความฉับไว

7. พัฒนาเครื่องมือกำกับพฤติกรรมและควบคุมจิตสำนึกของบุคลากรภาครัฐ ให้มีการอบรมมาตรฐานกำหนดเฉพาะกลุ่มวิชาชีพ อาทิ จิตสำนึกการบริการ จิตสำนึกข้าราชการอาชีพ จิตสำนึกประโยชน์สาธารณะ จิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตและคุณธรรม และจิตสำนึกผู้รับใช้ประชาชน พฤติกรรมการรักษาเคร่งครัดวินัย พฤติกรรมตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของประชาชน พฤติกรรมความเป็นกลาง และพฤติกรรมการทำงานเพื่อผลลัพธ์มากกว่าเพื่อกฎระเบียบและขั้นตอน

8. สร้างบรรทัดฐานใหม่ในการประเมินผลการบริหารและการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐที่อิงกับความสามารถในการเร่งรัดสร้างความเปลี่ยนแปลงเพื่อลดเวลา ลดต้นทุน ลดกำลังคน ลดขั้นตอน ลดปริมาณกิจกรรม ลดอำนาจ ลดทรัพยากร ลดการควบคุม ลดข้อจำกัดอุปสรรค ควบคู่ไปกับการเพิ่มประสิทธิภาพ การเพิ่มมาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณะทุกระดับ การเพิ่มความฉับไว การเพิ่มความเป็นธรรม การเพิ่มความพึงพอใจ การเพิ่มการสนองตอบ

การเพิ่มการกระจาย การเพิ่มความรับผิดชอบ และการเพิ่มคุณธรรม จริยธรรม และศีลธรรม

9. ปรับเปลี่ยนระบบบริหารงานบุคคล ความก้าวหน้า และค่าตอบแทนสู่แบบเปิด เน้นความสำคัญกับค่าของคุณสมบัติความรู้ความสามารถ คุณภาพผลงาน ผลได้ ผลกระทบของงาน ความพอใจของผู้รับบริการ และกลับด้านของความคาดหวังให้ระบบ องค์กร และผู้รับบริการ เป็นฝ่ายพึ่งพากำลังความสามารถของบุคลากรของรัฐมากกว่าให้บุคลากรของรัฐเป็นฝ่ายพึ่งพา ระบบ องค์กรและผู้รับบริการ

3. ด้านการบริการประชาชน

- **หลักการ** บริการสาธารณะของรัฐต้องมีการกำกับและควบคุมมาตรฐานตามหลักคุณภาพ ความรับผิดชอบและตอบสนอง

- **ข้อนโยบาย** พัฒนามาตรฐานคุณภาพการบริการประชาชน ให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของคุณภาพที่ดี การมีทางเลือก การกระจายความทั่วถึง การเข้าถึงความฉับไวทันกาล ความถูกต้องแม่นยำ การตอบสนอง การรับผิดชอบต่อ และประสิทธิภาพ

- **เป้าหมาย** ให้บริการของรัฐที่ส่งมอบให้แก่ประชาชน เป็นบริการที่ตรงกับความต้องการมีความเท่าเทียมเสมอภาคไม่เลือกปฏิบัติเป็นประโยชน์กับประชาชน และมีความคุ้มค่าจากการใช้ทรัพยากรของชาติ

- **วิธีการ**

1. ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานคุณภาพและการแข่งขันให้บริการประชาชนระหว่างหน่วยงาน สร้างสำนึกและส่งเสริมความดีความชอบแก่บุคลากรและหน่วยงานของรัฐที่มีผลงานดีเด่นด้านการบริการประชาชน

2. สร้างโอกาสให้ประชาชนผู้รับบริการ มีส่วนร่วมในการกำหนดความต้องการ ควบคุม ประเมิน ตรวจสอบบริการของรัฐ

3. กระจายอำนาจ บทบาท ความรับผิดชอบของภาคเอกชนและประชาชน ในการรับช่วงภารกิจทำให้บริการสินค้าสาธารณะบางส่วนให้แก่ประชาชน ในระดับกลุ่มย่อย เฉพาะพื้นที่ เฉพาะเวลา และเป้าหมายได้มากขึ้น

4. การส่งเสริมระบบประกันความเสี่ยง และรับผิดชอบต่อความเสียหายจากบริการของรัฐ ที่กระทบต่อเอกชนและประชาชน อาทิ ความเสียหายในอุตสาหกรรมที่เกิดจากกระแสไฟฟ้าดับและไฟฟ้าตก เชื้อโรคและเคมีอันตราย เจ็บป่วยในน้ำประปา การบริการที่ล่าช้าไม่ทันกาลและประสิทธิภาพต่ำไม่ได้มาตรฐานขาดความสามารถในการบรรเทาภัยพิบัติสาธารณะ

5. ยกระดับมาตรฐานคุณภาพบริการให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่องค์กรเอกชนที่แข่งขันกับภาครัฐสามารถให้บริการที่มีความละเอียดสลับซับซ้อน เฉพาะรายได้และการกำหนดบทลงโทษจากการเลือกปฏิบัติ

4. ด้านองค์กรและกระบวนการประชาชน

- **หลักการ** เพิ่มความสำคัญของกลุ่มและองค์กรประชาชนในการเข้ามามีบทบาทสาธารณะและการแบ่งรับภาระจากรัฐ

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมการสร้างพลังความเข้มแข็งในภาคประชาชนและเอกชนให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กร และกระบวนการเพื่อเข้ามามีบทบาท การมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะที่แข่งขันและสามารถพัฒนาเป็นองค์กรฐานรากในการปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่

- **เป้าหมาย** สร้างความพร้อมของประชาชนและเอกชนในการเข้ามามีบทบาทในการรับมอบการกระจายอำนาจ ถ่ายโอนภารกิจจากภาครัฐไปสู่ภาคเอกชน ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์ที่กระจายตัวอย่างหลากหลายในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

- **วิธีการ**

1. ส่งเสริมการจัดตั้งและบทบาทการทำงานของกลุ่มองค์กรประชาชนในรูปแบบต่างๆตามสภาพและความต้องการภายใต้กรอบกฎหมาย ความสงบ

เรียบง่ายและศีลธรรมอันดี

2. ส่งเสริมให้มีกรอบความสัมพันธ์ ในการร่วมมือเชิงสร้างสรรค์อย่างกว้างขวางระหว่างประชาชนและเอกชนกับภาครัฐ

3. ยกฐานะบทบาทความสำคัญในกระบวนการเข้ามีส่วนร่วมกิจการสาธารณะ ของประชาชนให้สามารถเข้าถึงระดับการตัดสินใจนโยบาย การควบคุมตรวจสอบการบริหารนโยบาย และการประเมินประสิทธิภาพ คุณภาพ บริการ ความสามารถของบุคลากรภาครัฐและผู้ปกครอง

4. ส่งเสริมให้มีเวทีสาธารณะในการดำเนินบทบาทขององค์กรประชาชนในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิ การประชาพิจารณ์ การเสนอข้อมูลทางเลือก การแสดงออกของข้อเรียกร้องและความต้องการที่ขัดแย้งแตกต่าง การร่วมสังเกตการณ์ การโต้แย้งหักล้างข้อเท็จจริง และการคัดค้านต่อต้านความไม่ถูกต้องเป็นธรรม

5. ด้านกิจการภัยพิบัติ อุบัติภัย และภัยสังคม

• **หลักการ** เพิ่มสมรรถนะในการคุ้มครองประชาชนและป้องกันสังคมจากภัยพิบัติให้ครอบคลุมทั้งภัยธรรมชาติ ภัยสังคมและอุบัติเหตุ โดยใช้มาตรการผสมผสานทั้งมาตรการป้องกัน มาตรการช่วยชีวิต และมาตรการฟื้นฟู

• **ข้อนโยบาย** สร้างองค์กรที่เข้มแข็ง ระบบงานที่มีประสิทธิภาพ บุคลากรที่มีความชำนาญ และเครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยมีขีดความสามารถสูงในการป้องกัน ขจัดบรรเทา ภัยพิบัติ สาธารณภัยที่เกิดจากธรรมชาติและมนุษย์อันเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ความปลอดภัยมีเสถียรภาพของสังคม และความมั่นคงของประเทศ

• **เป้าหมาย** ปกป้องคุ้มครองรักษาประชาชน สังคมและประเทศให้ปลอดภัยจากอันตรายและผลกระทบของภัยพิบัติทางธรรมชาติ อุบัติภัย โรคระบาดร้ายแรง การข่มขืน การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน และการล่อลวง เด็ก ยาเสพติด น้ำท่วม ไฟไหม้ พายุ ความแห้งแล้ง ความรุนแรงจากภัยสงครามและความขัดแย้ง ภาวะขาดแคลน การเปลี่ยนแปลงทางชีวภาพ การ

ลดลงของความอุดมสมบูรณ์ทางธรรมชาติ มลภาวะจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

• วิธีการ

1. พัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ ด้านสื่อสารโทรคมนาคม และเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารด้านการเตือนภัยล่วงหน้า การพยากรณ์ที่มีความถูกต้องแม่นยำ ทันเหตุการณ์ มีการกระจายอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว
2. สร้างเครือข่ายของระบบระวังป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความสามารถสูงสุดในการคุ้มครองรักษาชีวิตของผู้ประสบภัย
3. ส่งเสริมความร่วมมือจากการมีส่วนร่วมของประชาชน และบทบาทความสำคัญของอาสาสมัครเอกชนอย่างกว้างขวาง
4. เร่งรัดป้องกันปราบปรามภัยพิบัติจากมนุษย์ด้วยมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวด
5. การพัฒนาเครื่องมืออุปกรณ์ การเพิ่มขวัญกำลังใจ บุคลากรทางการแพทย์ และเทคโนโลยีที่มีความก้าวหน้า ทันสมัย ในการบำบัดรักษาโรคระบาดร้ายแรง
6. สร้างระบบการฟื้นฟู การสงเคราะห์ ช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัยพิบัติ ให้กลับคืนสู่สภาวะที่ช่วยตัวเองได้โดยเร็ว และคุ้มครองป้องกันสิทธิของผู้ป่วยโรคภัยร้ายแรงให้มีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข
7. พัฒนาขีดความสามารถของหน่วยเคลื่อนที่เร็วในการช่วยเหลือชีวิตผู้ประสบภัยทั้งขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ มีความรุนแรง ทั้งในระยะสั้น ระยะยาว และระยะต่อเนื่อง

6. ด้านเศรษฐกิจ

• **หลักการ** รักษาความมั่นคง เอกราชและความยั่งยืนของฐานเศรษฐกิจชาติระดับมหภาคให้สอดคล้องกับหลักการของระบบการแข่งขันเสรีที่เป็นธรรม มีดุลยภาพและประสิทธิภาพ

• **ข้อนโยบาย** วางรากฐานระบบเศรษฐกิจมหภาคภายในประเทศให้มี

ความมั่นคงแข็งแกร่ง มีเสถียรภาพต่อเนื่อง และดำรงไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการแข่งขันเสรีตามพันธะกรณีของการส่งเสริมสัมพันธ์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับนานาชาติ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคและประชาคมโลก บนพื้นฐานของการสร้างสรรค์และความเป็นธรรม ส่งเสริมการกระจายการลงทุนและความมั่งคั่งอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมเสมอภาคในภาคการผลิตระดับจุลภาคแต่ละภาค สามารถกำหนดและควบคุมระดับความสัมพันธ์ร่วมกันทั้งอัตราการเติบโต อัตราเงินเฟ้อ ดุลการชำระเงิน ดุลการค้า ดุลบัญชีเดินสะพัด การออม การลงทุน และระดับอัตราแลกเปลี่ยน

• **เป้าหมาย** สร้างระบบเศรษฐกิจภายใน ให้มีรากฐานมั่นคงแข็งแกร่ง มีเอกราชและสามารถพึ่งพาตนเองได้ การเติบโตขยายตัวอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีเสถียรภาพ และเป็นการพัฒนาที่มีความยั่งยืน สามารถเป็นกลไกหลักในการสร้างความมั่งคั่ง และรายได้ของประเทศชาติ และประชาชนคนไทยสร้างโอกาสและความได้เปรียบในการแข่งขันกับนานาชาติเพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นการขยายระบบเศรษฐกิจฐานของชาติจากภายในไปสู่ระบบเศรษฐกิจสากลแทน ปล่อยให้อิทธิพลครอบงำของระบบเศรษฐกิจโลกขยายเข้ามาควบคุมระบบเศรษฐกิจชาติ

• วิธีการ

1. การใช้พื้นฐานความแข็งแกร่งของระบบเศรษฐกิจชาติเป็นแกน กำหนดความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจภูมิภาค และระบบเศรษฐกิจโลกโดยมุ่งเน้นการแข่งขันเสรีเป็นธรรม และสร้างสรรค์โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับการสร้างโอกาสและความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยการเพิ่มขีดความสามารถของประสิทธิภาพการผลิตเป็นเรื่องหลัก

2. การสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่สมดุลสอดคล้องระหว่างเศรษฐกิจภายในกับภายนอก โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในรูปแบบที่ใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ และเครือข่ายการลงทุนข้ามชาติร่วมกัน

3. วางเครือข่ายเชื่อมโยงระหว่างภาคเศรษฐกิจและสาขาการผลิตให้

เกื้อกูลซึ่งกันและกัน โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างเสถียรภาพความมั่นคงแข็งแกร่งให้ระบบเศรษฐกิจชาติ โดยเฉพาะการเพิ่มความสามารถในการลดต้นทุนทั้งต้นทุนแฝงและต้นทุนค่าเงิน การเพิ่มการพึ่งพาตนเองในบางระดับ ทั้งทุนเทคโนโลยี ตลาด วัตถุดิบ ข้อมูลข่าวสารและสิ่งอำนวยความสะดวก การเพิ่มกำไรและฐานรายได้ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ส่งเสริมการออม และเพิ่มโอกาสการขยายการลงทุนแก่นักลงทุนรายใหม่ และนักลงทุนของชาติ

4. กำหนดให้การแสวงโอกาสทางการแข่งขัน การเพิ่มความสามารถและความได้เปรียบในการแข่งขัน เป็นยุทธศาสตร์ชาติ โดยเร่งสร้างความได้เปรียบเฉพาะด้านให้กับภาคการผลิตเฉพาะสาขา พัฒนาบุคลากร กลไกและเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันในแต่ละสาขาการผลิต

5. พัฒนาขีดความสามารถของเครื่องมือส่งเสริมการลงทุนแบบครบวงจร สามารถช่วยกระตุ้นและจูงใจการลงทุนภายในประเทศควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในทุกภาคการผลิตและการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันกับต่างประเทศให้สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรการทางภาษี ดอกเบี้ย มูลค่าและเสถียรภาพของค่าเงิน ระเบียบกฎหมาย ขั้นตอนปฏิบัติ ความสามารถเอกภาพการบริหารและความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารทางเศรษฐกิจขององค์กรและบุคลากรที่ให้บริการ ความพร้อมในการใช้และถ่ายทอดเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศครอบคลุมทั้งระดับประเทศ ภูมิภาคและระดับโลก เครือข่ายโทรคมนาคมและสารสนเทศ ฝีมือแรงงาน มาตรฐานสิ่งแวดล้อม มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมสากล มาตรฐานสุขอนามัย บริการประกันความเสี่ยงการลงทุนและการส่งออก การเจรจาต่อรองระหว่างประเทศ การประชุมนานาชาติ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมและภาษา สิ่งอำนวยความสะดวกทางการตลาด กระบวนการส่งออกและการนำเข้า การออกเอกสารสิทธิรับรองถิ่นพำนักของนักลงทุนและแรงงานต่างด้าว การรับรองสิทธิพิเศษด้านการลงทุนและความเป็นพลเมืองแก่นักลงทุนต่างชาติ การส่งเสริมสิทธิมนุษยชนตามหลักปณิญาสากล

6. เพิ่มศักยภาพความแข็งแกร่งของระบบเศรษฐกิจชาติให้ขยายสู่ระบบเศรษฐกิจสากล โดยการขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค นครภูมิภาค และรัฐภูมิภาค ให้มีความใกล้ชิดเป็นปึกแผ่นและมีเอกภาพแน่นแฟ้นมากขึ้น

7. ลดจุดอ่อน เพิ่มจุดแข็ง ปกป้องผลกระทบ ค้ำครองความเสียหายระบบเศรษฐกิจชาติ ให้ฟื้นตัวจากภัยคุกคามของระบบเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการส่งเสริมระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจสากลภายใต้เงื่อนไขการแข่งขันเสรีเป็นธรรม และสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการขยายรายได้และความมั่งคั่งแก่ประเทศและประชาชนคนไทยโดยตรงทั้งในระยะสั้น ระยะยาว และระยะต่อเนื่อง

8. ส่งเสริมและกระตุ้นการลงทุนในภาคการผลิตและสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่เอื้อต่อการสร้างเสถียรภาพ ความมั่นคงของระบบเศรษฐกิจชาติ เชื่อมโยงสู่การสร้างความสามารถในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกได้

9. สร้างกรอบกำกับกติกาสากลทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ให้เป็นที่เชื่อถือแก่นักลงทุนต่างชาติที่ต้องการเข้ามาลงทุนในระบบแข่งขันเสรี เป็นธรรม และสร้างสรรค์ คำนึงถึงประโยชน์ร่วมในระยะยาว ก่อให้เกิดภาพพจน์ยอมรับในระดับสากลว่าประเทศไทยเป็นสวรรค์ของนักลงทุนที่รักษามาตรฐานตามกรอบกติกาสากล

7. ด้านรัฐวิสาหกิจ

- **หลักการ** การแปรรูปอย่างง่ายทุกฝ่ายได้ประโยชน์ ลดบทบาทภาครัฐขยายและเพิ่มบทบาทเอกชน โดยผสมผสานทั้งมาตรการจูงใจ ปลดปล่อยภาระและการแข่งขัน

- **ข้อนโยบาย** จำกัดการขยายตัวและเพิ่มบทบาทเอกชนในรัฐวิสาหกิจในรูปแบบการร่วมทุนและการลงทุนที่หลากหลายตามสภาพความเหมาะสมกับเฉพาะลักษณะกิจการ โดยที่จำกัดผลกระทบและเอื้อประโยชน์

ร่วมกันทั้งประชาชนผู้รับบริการ เอกชนนักลงทุน พนักงานของรัฐวิสาหกิจ และผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ

- **เป้าหมาย** ให้กระบวนการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนในรัฐวิสาหกิจมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ และมีเป้าหมายเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศชาติส่วนรวม

- **วิธีการ**

1. จูงใจให้ความต้องการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเกิดจากความต้องการภายในรัฐวิสาหกิจเอง

2. ส่งเสริมให้มีการศึกษาบทบาททางเลือกในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจที่มีความเหมาะสม เป็นไปได้ จำกัดผลกระทบและเป็นประโยชน์สูงสุด

3. ลดการพึ่งพาบทบาทในการแสวงหากำไร และสร้างรายได้เข้ารัฐจากการดำเนินกิจการของรัฐวิสาหกิจ

4. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเพื่อเปิดโอกาสให้เอกชนรายใหม่ที่มีความสนใจและมีความสามารถเข้าดำเนินการแข่งขันกับรัฐวิสาหกิจได้ในขอบเขตที่จำกัด

5. ปรับปรุงสิทธิอำนาจของรัฐวิสาหกิจในการยกเลิกสัมปทานหรือการเรียกคืนกิจการของภาคเอกชนที่รับช่วงสัมปทานจากรัฐวิสาหกิจ หากไม่สามารถดำเนินการให้มีประสิทธิภาพคุณภาพและเป็นประโยชน์แก่ประชาชนสูงกว่าการดำเนินการของรัฐวิสาหกิจ เพื่อเปิดโอกาสให้มีการแข่งขัน

8. ด้านการกระจายรายได้และความเจริญ

- **หลักการ** เปิดกว้างทางโอกาสและสิทธิที่เท่าเทียม เสมอภาค และเป็นธรรมเพื่อเพิ่มการกระจายและลดการกระจุก

- **ข้อนโยบาย** ขยายสิทธิ โอกาส ของผู้เสียเปรียบ อ่อนแอและด้อยโอกาส กระจายความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียม ทัวถึง และลดช่องว่างความเหลื่อมล้ำ

การเอาเปรียบสังคม การผูกขาด ความไม่เป็นธรรม การรวมศูนย์และการกระจุกตัวของอำนาจอิทธิพล และความมั่งคั่งในกิจกรรมสำคัญทางสาธารณะทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ครอบคลุมทั้งในภาคส่วนประชาชน กลุ่ม องค์กร อาสาสมัคร สถาบัน ชุมชน ภาคเอกชน ภาครัฐ-รัฐวิสาหกิจ บรรษัทข้ามชาติ และองค์กรการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

- **เป้าหมาย** ผลักดันให้สังคมเปิดกว้าง ในทางสิทธิ โอกาส ให้มีความเท่าเทียม เป็นธรรม เสมอภาค ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจและโคทรพย์ ได้กระจายถ่ายเท มีการแข่งขันเสรี อำนาจอิทธิพลทางการเมืองการปกครองมีการกระจายอย่างกว้างขวาง เปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของสาธารณชนให้เป็นไปตามครรลองของกรอบกติกาทางการปกครอง

- **วิธีการ**

1. ส่งเสริมมาตรการจูงใจและแรงจูงผ่านสื่อมวลชนให้ประชาชน กลุ่ม องค์กรอาสาสมัคร ชุมชน ภาคเอกชน ภาครัฐ ภาครัฐวิสาหกิจและบรรษัทข้ามชาติ ให้ความสำคัญ เคารพ และเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดกฎเกณฑ์ของกรอบมาตรฐานคุณภาพ ใหม่ๆ ที่เป็นหลักสาธาณนิยมนอกเหนือจากมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม อาทิ เกณฑ์มาตรฐานการไม่ปิดกั้น ลิดรอนสิทธิ โอกาสของความเท่าเทียม เสมอภาคทางสังคม เกณฑ์มาตรฐานในการไม่จำกัดเสรีภาพในการแข่งขันที่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจ เกณฑ์มาตรฐานไม่ปิดกั้นเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง มาตรฐานสิทธิการรับรู้และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่กระหนาบประโยชน์สาธารณะรวมทั้งมาตรการในการติดตามควบคุมตรวจสอบให้มีผลในการบังคับใช้ในทางกฎหมายได้ด้วย

2. พัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงในการกระจายสินค้าบริการสาธารณะ ให้เข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะมากกว่าต้นทุน กำไร และผลตอบแทนของหน่วยงาน

3. เสริมสร้างโอกาสในการลงทุน การสร้างรายได้ และการได้รับผลตอบแทนจากการประกอบการ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในท้องถิ่นชุมชน

โดยการส่งเสริมการลงทุน กระจ่ายการบริการพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการรายย่อยในระดับครัวเรือน ที่ใช้ทรัพยากรแรงงานและตลาดภายในชุมชนท้องถิ่นเอง

4. ส่งเสริมการร่วมมือและประสานประโยชน์ร่วม จากการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นธรรม ระหว่างฝ่ายที่มีส่วนกระทบได้เสียร่วมกันทั้งชุมชน

5. ส่งเสริมมาตรการทางภาษี การจัดเก็บรายได้ และสร้างโอกาสจูงใจในการแสวงหาผลตอบแทนจากการประกอบการของเอกชนและท้องถิ่น โดยลดบทบาทการครอบงำของส่วนกลาง

6. ผ่อนคลายข้อจำกัดทางกฎหมาย และเพิ่มมาตรการการส่งเสริมประสิทธิภาพของภาคเอกชนในการลงทุน การประกอบการ การเพิ่มมูลค่าผลตอบแทน การแสวงกำไรจากกิจการ และการผลิตสินค้าบริการสาธารณะ โดยผู้ประกอบการภาคเอกชน

7. จัดกลไกตลาดมืด การผูกขาดตัดตอนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ครอบงำและเป็นอุปสรรคขัดขวาง การดำเนินกิจการทางการค้า การลงทุนในระบบปกติ

8. จัดการลงทุนและการประกอบกิจการทางธุรกิจการด้านอกระบบองค์กรอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ การค้าสินค้านำเข้าต้องห้าม ลักลอบขนสินค้าหนีภาษี บ่อนการพนัน หวยใต้ดิน การฉ้อโกงในสถาบันการเงิน การบิดเบือนข้อมูลและกลไกในตลาดหลักทรัพย์ และธุรกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นการบ่อนทำลายระบบเศรษฐกิจชาติ

9. เพิ่มความได้เปรียบแก่ภาคเอกชนคนไทย จากการลงทุนในกิจการที่แข่งขันกับภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ

10. พัฒนาระบบอำนาจและความเข้มแข็งขององค์กร ตัวแทนผลประโยชน์ประชาชน ในการควบคุม และถ่วงดุลย์ ตรวจสอบกับองค์กรอำนาจการปกครองทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

11. เพื่าระวัง ควบคุมตรวจสอบ ป้องกันปราบปราม การทุจริตคอร์รัปชันอย่างเข้มงวด ทั้งในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชนที่กระทบต่อสาธารณชนและประโยชน์สาธารณะ

9. ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน

- **หลักการ** ใช้แผนลงทุนภาครัฐนำในการจัดทำโปรแกรมสำรวจกำหนดแผน เสรจฯ หาทุน เพื่อสร้างศักยภาพและความเชื่อมั่นให้เอกชนได้ตัดสินใจและลงทุนได้ล่วงหน้าในระยะยาว

- **ข้อนโยบาย** สร้างความชัดเจนในเป้าหมายยุทธศาสตร์พัฒนาโครงข่ายของโครงสร้างบริการพื้นฐาน ที่เป็นปัจจัยหลักในการกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เสริมสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการวางแผนทิศทางการพัฒนาประเทศระยะยาวให้มีความได้เปรียบในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะด้านโครงข่ายการคมนาคมขนส่งสินค้าบริการระหว่างแหล่งวัตถุดิบ แรงงาน ตลาด และแหล่งผลิตสำคัญในระดับนานาชาติ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และระดับโลก

- **เป้าหมาย** ให้นักลงทุนทั้งในและนอกประเทศสามารถวางแผนกำหนดทิศทางการลงทุนล่วงหน้าในภาคระยะยาวได้ ก่อให้เกิดการจูงใจและกระตุ้นความเชื่อมั่นในการลงทุนทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมสอดคล้องกับการรองรับของโครงข่ายโครงสร้างบริการพื้นฐาน

• วิธีการ

1. เร่งรัดการสำรวจ กำหนดแผนและโครงข่ายเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งและการสื่อสาร เสรจฯ ความร่วมมือกับประเทศที่เกี่ยวข้อง และแหล่งทุนสนับสนุน พร้อมทั้งการประชาสัมพันธ์เชิญชวนนักลงทุนต่างชาติเพื่อเข้าร่วมทุน

2. เร่งรัดสร้างโครงข่ายสื่อสารโทรคมนาคม ให้สามารถเชื่อมต่อกับระบบสากลและให้สามารถแข่งขันกับระดับนานาชาติได้

3. พัฒนาโครงข่ายทางบกและทางรถไฟให้สามารถเชื่อมต่อกับเส้นทางคมนาคมขนส่งสายยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจในภูมิภาค
4. พัฒนาเส้นทางสายเศรษฐกิจเชื่อมต่อระหว่างเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระหว่างภูมิภาคภายในประเทศ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกัน ทั้งทางน้ำ ทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ
5. เร่งรัดพัฒนาเขตความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค
6. เร่งรัดระดมทุนและแก้ไขปัญหาความล่าช้าและการหยุดชะงักของโครงการก่อสร้างที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตเมือง ปริมณฑล และกรุงเทพมหานคร
7. กำหนดแผนพัฒนาโครงข่ายโครงสร้างบริการพื้นฐานที่เกื้อหนุนให้มีการพัฒนาศักยภาพของเมืองสำคัญตามภูมิภาคต่างๆ ให้เป็นนครภูมิภาค
8. ส่งเสริมการพัฒนาโครงข่ายและเทคโนโลยี ด้านการคมนาคมขนส่งทางบก แบบความเร็วสูงเชื่อมต่อระหว่างเมืองในภูมิภาคและเมืองระหว่างภูมิภาค

10. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม

- **หลักการ** ยกฐานะสังคมข้อมูลข่าวสารของประเทศเข้าสู่สากล โดยรัฐมุ่งพัฒนาคน เอกชนพัฒนาบริการให้มีขีดความสามารถแข่งขันได้
- **ข้อนโยบาย** เร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม และเร่งรัดการนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศให้มีศักยภาพในการแข่งขันระหว่างประเทศ และส่งเสริมบทบาทของไทยในการเป็นศูนย์กลางเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารโทรคมนาคมในภูมิภาคอาเซียน
- **เป้าหมาย** นำประเทศไทยเข้าสู่สังคมข่าวสารข้อมูล สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายการสื่อสารโทรคมนาคมเข้ากับสังคมนานาชาติได้

• วิธีการ

1. ส่งเสริมบทบาทภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาบุคลากรด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม
2. ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม มาใช้ในการผลิตและให้บริการสาธารณะ อาทิ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ภาษีอากร บริการการส่งออก กิจกรรมระหว่างประเทศ การป้องกันประเทศ การปราบปรามอาชญากรรม ยาเสพติด การลักลอบขนสินค้าและน้ำมันเถื่อน การพยากรณ์อากาศ การคมนาคมขนส่ง การสำรวจทรัพยากร การสื่อสาร บริการทางด่วนข้อมูล การวิจัยพัฒนา การพัฒนาระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
3. ส่งเสริมภาคเอกชนในการลงทุนพัฒนาบริการพื้นฐาน และการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม
4. พัฒนาการศึกษาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมให้แก่เยาวชนในระบบโรงเรียน สถาบันการศึกษา สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ สถานประกอบการ กิจกรรมการสื่อสารมวลชน หน่วยงานปกครองท้องถิ่น องค์กรชุมชนท้องถิ่น
5. สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อการแข่งขันระหว่างประเทศ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ธุรกิจบริการ สร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มความสามารถทางการแข่งขัน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต กระตุ้นและจูงใจการลงทุน
6. ส่งเสริมความสามารถในการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรข้อมูลข่าวสาร ปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
7. ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการพัฒนาและแข่งขันในการกระจายสินค้าบริการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารโทรคมนาคมสู่สาธารณชนและประชาชนส่วนใหญ่

8. ส่งเสริมให้มีการประยุกต์และการพัฒนาการใช้ประโยชน์ให้ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้โดยทั่วถึงกัน

11. ด้านการเกษตร

- **หลักการ** ปรับกระบวนการผลิตทางการเกษตร ให้เป็นของเกษตรกรมากขึ้น มีกลไกที่เข้มแข็งรองรับ และส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรให้พึ่งพาตัวเองได้

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมระบบ วิถี กระบวนการ และวงจรการผลิตภาคการเกษตร ให้มูลค่าผลตอบแทนจากการผลิตตกถึงมือเกษตรกรโดยตรง และเป็นธรรมสามารถพึ่งพาตนเองทั้งปัจจัยการผลิต การตลาด และการขยายการลงทุน

- **เป้าหมาย** เพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรในการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของภาคเศรษฐกิจ ให้มีโอกาสได้สะสมทุนและขยายความมั่งคั่งจากผลตอบแทน ในการผลิตและการลงทุนเพิ่มมากขึ้น มีการกระจายรายได้ในชนกลุ่มใหญ่ของประเทศ

• วิธีการ

1. ปรับปรุงแก้ไขระบบการผลิตและกลไกการตลาดแบบดั้งเดิมที่ก่อให้เกิดการเสียเปรียบและไม่เป็นธรรมแก่เกษตรกร โดยเน้นให้การสนับสนุนมาตรการลดความเสียเปรียบและสร้างความเป็นธรรมจากภาครัฐเป็นด้านหลัก เพื่อให้เกษตรกรเป็นอิสระจากการถูกครอบงำเอารัดเอาเปรียบและสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีขีดความสามารถในการปรับเปลี่ยนระบบ และวิธีการผลิตได้อย่างยืดหยุ่นตามความเหมาะสมของความสามารถ ทุน ทรัพยากร ตลาด และวิทยาการใหม่ๆ อาทิ การปรับเปลี่ยนตามโครงการเกษตรทฤษฎีใหม่ฯ ตามแนวพระราชดำริ

2. สร้างความเข้มแข็งทางองค์กรและอำนาจการต่อรองให้เกษตรกรใช้เป็นเครื่องมือ ในการกำหนดการผลิต การลงทุนและการตลาดตั้งแต่ในระดับ

ฟาร์มและไร่นา โดยที่มีการรวมตัวเป็นองค์กรการเกษตร ในระดับฐานล่าง ซึ่งเป็นองค์กรที่เป็นตัวแทนของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตโดยตรง มีภาระหน้าที่ รับผิดชอบที่ผูกพันกับการมีส่วนร่วมของเกษตรกรกลุ่มผู้ผลิตโดยตรง มีบทบาทในการแสวงกำไรและมีอิสระในการตัดสินใจบนพื้นฐานความต้องการของเกษตรกรผู้ผลิตเป็นหลัก

3. ส่งเสริมเป็นกรณีพิเศษในสาขาการผลิตหรือสินค้าการเกษตรที่เป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกร้อยละสูง โดยเฉพาะการส่งเสริมเพื่อผลในการลดต้นทุนการผลิตของสินค้าการเกษตรเฉพาะรายสาขา

4. สนับสนุนหัวใจในการแบ่งเบาภาระต้นทุนทั้งด้านการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี สายพันธุ์พืชและสัตว์ และบุคลากรในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และพัฒนาการผลิตและคุณภาพสินค้าการเกษตรแก่เกษตรกรที่มีข้อเสนอโครงการการผลิตที่มีระบบการจัดการที่ดีมีความเป็นไปได้ของผลตอบแทนสูง

5. กระตุ้นให้มีการพัฒนาใช้เทคนิคการจัดการ และการพัฒนาใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการผลิตทางการเกษตร ให้สอดคล้องกับระบบเศรษฐกิจชาติและการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลก

6. สนับสนุนปัจจัยการผลิตขั้นพื้นฐานที่ก่อให้เกิดผลในการลดต้นทุน และการเพิ่มผลผลิตแก่เกษตรกรรายย่อย ให้มีความหลากหลายตามความต้องการและความสามารถของเกษตรกร อาทิ ในรูปของคลัง ธนาคาร สหกรณ์ ยุ้งฉาง โกดัง กองทุน ทรัพย์สินและที่ดินส่วนกลาง

7. เร่งรัดการวิจัยพัฒนา เพื่อแสวงหาเทคโนโลยีการเพิ่มผลผลิต การเพิ่มคุณภาพ และการรักษาคุณภาพผลผลิตการเกษตรอย่างครบวงจรเป็นรายสาขาสินค้า โดยให้ความสำคัญเร่งด่วนกับสินค้าเศรษฐกิจที่นำรายได้หลัก หรือมีแนวโน้มสร้างรายได้เข้าประเทศ โดยเฉพาะในสาขาอาหาร

8. ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้าและผลผลิตแก่เกษตรกรผู้ผลิต โดยตรงมากขึ้นทั้งในรูปของการสร้างอำนาจต่อรองด้านราคา การสร้างความได้

เปรียบเทียบเทคนิคการตลาด ความสามารถในการลงทุน การลดต้นทุน การแปรรูปขั้นต้น และการแปรรูปขั้นสูง ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัยสนับสนุนที่เน้นการสร้างความเป็นธรรม อาทิ ข้อมูลข่าวสารด้านการตลาด วิทยาการการพัฒนาคุณภาพและการแปรรูป การคมนาคมขนส่ง ตลาดกลางและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เร่งรัดพัฒนาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร โดยไม่ผูกพันกับสิทธิการถือครองและการเป็นเจ้าของเอกสารสิทธิเพียงอย่างเดียว

9. สนับสนุน ส่งเสริม ค้ำครอง การลงทุนและการประกอบการของธุรกิจรายย่อย ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือเกื้อกูลซึ่งกันระหว่างเกษตรกรรายย่อยด้วยกัน รายย่อยกับรายใหญ่ และเกษตรกรกับโรงงานอุตสาหกรรม เข้าแทรกแซงและช่วยเหลือ สะกัดกั้นบทบาทของระบบนายทุนและพ่อค้าคนกลาง ที่ก่อให้เกิดการเอาเปรียบ เพิ่มต้นทุน กดราคาและสร้างสมระบบการผลิตภาคเกษตรกรรมที่มุ่งก่อให้เกิดการเสียเปรียบของเกษตรกรรายย่อย

12. ด้านสังคม

- **หลักการ** สร้างประชาสังคมโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทประชาชนให้เป็นพลังหลักทางสังคม

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมพัฒนาสร้างสังคมเปิดให้เป็นประชาสังคม ที่เอื้ออำนวยสิทธิโอกาสให้ประชาชนและกลุ่มที่หลากหลายมีความตื่นตัวมีความผูกพันกับภาระหน้าที่ความรับผิดชอบในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ โดยเฉพาะในกิจกรรมที่มีส่วนกระทบได้เสียโดยตรง และพัฒนาความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวให้เป็นสถาบันรากฐานของสังคม

- **เป้าหมาย** ให้สังคมไทยมีเอกภาพเป็นปึกแผ่น มีพลังที่เข้มแข็งจากการเข้ามีส่วนร่วมของประชาชน เปิดกว้างให้ฝ่ายต่างๆ ได้มีโอกาสใช้สิทธิตามบทบาทหน้าที่ของตนเองและกลุ่ม ก่อให้เกิดพลังสร้างสรรค์จากการได้ใช้ศักยภาพและความสามารถอย่างอิสระเสรี

• วิธีการ

1. ส่งเสริม บทบาท ช่องทาง และโอกาสของประชาชน องค์กรประชาชน และอาสาสมัคร ในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะ ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว กลุ่ม ชุมชน และสังคมส่วนรวม
2. ส่งเสริมความเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำช่องว่าง ความแตกต่าง และแตกแยก การเบียดเบียนเอารัดเอาเปรียบ และการใช้อำนาจอิทธิพลกดขี่ข่มเหง
3. ส่งเสริมบทบาทของสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง ยึดเหนี่ยว วัฒนธรรมความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างเครือญาติในครอบครัว
4. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุ้มครองปกป้องสิทธิประโยชน์ของเด็ก สตรี คนป่วย คนพิการ คนด้อยโอกาส และคนชรา
5. ส่งเสริมบทบาทของสื่อสารมวลชนในการช่วยเหลือ ชี้นำเปลี่ยนแปลง และสร้างสรรค์สังคม ในครรลองของกรอบวัฒนธรรม ประเพณี และศีลธรรมอันดี
6. ส่งเสริมให้มีการสร้างกรอบบรรทัดฐาน และมาตรฐานทางสังคม เป็นเครื่องมือในการกำกับควบคุมคุณภาพ การผลิตสินค้า บริการขององค์กรธุรกิจภาคเอกชน และการดำเนินกิจการสาธารณะของหน่วยงานรัฐ
7. ส่งเสริมกลไก สถาบัน การปกป้องคุ้มครองผลประโยชน์ กลุ่ม อาชีพและองค์กรตัวแทนที่หลากหลาย ให้มีกิจกรรมการร่วมมือ ในแนวทางที่หลากหลาย และสร้างสรรค์
8. กระตุ้นและสร้างกระบวนการทางสังคมที่เอื้อต่อการส่งเสริมสวัสดิการสังคม และการตอบแทนสังคมแบบอาสาสมัคร และสำนึกที่เอื้อเฟื้อต่อมนุษยชาติ

13. ด้านยุติธรรม

- **หลักการ** ใช้ความยุติธรรมเป็นเครื่องมือการสร้างสังคมให้มีทั้งความสงบสุข สันติ วินัยและปรองดองโดยอาศัยทั้งกลไกนิติธรรม ศีลธรรมและมนุษยธรรมร่วมกัน

• **ข้อนโยบาย** ดำรงรักษาความศักดิ์สิทธิ์ของหลักนิติธรรม ความคู่กับหลักมนุษยธรรม และหลักศีลธรรมให้มีความครอบคลุม ในวิถีชีวิตของประชาชนและสังคมทั่วทุกด้าน สามารถให้หลักประกันความยุติธรรมได้ตลอดทั้งกระบวนการภายในเวลาอันรวดเร็ว

• **เป้าหมาย** ให้กระบวนการยุติธรรมเป็นกลไกรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและประชาชนอันทรงประสิทธิภาพ เป็นหลักคำจูงสังคมให้อยู่ร่วมกันด้วยสันติวิธี มีกลไกระงับยับยั้งกรณีพิพาทที่ได้รับความเชื่อถือศรัทธาเป็นที่พึ่งพาของประชาชนและเป็นกลไกการหล่อหลอมขัดเกลาให้เคารพความเป็นธรรม มีความเอื้อเพื่อเกื้อกูลเพื่อนมนุษย์ ดำรงชีพอยู่ในกรอบวินัยกฎหมาย และศีลธรรมอันดี

• วิธีการ

1. เพิ่ม ขยาย กระจายกลไกอำนาจบริการความยุติธรรม ทั้งด้านกฎหมาย ศีลธรรม และมนุษยธรรมให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง มีความรวดเร็ว ฉับไว มีประสิทธิภาพ

2. ส่งเสริมระบบ ช่องทาง และความสำคัญของการร้องทุกข์ กล่าวโทษสิทธิการควบคุมตรวจสอบ การแนะนำปรึกษา ให้เป็นเครื่องมือของประชาชน ผู้บริโภค ผู้ด้อยโอกาส และผู้เสียเปรียบได้มีโอกาสเข้าถึงและได้ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการพิทักษ์คุ้มครองสิทธิประโยชน์ของตนมากขึ้น

3. ส่งเสริมบทบาทและความสำคัญของกระบวนการป้องกันและระงับยับยั้งข้อพิพาทขั้นพื้นฐาน อาทิ การประชาพิจารณ์ การประกันสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร บทบาทของอาสาสมัครและพลเมืองดี การควบคุมทางศีลธรรม การควบคุมโดยกรอบวัฒนธรรมและวินัยสังคม

4. เพิ่มขีดความสามารถของบริการด้านความยุติธรรม ให้สอดคล้องกับพัฒนาการของปัญหาใหม่ ที่วิวัฒนาการไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี วัฒนธรรม ทรัพย์สินทางปัญญา และกลไกอิเล็กทรอนิกส์ เป็นภัยคุกคามต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีในการดำเนินวิถีชีวิตปกติ และการ

ประกอบอาชีพของประชาชน อาทิ ข้อพิพาททางด้านลัทธิความเชื่อ ศาสนา และวัฒนธรรม สื่ออิเล็กทรอนิกส์และข้อมูลข่าวสาร โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ทรัพย์สินทางปัญญา อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ

5. เร่งรัดพัฒนาระบบและกระบวนการอำนวยความสะดวกด้านความยุติธรรม ที่เป็นกรณีพิพาท ระหว่างรัฐกับประชาชนให้สามารถประกันหลักความเป็นธรรม แก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง และมีมาตรฐานคุณภาพสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนสากล โดยเฉพาะการริเริ่มใช้กลไกของระบบศาลปกครอง

6. พัฒนากฎหมายและพัฒนามาตรฐานคุณภาพบริการ ด้านความยุติธรรม ที่สามารถช่วยจัดและปรับปรุงแก้ไขพันธะสัญญา และการกระทำที่ไม่เป็นธรรม โดยเน้นปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้เสียเปรียบมากขึ้น โดยเฉพาะความไม่เป็นธรรมที่ประสบอยู่ในชีวิตประจำวัน อาทิ กลุ่มผู้บริโภคสินค้า อสังหาริมทรัพย์ สินค้าอาหารและยา ผู้ใช้บริการทางสาธารณสุขและการแพทย์ ผู้ใช้บริการในสถาบันการเงิน และเงินทุนหลักทรัพย์ ผู้บริโภคด้านการประกันภัย ประกันชีวิตและทรัพย์สิน

7. พัฒนาสมรรถนะขององค์กรสถาบัน บุคลากรและกระบวนการยุติธรรมให้สามารถปรับใช้กับปัญหาความไม่เป็นธรรม และกรณีพิพาทในระดับสากลได้ โดยเฉพาะการปกป้องคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของประชาชน นักลงทุน ทรัพย์สิน ทรัพยากรและผลประโยชน์ของชาติ

14. ด้านทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน

• **หลักการ** สร้างทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นทรัพยากรสำคัญหลักของชาติ อย่างยั่งยืน มีคุณภาพ มีคุณค่า และพลังอำนาจที่มีความพร้อมในการแข่งขันระยะยาว โดยพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ ทักษะ ความสามารถและภูมิปัญญา

• **ข้อนโยบาย** พัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืน ยกระดับความสำคัญของทรัพยากรมนุษย์ ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุดของประเทศ เป็นพลังอำนาจสำคัญของชาติในการแข่งขันระหว่างประเทศ

• **เป้าหมาย** ให้ประเทศมีความพร้อมด้านทรัพยากรมนุษย์ในระยะยาว สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า ตามสถานการณ์เปลี่ยนแปลงของโลก และการแข่งขันในประชาคมโลก

• **วิธีการ**

1. พัฒนาความสามารถของประชาชนทั้งด้านร่างกายจิตใจ ทักษะ ภูมิปัญญา และสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

2. เพิ่มบทบาทความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการส่งเสริมการศึกษา ฝึกอบรม พัฒนาฝีมือ ให้มีความก้าวหน้าทางทักษะ ความรู้ความสามารถ สูงขึ้น ทดแทนการใช้แรงงานชั้นพื้นฐาน

3. เพิ่มขีดความสามารถและบทบาทของครอบครัว ชุมชน กลุ่มและองค์กรอาสาสมัครในการกระตุ้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ในเชิงวัฒนธรรม อาทิ การยกย่อง เชิดชูส่งเสริมคนดี มีความรู้ ความสามารถ มีจริยธรรม รับผิดชอบต่อสังคม ใช้ความรู้ความสามารถในการให้บริการประโยชน์สาธารณะ

4. กำหนดมาตรฐานกลางในการประกันผลตอบแทนที่เป็นธรรมในวิชาชีพ และการประกอบอาชีพของกลุ่มวิชาชีพต่างๆ ในภาครัฐ รัฐวิสาหกิจและเอกชน

5. กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์รองรับความต้องการในอนาคต และการมีมาตรการคุ้มครองรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่รัดกุม และจูงใจให้ทรัพยากรมนุษย์ ที่อยู่ในต่างประเทศมีโอกาสและช่องทางในการทำประโยชน์ให้ประเทศชาติ

6. ส่งเสริมการเพิ่มสวัสดิภาพ สวัสดิการ รายได้และผลตอบแทนของแรงงาน กลุ่มอาชีพต่างๆให้เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและผลตอบแทนการลงทุนของสถานประกอบการ

7. ยกระดับความสามารถของบุคลากร สถานศึกษาและสถาบันฝึกอบรม ในการเร่งรัดพัฒนาความสามารถของทรัพยากรมนุษย์และแรงงาน ให้สามารถแข่งขันในระดับระหว่างประเทศได้

8. ให้ความสำคัญกับการกระจายบทบาทการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ไปสู่ องค์การอาสาสมัครเอกชนในการเสริมสร้างโอกาส และความสามารถของประชาชนกลุ่มด้อยโอกาส เสี่ยงเปราะบางและมีทางเลือกที่จำกัด ให้ได้รับโอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้มากขึ้น

15. ด้านสาธารณสุข

- **หลักการ** บริการสาธารณสุขเป็นทั้งสวัสดิการและทางเลือกซึ่งประชาชนมีสิทธิในการรับ การเลือก และการมีส่วนร่วมในการใช้และให้บริการ

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมระบบสาธารณสุขเชิงป้องกัน และการให้บริการทางสาธารณสุขแบบผสมผสาน ทั้งแนวทางคุ้มครองสวัสดิการสงเคราะห์ ซึ่งมีหลักประกันการให้บริการและการรับรองมาตรฐานคุณภาพ และแนวทางสร้างทางเลือกที่ตอบสนองตามกลไกตลาดให้กระจายอย่างทั่วถึง และสนองตอบความต้องการที่หลากหลาย ทั้งในกลุ่มผู้รับบริการที่เป็นประชาชนทั่วไปและกลุ่มที่มีกำลังซื้อ ความสามารถในการเลือก

- **เป้าหมาย** ให้บริการสาธารณสุขเป็นบริการที่มีมาตรฐานคุณภาพ มีการแข่งขันพัฒนาคุณภาพให้มีความก้าวหน้าสูงขึ้น ส่งผลต่อการยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชาชนส่วนใหญ่และความยืนยาวของช่วงอายุขัยของประชากร

● วิธีการ

1. พัฒนามาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณสุข และประสิทธิภาพของระบบการกระจายบริการสาธารณสุข ให้สนองความต้องการและทั่วถึงกลุ่มเป้าหมายและรวดเร็วฉับไว

2. พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขที่เน้นการสร้างความสามารถให้แก่ประชาชน ครอบครัว กลุ่ม องค์กร สถาบัน และชุมชนท้องถิ่น ในการพึ่งพาตนเองได้มากขึ้น โดยเฉพาะการอาศัยการสื่อสารสารสนเทศ โทรคมนาคม

เครื่องมืออุปกรณ์ เทคโนโลยี รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนเอง

3. พัฒนามาตรฐานคุณภาพสุขอนามัยในชั้นสูง ที่เกี่ยวข้อง กับมาตรฐานคุณภาพสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม และผลิตภัณฑ์ทางการค้า เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศได้ด้วย

4. พัฒนาขีดความสามารถของระบบบริการสาธารณสุขเชิงรุก ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือชีวิตในภาวะฉุกเฉิน และภาวะวิกฤติจากอุบัติเหตุ และสาธารณสุขธรรมชาติ โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ที่มีอาคารสูง การจราจรติดขัด และเป็นพื้นที่อันตรายจากภัยพิบัติซ้ำซาก และซ้ำซ้อน

5. พัฒนาระบบการเตือนภัยล่วงหน้า การปกป้องคุ้มครองประชาชนจากโรคระบาดร้ายแรง และการคุกคามจากโรคที่เป็นปัญหาสำคัญในทางสาธารณสุข เป็นสาเหตุการตายและบั่นทอนสุขภาพพลานามัยของประชาชน

6. เพิ่มบทบาทความสำคัญของการใช้กฎหมายควบคุม ป้องกันผลกระทบจากการใช้สารเคมีอันตรายในสิ่งอุปโภคบริโภค ควบคู่กับการใช้สื่อสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารในการให้ความรู้ที่ถูกต้อง ช่วยเหลือและคุ้มครองประชาชนจากภัยอันตรายที่เกิดจากการดำรงชีวิตประจำวัน การทำงานประกอบอาชีพและการเดินทางสัญจร อาทิ อุบัติเหตุ มลพิษจากสิ่งแวดล้อม สารเคมี และสิ่งเสพติดตกค้างเจือปนในอาหาร ผัก และเนื้อสัตว์ สิ่งอุปโภคบริโภค ยา วัคซีนโรค อาหารเสริม การระบาดของโรคสำคัญ การขาดสารอาหาร ภัยจากการโฆษณาชวนเชื่อสินค้าที่ไม่ได้มาตรฐานคุณภาพอาหารและยา การใช้สารเคมี เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ ความสะอาดปลอดภัยของสถานประกอบการด้านบริการ พาหนะโดยสารสาธารณะ สถานที่ทำงานและโรงงานอุตสาหกรรม

7. กำกับ ควบคุม ติดตาม ตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพของบริการสาธารณสุขตามสถานพยาบาล และฟื้นฟูปรับปรุงความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ คุณธรรม จรรยาบรรณ และวินัยของแพทย์ พยาบาล และสถานบริการทางการ

แพทย์ ให้มีความเข้มงวดและเป็นรูปธรรมมากขึ้น สามารถให้หลักประกันความ เป็นธรรมแก่ผู้รับบริการได้

8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร อาสาสมัคร และ เอกชนในการช่วยรัฐและประชาชน ช่วยเหลือสวัสดิภาพและสวัสดิการสงเคราะห์ ทางด้านสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล

9. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ค้นคว้าทดลอง เพื่อผลิตยาสมุนไพรไทย ยาตำราหลวง และอุปกรณ์การแพทย์ เพื่อทดแทนการนำเข้าและลดต้นทุนใน การรักษาพยาบาลลง

10. ส่งเสริมระบบประกันสุขภาพแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ให้ สอดคล้องกับระดับความสามารถและความต้องการเฉพาะกลุ่มเป้าหมาย

11. ค้ำครองสิทธิของผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ควบคู่กับมาตรการ การคุ้มครองสวัสดิภาพและความปลอดภัยของประชาชนโดยทั่วไปด้วย

16. ด้านการศึกษา

• **หลักการ** การศึกษาเป็นเครื่องมือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่ต้อง มีการกำหนดมาตรฐาน การกระจายที่ทั่วถึงเท่าเทียมเป็นการทั่วไปโดยอาศัย เทคโนโลยีเครือข่ายและความร่วมมืออย่างกว้างขวาง

• **ข้อนโยบาย** มุ่งสร้างความเป็นเลิศ ลดความเหลื่อมล้ำในการ กระจายและพัฒนามาตรฐานคุณภาพของบริการทางการศึกษา ในทุกระดับให้ มีความก้าวหน้าล้ำหน้าสูงสุด ครอบคลุมทั้งระบบครบวงจรทั้งหลักสูตร ตำรา บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ องค์ความรู้ แหล่งวิทยาการ การฝึกอบรม การวิจัย พัฒนา ระบบและกระบวนการที่อาศัยเทคโนโลยีในการกระจายการให้บริการที่ ได้มาตรฐานคุณภาพทั่วถึงเท่าเทียมกัน

• **เป้าหมาย** ให้การศึกษาเป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ ให้เป็นทรัพยากรที่มีสมรรถนะ จักยภาพ ความสามารถและมีคุณค่า สูงสุดของประเทศ โดยเฉพาะการเป็นทรัพยากรหลัก ในการผลักดันการ

เปลี่ยนแปลงสังคมให้มีความก้าวหน้า และการพัฒนาประเทศในด้านอื่นให้ทัดเทียมสังคมโลก

• วิธีการ

1. ระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วน และประสานทรัพยากร ที่หลากหลายทั้งทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยี และวัตถุ พัฒนามาตรฐานและคุณภาพของการศึกษาครอบคลุมในระดับกลุ่ม และสาขาวิชาเป้าหมายที่มีความจำเป็นเร่งด่วน โดยเฉพาะในด้านวิชาชีพ วิจัยพัฒนา และวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

2. ส่งเสริมการกระจายบริการการศึกษาแก่มวลชน ลดการแอ่งแอ่ง ช่วงชิง ลดต้นทุน และมีมาตรฐานคุณภาพที่ทัดเทียมกัน โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อสารโทรคมนาคมที่ทันสมัย

3. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบวิธีการการศึกษาให้มีการกระจายอย่างกว้างขวางลดข้อจำกัด อุปสรรค อำนาจโอกาส และทางเลือกแก่ประชาชนให้สามารถเลือกเรียนหรือรับบริการได้ตามความต้องการและความสามารถ โดยเน้นการพึ่งพาตนเอง สื่อ เครื่องมือ และตำรา มากกว่าพึ่งพาระบบโรงเรียน สถาบัน และผู้สอน

4. เร่งรัดประสิทธิภาพในการใช้เวลาและต้นทุนทางการศึกษาให้ลดน้อยลงทั้งภาครัฐ เอกชน และผู้ศึกษา โดยทดแทนด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยี สมัยใหม่ระบบและกระบวนการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเรียนรู้ หลักสูตร ตำรา และเครื่องมืออุปกรณ์

5. กระจายกลไก ช่องทาง โอกาส แหล่ง สถาบัน กระบวนการและการบริการทางการศึกษา ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้โดยง่าย มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะด้านของกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้มากขึ้น ครอบคลุมทั้งในระดับครัวเรือน องค์กรสถาบัน ท้องถิ่น ชุมชน กลุ่มอาชีพ ชุมรม สโมสร สถานประกอบการ ในพาหนะโดยสาร และที่ทำงานในไร่นา

6. ส่งเสริมความหลากหลายทางวิทยาการ ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวัน ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมประจำถิ่น การประกอบอาชีพที่เป็นสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว และวิทยาการภายนอกที่อยู่ไกลตัว และเกี่ยวข้องกับอนาคตระยะยาว อาทิ วิทยาการที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรม สมุนไพร การศึกษาค้นคว้า เพื่อแสวงหาและสร้างทรัพย์สินทางปัญญาของชาติ การวิจัยพัฒนาเพื่อสร้างรากฐานองค์ความรู้ สร้างแรงบันดาลใจทางภูมิปัญญา การประดิษฐ์คิดค้น และการค้นคว้าเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต หรือยกระดับมาตรฐานคุณภาพทางวิทยาการที่เป็นประโยชน์แก่รุ่นชนใหม่ของมนุษยชาติในอนาคตระยะยาว

7. ส่งเสริมการปฏิรูปการศึกษาแนวคิดใหม่ ที่มุ่งผลในการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์โดยตรง แทนการปฏิรูปเพื่อพัฒนาทางวัตถุที่เกี่ยวข้องกับความเจริญของปัจจัยประกอบกิจการด้านการศึกษาเพียงด้านเดียว

17. ด้านศาสนา

• **หลักการ** ศาสนามีบทบาทเป็นหลักยึดในการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อพัฒนาทั้งปัจเจกบุคคลและสังคม ให้มีวุฒิภาวะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสังคม

• **ข้อนโยบาย** เพิ่มบทบาทความเข้มแข็งของกลไก กระบวนการ ปรัชญา และบุคลากรทางศาสนา ให้เป็นกำลังสำคัญในการสร้างดุลยภาพของสังคม และพัฒนาวิถีชีวิตของประชาชนให้อยู่ในครรลองคลองธรรม มีความสุขสมบูรณ์ทั้งกายและจิตใจ สามารถแยกแยะความมั่งคั่งทางวัตถุ ออกจากเป้าหมายความสำเร็จ ความสุข และคุณภาพชีวิต มีแรงบันดาลใจในการเข้ามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เป็นประโยชน์สาธารณะ และมีความหวังในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างหลากหลายได้โดยปกติสุข

• **เป้าหมาย** ให้กิจกรรมทางศาสนาเป็นเครื่องมือการหล่อหลอมกรอบคุณธรรมหลักของสังคม กลุ่มเกลาจิตใจ พัฒนาระบบวิธีคิดและภูมิปัญญา

ยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิต จิตใจและศีลธรรมของประชาชนและสังคมให้มี ภูมิภาวะสูงขึ้น

• วิธีการ

1. สร้างบรรทัดฐานทางศีลธรรมและคุณธรรม ให้ประชาชนและ สังคมมีความรู้ ความเข้าใจ เห็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวัน และการ ประกอบอาชีพจากหลักธรรมคำสอนในหลักปรัชญาสำคัญ อาทิ หลักความ เมตตา หลักของกรรม หลักคุณธรรม หลักพึ่งพาตนเอง หลักความเกรงกลัว และละอายต่อบาปและการประพฤติชั่วทุกจริตคอร์รัปชั่น

2. สร้างพลังทางสังคม กระตุ้นแรงบันดาลใจของประชาชน ให้มี ความหวังในชีวิต และความปรารถนาดีต่อผู้อื่นและสังคม ส่งเสริมให้มีการเพิ่ม กิจกรรมทางศาสนา สอดแทรกหลักปรัชญาและคตินิยม และเพิ่มมาตรฐาน กฎเกณฑ์ทางด้านศีลธรรมและคุณธรรมเข้าอยู่ในการดำรงชีวิตประจำวัน และ การประกอบกิจการด้านต่างๆ ของประชาชน โดยเฉพาะในส่วนกิจการสาธารณะ

3. ส่งเสริมการระดมประชาชน เอกชนเข้ามีส่วนร่วมกับบุคลากร องค์กร สถาบัน และกิจกรรมทางศาสนา ในการพัฒนาแก้ไขปัญหาและให้ บริการแก่ชุมชน และสังคม

4. ปลุกฝังเยาวชนให้มีความผูกพันกับการหล่อหลอมขัดเกลาทาง ศาสนา โดยส่งเสริมความสัมพันธ์ร่วมมือ และการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างวัด และโรงเรียน

5. พัฒนาคุณภาพบุคลากร เพิ่มความสำคัญ ปรับเปลี่ยนบทบาท และส่งเสริมกิจกรรมทางศาสนา ให้มีความแพร่หลายเป็นที่ยอมรับเชื่อถือ ครีธา เป็นประโยชน์ และมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับประชาชนและสังคม

6. ส่งเสริมให้บุคลากร วัด และสถานประกอบการทางศาสนา เป็น ศูนย์รวมของแหล่งวิทยាកารในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางศาสนา เพื่อ พัฒนาภูมิปัญญา และสามารถพัฒนาเป็นแหล่งให้บริการสวัสดิการสงเคราะห์ ช่วยเหลือชุมชนและสังคม ในกิจกรรมบางด้าน บางส่วน และบางระดับได้

7. กระจายกิจกรรม และขยายเครือข่ายผลผลิตบริการทางศาสนา ออกสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางและทั่วถึง ด้วยการอาศัยสื่อสารสนเทศ สินค้า ผลิตภัณฑ์ และสถานประกอบการ รวมทั้งองค์กรสถาบันอื่นๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

8. เชิดชู ยกย่อง ให้ความสำคัญ และยกฐานะบทบาทบุคลากรทางศาสนาที่มีผลงานเป็นประโยชน์ เป็นที่ปรากฏแก่สาธารณชนทั่วไป ควบคู่กับการเข้มงวดในด้านการรักษาวินัยมากขึ้น

9. พัฒนาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ความเหมาะสมของรูปแบบกิจกรรมทางศาสนา ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงและความต้องการของประชาชน และสังคม ก่อให้เกิดความใกล้ชิดในการเพิ่มความสัมพันธ์ร่วมมือระหว่างประชาชนทั่วไปกับวัด และกิจกรรมทางศาสนาให้มีความสอดคล้องกลมกลืน เข้ากับการดำเนินวิถีชีวิตประจำวัน

18. ด้านศิลปวัฒนธรรม

- **หลักการ** ปลูกสร้างศิลปวัฒนธรรมให้เป็นรากฐานเอกลักษณ์ของชาติและใช้ประโยชน์ในการสร้างความเข้มแข็งทางวัฒนธรรมประจำชาติ

- **ข้อนโยบาย** สร้างความเข้มแข็งด้านศิลปวัฒนธรรมให้เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ ให้ภาพลักษณ์ทางศิลปวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการสร้างภาพพจน์ที่ดีของประเทศให้เป็นที่รู้จักแก่ชาวต่างชาติ

- **เป้าหมาย** ให้ศิลปวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของมรดกทางสังคมไทยเป็นกลไกหลักในการสร้างสำนึกแห่งเกียรติภูมิ ความภาคภูมิใจ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวเอกลักษณ์ประจำชาติไทยอย่างยั่งยืน ท่ามกลางกระแสการคุกคามของศิลปวัฒนธรรมสากล

• วิธีการ

1. ฟื้นฟู รักษา สร้าง พัฒนา ใช้ประโยชน์และผลิตซ้ำมรดกทางศิลปวัฒนธรรม ที่ก่อให้เกิดความเข้มแข็งของความเป็นชาติ อาทิ ศิลปวัฒนธรรม

ของท้องถิ่นชุมชน

2. ปลูกฝังจิตสำนึกหวงแหน และมีผลประโยชน์ร่วมในการดำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ และมรดกทรัพย์สินทางปัญญาของชาติ

3. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อการกำหนดและสร้างสรรค์วิถีชีวิตที่ดีงามมีคุณธรรมและคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทย อาทิ วัฒนธรรมการเทอดทูนจงรักภักดีต่อสถานสำคัญหลักของชาติ วัฒนธรรมความร่วมมือร่วมใจ การรักสงบ เมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อ่อนน้อมถ่อมตน ความมีน้ำใจและใจกว้าง เคารพให้เกียรติผู้อื่น อดทนอดกลั้น และความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณและบุพการี

4. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดศักยภาพ แรงดึงดูดใจ และการพัฒนาความสามารถของบุคคลและสังคม อาทิ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม การรับผิดชอบและความผูกพันในประโยชน์ส่วนรวม รักความเป็นอิสระเสรี การเคารพกติกา การขี้ม

5. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในทางสร้างสรรค์ และมีความหวังในการต่อสู้กับภาวะวิกฤติ อาทิ พิธีกรรมต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการต่อสู้กับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และพิธีกรรมที่เกี่ยวกับการเสริมสร้างสิริมงคลให้แก่ชีวิต และการประกอบอาชีพ อาทิ การแห่นางแมวขอฝน การทำบุญบังไฟ

6. ส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมทางวัตถุ โบราณสถาน การละเล่น พิธีกรรม ความเชื่อ

19. ด้านความมั่นคง

• **หลักการ** สร้างความแข็งแกร่งของพลังทางสังคมภายในเป็นแกนยึดความมั่นคงของชาติ โดยเน้นความมั่นคงร่วมในทุกภาคส่วนอาศัยการเน้นประชาชนเป็นกองทัพและเศรษฐกิจเป็นอาวุธ

• **ข้อนโยบาย** การสร้างความมั่นคงในเชิงผสมผสานอย่างยืดหยุ่น

อ่อนตัวทั้งในระยะสั้นและมีความยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงร่วมทั้งในภาคประชาชน เอกชน สังคมและประเทศชาติ มีความครอบคลุมทั้งในด้านการทหาร เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษา สุขอนามัย คุณธรรมศีลธรรม วัฒนธรรม และสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ

• **เป้าหมาย** ให้ปัจจัยพื้นฐานในการกำหนดรากฐานความมั่นคง คือ ประชาชน เอกชน สังคม และประเทศชาติ มีการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดการผืนพลังที่แข็งแกร่ง และหยั่งลึกถึงรากฐานความมั่นคงที่สร้างความเป็นปึกแผ่นแน่นหนา มีความสลับซับซ้อน ทั้งระบบร่วมกัน

• วิธีการ

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปให้มีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

2. พัฒนาความสงบสุขสันติในสังคม ชุมชน กลุ่มชน และชนชั้น โดยเร่งสร้างกลไกในการประสานประโยชน์ ลดความขัดแย้งแตกแยกระหว่างกลุ่มชนในสังคมให้มีความสามัคคีร่วมมือกัน โดยเฉพาะกลุ่มชนชั้นนำทางการเมือง กลุ่มชนชั้นทางสังคม-เศรษฐกิจ ชนชั้นกลางใหม่ ผู้ใช้แรงงานและเกษตรกร

3. สร้างรากฐานทางเศรษฐกิจและสังคมการเมือง ให้มีความเจริญก้าวหน้าขั้นสูงสามารถใช้เป็นเครื่องมือสร้างดุลย์อำนาจ แทนมาตรการทางการเมืองทหารและแสนยานุภาพทางอาวุธได้

4. เร่งพัฒนาความมั่นคงตามปัจจัยของสถานการณ์ภายในประเทศ ให้เป็นรากฐานรองรับการพัฒนาความมั่นคงภายนอกตามสถานการณ์สากล

5. เร่งรัดแก้ไขปัจจัยสาเหตุที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงร่วมทั้งต่อประชาชน เอกชน สังคม และประเทศชาติ โดยเฉพาะในส่วนของภาคประชาชนและเศรษฐกิจ

6. เร่งรัดประเมินสภาวะปัญหาลำดับความสำคัญเร่งด่วนและแก้ไขปัญหายับคุกคามความมั่นคงในระยะยาว ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับสงครามทางอาวุธ

แต่มีความละเอียดอ่อน และส่งผลกระทบที่รุนแรง เช่น ปัญหาทางเศรษฐกิจ ภัยพิบัติและสาธารณภัย ยาเสพติด สิ่งแวดล้อม คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ โรคระบาดร้ายแรง ความผูกพันของความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม คุณธรรม วัฒนธรรม ความล้าสมัยขาดประสิทธิภาพของกลไกการบริหารภาครัฐ

7. สนับสนุนการนำวิทยาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ ด้านข้อมูลข่าวสาร และโทรคมนาคม ใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาเทคโนโลยีพื้นฐานด้านกิจการความมั่นคง ทดแทนเครื่องมืออุปกรณ์ที่ล้าสมัย กำลังรบ อาวุธยุทโธปกรณ์มากขึ้น

8. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนบทบาทของกองทัพในการป้องกันรักษา และแก้ไขปัญหาความมั่นคงของประเทศ ในกรอบที่มีความยืดหยุ่น คล่องตัว เหมาะสมสอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงมากขึ้น

20. ด้านการต่างประเทศ

- **หลักการ** มองเป้าหมายผลประโยชน์ของชาติในมุมกว้างระยะยาว คำนึงครองอธิปไตยบนพื้นฐานของผลประโยชน์ของชาติ เพิ่มบทบาทและความร่วมมือในระดับนานาชาติมากขึ้น

- **ข้อนโยบาย** ยกฐานะและสร้างบทบาทเชิงรุกในการกระจายความร่วมมือกับนานาชาติในทุกระดับ กระชับความสัมพันธ์ร่วมมือระดับสากลอย่างใกล้ชิด ขยายฐานนโยบายต่างประเทศที่หวังผลในระยะยาว ให้มีความครอบคลุมถึงผลประโยชน์แห่งชาติอย่างกว้างขวางทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การแพทย์และสาธารณสุข การทหาร การศึกษาและวัฒนธรรม

- **เป้าหมาย** แสวงหาและสร้างจุดแข็งทางทรัพยากรอำนาจของชาติจากแหล่งทรัพยากรและสถานการณ์ที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สำหรับใช้เป็นเครื่องมือสร้างความยืดหยุ่นอ่อนตัวในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศ อาทิ การสร้างสัมพันธ์ ร่วมมือ แลกเปลี่ยนผลประโยชน์ รวมทั้ง

ดุลยอำนาจ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ที่สำคัญของชาติ โดยเฉพาะความมั่นคง และเอกราชอธิปไตยในทางเศรษฐกิจ

• วิธีการ

1. พัฒนาศักยภาพการเจรจาต่อรองและวิสัยทัศน์ การมองผลประโยชน์แห่งชาติที่กว้างขวางครอบคลุม ในระยะยาวของบุคลากรทางการเมือง ผู้นำทางการเมือง กลไกและสถาบันองค์กรที่มีภาระหน้าที่ด้านกิจการต่างประเทศ ให้มีขีดความสามารถทัดเทียมกับคู่เจรจา เหมาะสมกับเวทีการประชุม สอดคล้องกับกระแสนานาชาติทั้งในประเทศ รอบประเทศ ภูมิภาคและโลก และมุ่งหวังผลในการบรรลุเป้าหมาย การแสวงหา และได้มาซึ่งผลประโยชน์ของชาติ

2. เน้นการกระชับความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับประเทศเพื่อนบ้านที่มีชายแดนติดติดกัน ให้มีความก้าวหน้าถึงขั้นที่ก่อให้เกิดความไว้วางใจทั้งระหว่างรัฐบาลและประชาชน สามารถประสานประโยชน์ด้านทรัพยากรและการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในทางเศรษฐกิจร่วมกันได้มากขึ้น และลดความขัดแย้งทางทหาร และข้อพิพาทตามแนวชายแดน

3. เพิ่มฐานะบทบาท และการมีส่วนร่วมที่แข่งขันมากขึ้นในประชาคมโลกไม่จำกัดบทบาทแต่เฉพาะภายในประชาคมความร่วมมือระดับภูมิภาค สามารถนำจุดแข็งจากทรัพยากรอำนาจของชาติ ไปใช้ประโยชน์ได้ในเวทีระหว่างประเทศและสถานการณ์สากลที่หลากหลายได้อย่างอ่อนตัวและฉับไว

4. เร่งขยายความสัมพันธ์ใหม่ๆ กับนานาชาติ เพื่อแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายเชื่อมโยง เพื่อปูทางสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในมิติเชิงนโยบายและผลประโยชน์แห่งชาติ ที่สลับซับซ้อนสามารถรองรับอนาคตในระยะยาวได้มากยิ่งขึ้น

5. ผนึกกำลังประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ ให้มีการทำงานในระบบเครือข่ายเป็นทีมเชื่อมโยง สามารถบรรลุผลสำเร็จในเป้าหมายสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ของชาติได้

6. เร่งวางรากฐานความสัมพันธ์อันดีกับมิตรประเทศใหม่ๆ มากขึ้น กระจายความร่วมมือเฉพาะด้าน เฉพาะกลุ่มภาคีในเวทีระหว่างประเทศ เพื่อขยายฐานพันธมิตรให้มีความหลากหลาย มีความพร้อมในการขยายผลสู่การพัฒนาความสัมพันธ์ในระดับที่ใกล้ชิดต่อไปได้ในระยะยาว

7. ใช้เวทีการเมืองระหว่างประเทศ เป็นเครื่องมือยกระดับสถานภาพเกียรติภูมิ และรักษาผลประโยชน์ของชาติ ควบคู่ไปกับการประสานการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอำนาจของชาติสร้างพลังอำนาจต่อรองในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

8. สร้างกลไก กระบวนการ ทีมงานและบุคลากร ด้านการต่างประเทศ ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูง มีคุณสมบัติและขีดความสามารถพิเศษในการประเมินสถานการณ์ ความผันแปรของกระแสสถานการณ์สากล สามารถคาดการณ์ผลกระทบภัยคุกคามต่อผลประโยชน์ของชาติได้ล่วงหน้า พร้อมเสนอแนะมาตรการแก้ไขโต้ตอบที่มีประสิทธิภาพ ในการดำรงรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติตามความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์โลกได้

9. ระดมทรัพยากร เทคโนโลยีสมัยใหม่และความร่วมมือจากภาคเอกชนและองค์กรอาสาสมัครที่กระจายอยู่ทั้งในและนอกประเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านการต่างประเทศมากขึ้น

21. ด้านพลังอำนาจของชาติ

- **หลักการ** แสวงหาความร่วมมือและพันธมิตรในระดับนานาชาติ ในการสร้างจุดแข็งของอำนาจต่อรอง และอำนาจการแข่งขัน

- **ข้อนโยบาย** สร้างและยกระดับขีดความสามารถของพลังอำนาจของชาติให้สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกอย่างมีเกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี มีเอกราช อธิปไตย ได้รับการยอมรับให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วมและแข่งขันกับนานาชาติได้

- **เป้าหมาย** ให้พลังอำนาจของชาติมีความแข็งแกร่งเพียงพอ สามารถ

ใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายต่างประเทศ สร้างการยอมรับ ต่อรอง และเข้าแข่งขันในประชาคมโลกได้อย่างยั่งยืน

• วิธีการ

1. พัฒนากลไกบูรณาการและเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือ ในการ ระดมทรัพยากร และประสานการใช้ประโยชน์ทรัพยากรของชาติอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมทั้งทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรความ มั่งคั่งทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรทรัพย์สินทางปัญญา

2. ส่งเสริมให้มีการฝึกกำลังร่วมระหว่างรัฐ ประชาชน และเอกชน ในการเข้ามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาวิกฤติของชาติ

3. สร้างความสามัคคีกลมเกลียวของคนในชาติ เอื้อโอกาสให้เกิด วิบุรุษมวลชน จากฐานมวลชนระดับล่างมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ปัจเจกบุคคล ได้ใช้ความสามารถและศักยภาพได้อย่างอิสระเสรี มองเห็นความสำคัญ และบทบาทในทางสาธารณะของตน เป็นเยี่ยงอย่างที่ดีในการกระตุ้นจิตสำนึก สาธารณะของคนส่วนใหญ่ในประเทศ

4. เพิ่มช่องทางและโอกาสในการสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนและ เอกชน ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้เข้ามีส่วนร่วมในกิจการที่เป็นผล ประโยชน์ของชาติ อาทิ การใช้เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ตส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศ ช่วยกระจายข่าวสารด้านดี ช่วย โฆษณาประชาสัมพันธ์อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ ชาวต่างชาติ และนักท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารด้านเศรษฐกิจการค้า การลงทุน

5. สร้างและส่งเสริมให้มีการพัฒนายุทธศาสตร์กำลังอำนาจของชาติ ที่เป็นจุดแข็งในการแข่งขันด้านต่างๆ กับนานาประเทศ อาทิ ด้านวัฒนธรรม ประจำชาติ ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว ด้านส่งเสริมการลงทุน ด้านความได้ เปรียบทางภูมิรัฐศาสตร์ ด้านโครงสร้างบริการพื้นฐาน ด้านต้นทุนค่าครองชีพ ด้านพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ดี ด้านความอุดมสมบูรณ์ของอาหาร ด้านสันติภาพ ความสงบสุข ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านสิทธิมนุษยชน

22. ด้านการประชาคมโลก

• **หลักการ** ดำรงเอกราช อำนาจอธิปไตยและความมั่นคงของชาติบนพื้นฐานของการสร้างความยอมรับที่ได้จากการเข้ามีส่วนร่วมและการร่วมมือในระดับสากล

• **ข้อนโยบาย** พัฒนาศักยภาพ ความสามารถระดับนานาชาติของประเทศ ให้มีบทบาทสำคัญและได้รับการยอมรับในประชาคมโลก

• **เป้าหมาย** ให้ประเทศไทยสามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี มีเอกราชมีอำนาจอธิปไตยสามารถปกป้องคุ้มครอง และดูดซับความมั่งคั่งเข้าสู่ประเทศและระบบเศรษฐกิจของชาติ สามารถสร้างความยอมรับเชื่อถือ ประสานความร่วมมือและมีส่วนร่วมกับประชาคมโลก เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของชาติ และประชาชนคนไทย ภายใต้เงื่อนไขสถานการณ์การแข่งขันระดับนานาชาติ

• วิธีการ

1. ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน รักษาพันธกรณีตามกรอบความร่วมมือระหว่างภาคีสมาชิกในประชาคมโลก

2. พัฒนาศักยภาพการแข่งขันระหว่างประเทศ ในกิจกรรมสำคัญที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติในอนาคต โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจภาคการส่งออก สาขาอุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร

3. ลดจุดอ่อนและสร้างจุดแข็ง ในความได้เปรียบทางการแข่งขันระดับสากล อาทิ การพัฒนาเครื่องหมายยี่ห้อของสินค้าที่ตลาดต่างประเทศ นิยมเชื่อถือ การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนาฝีมือแรงงาน การพัฒนาประสิทธิภาพการส่งออก และพิธีการทางศุลกากร ความรวดเร็วในการคืนและชดเชยภาษีส่งออก

4. พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือทางการค้าการลงทุนในระดับสากล อาทิ กลไกตลาดนานาชาติ ตัวแทนการค้านานาชาติ บรรษัทพัฒนาการค้านานาชาติ

5. พัฒนาระบบสารสนเทศ ความเคลื่อนไหวของดัชนีชี้วัดศักยภาพความได้เปรียบทางการแข่งขันระหว่างประเทศของไทย เฉพาะรายสาขาการผลิตและรายการสินค้า

6. ประสานความร่วมมือที่ใกล้ชิดกับองค์การการค้าสากลระดับต่างๆ เพื่อขยายฐานประโยชน์ ดูดซับความมั่งคั่ง และรายได้จากภายนอกเข้าสู่ประเทศในระยะยาว

23. ด้านสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพของประชาชน

- **หลักการ** สร้างความสามารถในการเป็นบุคคลสากล ส่งเสริมการยอมรับและศักยภาพของบุคคลในการร่วมกิจกรรมสาธารณะทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมสิทธิมนุษยชนให้เป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก และส่งเสริมเสรีภาพของประชาชนให้ประชาชนมีศักยภาพและความสามารถในการเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานทั้งทางด้านข้อมูล ข่าวสาร สังคม เศรษฐกิจและการเมืองและเข้ามามีส่วนร่วมในการแบ่งเบาภารกิจสาธารณะและการพัฒนาประเทศ

- **เป้าหมาย** เสริมสร้างศักยภาพความสามารถของปัจเจกบุคคลให้มีความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณะ มีศักดิ์และสิทธิทัดเทียมกับประชาชนในระดับนานาชาติ ช่วยลดอุปสรรคกีดขวางในการร่วมมือและการได้รับสิทธิการมีส่วนร่วมทางการค้ากับประชาคมโลก

• วิธีการ

1. ส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมด้านสิทธิมนุษยชนกับนานาชาติ และร่วมมือกับองค์การอาสาสมัครเอกชน และองค์การสิทธิมนุษยชนสากล

2. ส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้นำด้านสิทธิมนุษยชนในภูมิภาคอาเซียน

3. ส่งเสริมการสร้างและบังคับใช้กฎหมายให้ความคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามกรอบกำหนดของรัฐธรรมนูญ

24. ด้านการเตรียมอนาคตเข้าสู่ความเป็นพลโลก

• **หลักการ** บริหารการพัฒนาความเป็นสากลให้ประชาชนมีการเรียนรู้ สัมพันธ์ เข้าถึง ใช้ประโยชน์ และสามารถปรับเปลี่ยนเข้ากับสถานการณ์สากล

• **ข้อนโยบาย** ปลูกสร้างสำนึก ทศนคติ ค่านิยม กระบวนทัศน์ และ วิสัยทัศน์ใหม่เกี่ยวกับโลกและความเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยเฉพาะในส่วนที่ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ และการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนมนุษย์ชาติ ในประชาคมโลก ให้มีการเรียนรู้ และปรับตัวให้พร้อมเพียงพอต่อการดำรงชีพ ในสภาวะการณ์ใหม่

• **เป้าหมาย** สร้างความตระหนักและความเข้าใจในภาครัฐ เอกชน และเข้าใจในหมู่ประชาชนเกี่ยวกับอิทธิพลและผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลง ในกระแสโลก โดยเฉพาะอิทธิพลและผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ การจัด ระเบียบโลกใหม่ ภาวะสงครามเศรษฐกิจโลก และปรากฏการณ์ความผันผวน ของสิ่งแวดล้อมโลก อันนำมาซึ่งปัญหาและวิกฤติการณ์ใหม่ ตลอดจนการ เผชิญหน้าและแก้ไขปัญหายุบสรจากผลกระทบดังกล่าว ประชาชนพลเมือง ของประเทศ มีความสามารถและการพัฒนาที่ก้าวหน้าสู่ความเป็นพลโลก

• วิธีการ

1. การกระตุ้นภาครัฐ เอกชน และประชาชนให้เรียนรู้ เข้าใจปรับตัว และเตรียมการแก้ไขปัญหา ผลกระทบจากวิกฤติการณ์ เศรษฐกิจในกระแสสากล โดยเฉพาะการเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหายุคความของระบบ เศรษฐกิจโลก เพื่อดำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชอธิปไตยของระบบเศรษฐกิจชาติ ผล ประโยชน์ ความมั่งคั่ง ของประเทศและประชาชนคนไทย

2. การเตรียมความพร้อมในการเผชิญกับปัญหาวิกฤติการณ์ของ สิ่งแวดล้อมโลก และปรากฏการณ์เอลนีโญ ซึ่งส่งผลกระทบในวงกว้างถึง สภาวะแวดล้อมทั้งในน้ำ อากาศ และบนบก ครอบคลุมถึงแง่มุมทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และประชากร

3. การเตรียมความพร้อมจากอิทธิพลกระแสโลกาภิวัตน์ โดยเฉพาะในส่วนของการปฏิบัติเทคโนโลยีสารสนเทศ และระบบสื่อสารโทรคมนาคม บทบาทความสำคัญ และอิทธิพลของทรัพยากรใหม่ที่มาในรูปของข้อมูลข่าวสาร การไหลเวียนของวัฒนธรรมนานาชาติ ความรวดเร็วของการรับรู้และสิทธิเสรีภาพด้านข้อมูลข่าวสารที่กระจายทั่วถึงทุกมุมโลกในเวลาเดียวกัน ความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับค่านิยมด้านเวลา และพฤติกรรมการบริโภคข้อมูลข่าวสาร

4. การเตรียมความพร้อมจากอิทธิพลการจัดระเบียบโลกใหม่ ซึ่งปัจจัยอำนาจอิทธิพลของประเทศอยู่ที่ความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ การกระจายตัวของความคุ้มครองสิทธิมนุษยชนนานาชาติ บทบาทองค์กรสิ่งแวดล้อมโลก การแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เน้นเสรีและความสะดวกในการแข่งขัน การกีดกันทางการค้ารูปแบบใหม่ ที่ไม่เกี่ยวกับระบบภาษีศุลกากร โดยผูกพันกับมาตรฐานคุณภาพที่ครอบคลุมทั้งสิ่งแวดล้อม วิศวกรรม สุขอนามัย สิทธิมนุษยชน และลัทธิทุนนิยมเสรี

5. การเตรียมรับการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับลัทธิชาตินิยมใหม่ ความขัดแย้งที่เกิดจากคุณค่านิยมและความเชื่อของลัทธิอนุรักษนิยมทางวัฒนธรรม ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสังคมประชากรและระบบครอบครัว การอพยพเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของแรงงานต่างด้าว ทรัพยากร ทุนข้ามชาติ การเติบโตและหดตัวอย่างรวดเร็วของตลาดเงินตลาดทุน บทบาทอิทธิพลของบรรษัทข้ามชาติ และความสลับซับซ้อนของระบบเศรษฐกิจนานาชาติ

25. ด้านการท่องเที่ยว

- **หลักการ** สร้างความได้เปรียบในเชิงแข่งขัน เน้นคุณภาพ การจูงใจ และสนองความต้องการ

- **ข้อนโยบาย** พัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เป็นระบบครบวงจร ครอบคลุมถึงอุตสาหกรรม และกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ

การท่องเที่ยว มีมาตรฐานคุณภาพระดับสากล เป็นแหล่งสร้างรายได้ที่สำคัญ จากต่างประเทศสามารถแข่งขันระหว่างประเทศได้อย่างยั่งยืน

• **เป้าหมาย** สร้างคุณค่า เพิ่มมูลค่า ยกกระดับมาตรฐาน สร้างทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจใหม่ๆ กระจายรายได้ ผลตอบแทนและภาระการลงทุนให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกฝ่าย ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และเกี่ยวเนื่องทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ก่อให้เกิดความสนใจและความต้องการของตลาด สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะยาว

• **วิธีการ**

1. พัฒนาคุณภาพทรัพยากร และสินค้าการท่องเที่ยว กิจกรรมและปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ให้เป็นที่ต้องการและดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวทั่วโลก โดยเฉพาะความเชื่อถือ ความปลอดภัย ความแปลกใหม่ ความสะดวกสบาย และความมีเอกลักษณ์เฉพาะ

2. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและประชาชน ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวโดยเฉพาะประชาชนและเอกชน ในท้องถิ่น ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว และแหล่งที่เป็นตลาดของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้โดยให้องค์กรภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และเอกชนผู้ประกอบการโดยตรง มีบทบาทหลักในการระดมความร่วมมือในรูปแบบต่างๆ ที่เป็นการประสานประโยชน์ร่วมกัน

3. ส่งเสริมการปฏิรูปการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อแข่งขันระดับนานาชาติ

4. ขยายผลพวงของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงไปสู่การพัฒนากระบวนการแลกเปลี่ยนและผสมผสานให้ไทยเป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางภาษาและศิลปวัฒนธรรม พื้นบ้านของเผ่าชน และอารยธรรมโบราณ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยในระดับโลกระยะยาว

26. ด้านการพัฒนาเมือง

• **หลักการ** ขยายขีดความสามารถของเมืองให้เป็นนครภูมิภาคในการเชื่อมโยงกับนานาชาติโดยตรง

• **ข้อนโยบาย** พัฒนาพื้นที่ปทุแกไขปัญหาสำคัญของเมืองหลักและกรุงเทพมหานคร เพิ่มศักยภาพความสามารถของเมืองในภูมิภาคที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะเมืองที่มีศักยภาพในการเป็นฐานเชื่อมโยงการแข่งขันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในรูปของนครภูมิภาค

• **เป้าหมาย** พัฒนาเมืองหลักและเมืองศูนย์กลางให้มีความสามารถในการรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและพัฒนาเมืองในภูมิภาคให้เป็นฐานเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศโดยตรง โดยไม่ต้องพึ่งพาและผ่านเมืองศูนย์กลางหรือกรุงเทพมหานคร

• วิธีการ

1. เร่งรัดพื้นที่ปทุบรณะปัญหาเสื่อมโทรมของเมืองใหญ่และกรุงเทพมหานครให้เป็นระบบครบวงจร ครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพประชากร ผังเมือง จราจร ชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม มลภาวะ สันทนาการ ศิลปวัฒนธรรม บริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน การศึกษาและสาธารณสุข

2. พัฒนาเมืองสำคัญในภูมิภาคที่มีศักยภาพเอื้อต่อการพัฒนาเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงความสัมพันธ์กับระบบเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้เป็นนครภูมิภาค โดยเน้นวางระบบโครงสร้างบริการพื้นฐานให้เอื้อต่อการลงทุน การค้าระหว่างประเทศ การส่งออก มีความเหมาะสมสอดคล้องกับภาคการผลิตสาขาหลักของเมืองด้วย

3. กระจายการพัฒนาเมืองให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจเขตพิเศษ และการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคในกลุ่มภาคีเศรษฐกิจต่างๆ ด้วย

4. ปรับปรุงระบบกฎหมายผังเมือง ที่เน้นความสำคัญของการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อโครงสร้างพื้นฐานด้านโครงข่ายจราจร การแบ่งโซนการใช้

ที่ดินเฉพาะด้าน และขนส่งมวลชนของเมืองเป็นกรณีพิเศษ

27. ด้านท้องถิ่นชุมชน

- **หลักการ** ยกฐานะของท้องถิ่นให้เป็นอิสระพึ่งตนเอง ดุดจับความ มั่งคั่งเข้าเพื่อใช้เป็นฐานในการผลิต การกระจายทรัพยากร สร้างองค์กร ผู้นำ และเป็นหน่วยการพัฒนาของชุมชน

- **ข้อนโยบาย** พัฒนาศักยภาพและความสามารถของชุมชนท้องถิ่นให้ มีความเป็นอิสระและพึ่งพาตนเองได้ ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง การปกครอง ลดการถูกดุดจับทรัพยากรและการเคลื่อนย้ายอพยพประชากร แรงงานสู่เมือง หรือชุมชนภายนอก

- **เป้าหมาย** ให้ชุมชนท้องถิ่นมีความมั่นคงเข้มแข็ง เป็นรากฐานสำคัญ ในการกระจายการพัฒนาและสร้างความมั่นคงของประเทศในส่วนรวม ลด ปัญหาการกระจุกตัวและการรวมศูนย์ความเจริญของเมืองใหญ่และเมืองศูนย์กลาง

- **วิธีการ**

1. ส่งเสริมให้มีการสร้าง รักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรบุคคล ที่มีคุณภาพภายในท้องถิ่นชุมชน และการพัฒนาผู้นำท้องถิ่นชุมชนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถ

2. พัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงการประสานความร่วมมือการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนวิทยาการและข้อมูลข่าวสาร และการบูรณาการการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรในท้องถิ่นร่วมกัน

3. สนับสนุนพลังอำนาจของท้องถิ่นชุมชนในการผลักดันทิศทางการ พัฒนาให้มีความก้าวหน้าเฉพาะทางตามศักยภาพความสามารถที่เป็นจุดแข็ง เฉพาะตัวของชุมชน อาทิ การมีจุดแข็งและความก้าวหน้าทางวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ ผลผลิตทางเศรษฐกิจ ทรัพยากรการท่องเที่ยว สังคมที่ สงบสุข การเมืองการปกครองที่เป็นประชาธิปไตยมีส่วนร่วมสูง การติดต่อ สัมพันธ์เชื่อมโยงกับสังคมภายนอกชุมชนหรือเมืองอื่นได้ด้วยเทคโนโลยีการ

สื่อสารที่ทันสมัยโดยไม่ต้องพึ่งพาเมืองศูนย์กลาง

4. ส่งเสริมความสัมพันธ์เชื่อมโยงและการสนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันระหว่างปัจจัยทรัพยากร ภาคการพัฒนาและสาขาการผลิตภายในท้องถิ่นชุมชนเอง เพื่อเกื้อหนุนให้ท้องถิ่นมีการเติบโตขยายตัว โดยที่ทรัพยากรและความมั่งคั่งมีการหมุนเวียนและใช้ประโยชน์ภายในมากกว่าการสูญเสียถูกดูดซับไปสู่ภายนอก

5. ส่งเสริมท้องถิ่นชุมชนให้มีระบบการผลิตทางเศรษฐกิจแบบพึ่งพาตนเองแบบครบวงจร และให้มีการส่งกลับทรัพยากรของท้องถิ่นชุมชน โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลและผลตอบแทนจากการใช้ทรัพยากรของท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ท้องถิ่นชุมชนเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิต แหล่งแรงงาน แหล่งวัตถุดิบแต่เพียงด้านเดียว ขณะที่ความมั่งคั่งและผลตอบแทนถูกเคลื่อนย้ายออกไปสู่ภายนอกโดยที่ท้องถิ่นกลับต้องแบกรับภาระการฟื้นฟูในภายหลังเอง

28. ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

• **หลักการ** สร้างวิทยาศาสตร์แบบพึ่งพาตนเอง ลดการนำเข้า เพิ่มการถ่ายทอด ถ่ายโอนและประดิษฐ์คิดค้นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและเพิ่มความสามารถการแข่งขันของประเทศ

• **ข้อนโยบาย** เพิ่มความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้สามารถพึ่งพาตนเองในการสร้างและรับการถ่ายโอนในระดับพื้นฐาน และลดการนำเข้าจากต่างประเทศให้น้อยลง

• **เป้าหมาย** ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ เพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชน คุณภาพทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่มโอกาสความได้เปรียบ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

• วิธีการ

1. เร่งสร้างปัจจัยพื้นฐานด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ให้

ครอบคลุมทั้งปัจจัยด้านการประดิษฐ์คิดค้นภายในประเทศ และรับการถ่ายโอนจากภายนอกประเทศ

2. ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีพื้นฐาน ให้มีการบูรณาการและเชื่อมโยงเกื้อกูลซึ่งกัน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การทหารและการป้องกันประเทศ การศึกษา การแพทย์สาธารณสุข กระบวนการยุติธรรม โทรคมนาคม สื่อสารสารสนเทศ สิ่งแวดล้อม สังคม

3. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เพื่อการลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม

4. ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อเพิ่มความสามารถในการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

5. ส่งเสริมการวิจัยพัฒนา ส่งเสริมการพึ่งพาอาศัยและแลกเปลี่ยนความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างรัฐกับเอกชน

6. ส่งเสริมการพัฒนาขีดความสามารถ และการลดต้นทุนด้านการวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในภาคเอกชนโดยมาตรการทางภาษีและการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐ

7. ส่งเสริมการพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและภูมิปัญญาชาวบ้าน และท้องถิ่นชุมชน

29. ด้านสิ่งแวดล้อม

• **หลักการ** ร่วมมือกับสากลและเป็นผู้นำในภูมิภาคในการสร้างความยอมรับและพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมทั้งทางกายภาพและทางสังคม

• **ข้อนโยบาย** พัฒนามาตรฐานและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม ร่วมมือและมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมสากล

• **เป้าหมาย** ให้มาตรฐานการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีผลครอบคลุมทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกายภาพ และสังคม เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

สามารถจูงใจส่งเสริมโอกาส สร้างความได้เปรียบและจัดอุปสรรคกีดขวาง ในการแข่งขันทางการค้า และความเชื่อมั่นในการลงทุนระหว่างประเทศ

• วิธีการ

1. ส่งเสริมมาตรการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงสร้างสรรค์ เน้นความร่วมมือและการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรเอกชน ทั้งในระดับองค์กร กลุ่ม ท้องถิ่น ชุมชน ภูมิภาค ประเทศและนานาชาติ
2. ส่งเสริมบทบาทผู้นำในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้
3. ขยายเครือข่ายเชื่อมโยงความร่วมมือ และระดมทรัพยากรเพื่อ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระบบนานาชาติ
4. กระจายการมีส่วนร่วมในการบริหาร การจัดการ และขอบเขต ความรับผิดชอบสู่ท้องถิ่น ชุมชน และองค์กรย่อยที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน
5. สนับสนุนมาตรการการแสวงรายได้เชิงพาณิชย์ และการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันระดมทุน เพื่อพึ่งพาตนเองขององค์กรรับผิดชอบ สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการคุ้มครองรักษามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม
6. กำหนดให้มียุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนามาตรฐานคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เพื่อนำประเทศเข้าสู่ประชาคมโลก โดยปราศจากอุปสรรคกีดขวาง ด้านปัญหาสิ่งแวดล้อมในระดับสากล
7. พัฒนาระบบการบริหารการระวังป้องกันภัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อม ที่ก่ออันตรายต่อคุณภาพชีวิต และมาตรฐานสุขอนามัยของชีวิตประชาชน และ กระบวนการผลิต ในทางเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและการเกษตร

30. ด้านการบริหารทรัพยากร

- **หลักการ** บูรณาการทรัพยากรร่วมระหว่างทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรทรัพย์สินทางปัญญา ให้ได้คุณภาพและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

- **ข้อนโยบาย** เพิ่มพูนคุณค่าและคุณประโยชน์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของชาติ อย่างฉลาดคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการบูรณาการทรัพยากรสำคัญของชาติ 4 ด้านคือ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และทรัพยากรสิทธิทางภูมิปัญญา

- **เป้าหมาย** พัฒนาการใช้ทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความยั่งยืน สามารถสร้างความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนรายได้ให้ประชาชนและประเทศชาติ ให้มีความต่อเนื่องในระยะยาว

- **วิธีการ**

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ที่ได้ดุลยภาพระหว่างการใช้ การบำรุงรักษา การสร้างและการฟื้นฟู

2. พัฒนาระบบการครอบครอง การเป็นเจ้าของสิทธิการใช้ประโยชน์ ความรับผิดชอบทรัพยากรสาธารณะสู่ท้องถิ่นชุมชน

3. ปลุกจิตสำนึกการมีส่วนร่วมพิทักษ์รักษา ห่วงแหนทรัพยากรของชาติโดยความร่วมมือของเอกชน และภาคประชาชน

4. จัดลำดับความสำคัญ และความจำเป็นเร่งด่วนในการอนุรักษ์คุ้มครองทรัพยากร ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ และความต้องการของท้องถิ่นชุมชน

5. เร่งรัดการสร้าง และผลิตซ้ำ ทรัพยากรที่เป็นทรัพยากรสิทธิทางปัญญา เพื่อนำมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการสร้างความมั่งคั่ง และเพิ่มพูนรายได้ให้ประชาชนและประเทศ

6. พัฒนาระบบและระเบียบ ในการสร้าง รักษาและใช้ทรัพยากรมนุษย์ ในเชิงสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดรากฐานที่เกื้อกูลต่อการเพิ่มคุณค่าและการใช้ประโยชน์ ทรัพยากรด้านอื่นๆ

31. ด้านพลังงาน

- **หลักการ** บริหารและจัดการประสิทธิภาพการใช้พลังงานให้มีต้นทุน

ที่ต่ำ คุ่มครองรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม คุณภาพความปลอดภัย และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

- **ข้อนโยบาย** ส่งเสริมเสถียรภาพความมั่นคง ความมีประสิทธิภาพ การเพิ่มความคุ้มค่าและมูลค่าผลตอบแทน การลดความสูญเสียและการลดผลกระทบจากการใช้พลังงานให้มีผลต่อการลดต้นทุนการผลิต คุ่มครองรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย เอื้ออำนวยต่อการแข่งขันในระหว่างประเทศ

- **เป้าหมาย** ให้มีการบริหารและการจัดการการใช้พลังงานหลักในสาขาการผลิตสำคัญของประเทศ เอื้ออำนวยต่อการลดต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย และความได้เปรียบในการแข่งขัน

- **วิธีการ**

1. การส่งเสริมการใช้เครื่องจักร และเทคโนโลยีที่ช่วยลดต้นทุนและผลกระทบจากการใช้พลังงาน และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตได้

2. ส่งเสริมความร่วมมือในการประสานการใช้ประโยชน์พลังงานน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และไฟฟ้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

3. แสวงหา ศึกษาค้นคว้า วิจัยทดลองเพื่อการประหยัดพลังงาน เพิ่มแหล่งพลังงาน แสวงหาพลังงานทดแทน และการใช้พลังงานสะอาดเพิ่มมากขึ้น

4. ส่งเสริมบทบาทเอกชนในการอนุรักษ์พลังงาน และการกระจายฐานการสำรองพลังงานสู่ภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจพิเศษ

5. ควบคุมตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพผลิตภัณฑ์พลังงาน และระมัดระวังด้านความปลอดภัยของภาชนะบรรจุ การลำเลียงขนส่ง จัดเก็บรักษาและการใช้ในทางพาณิชย์และอุตสาหกรรม

6. ป้องกันปราบปรามการลักลอบขนส่ง การจำหน่ายน้ำมันเถื่อน และผลิตภัณฑ์สินค้าพลังงานที่ไม่ได้มาตรฐาน

7. เจรจาร่วมมือทางการค้าแบบทวิภาคีกับประเทศผู้ค้าน้ำมันเพื่อตกลงวิธีการซื้อขายในรูปแบบพิเศษ

32. ด้านการวิจัยพัฒนาการบริหารการพัฒนา พรรคการเมือง

- **หลักการ** สร้างความเข้มแข็งและบทบาทของหน่วยวิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนการบริหารการพัฒนาของพรรคการเมืองที่จะนำไปใช้บริหารประเทศ

- **ข้อนโยบาย** จัดตั้งองค์กรกลางในการวิจัยพัฒนาของพรรคเพื่อให้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดทิศทางนโยบายของพรรคการเมืองสนับสนุนการจัดสร้างและการนำนโยบายไปใช้ในการบริหารประเทศ

- **เป้าหมาย** จัดตั้งองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองเป็นองค์กรอิสระของรัฐ ความเป็นกลางทางวิชาการ ให้การศึกษาแก่พรรคการเมืองในการจัดทำนโยบาย และเสนอแนะแนวทางการบริหารนโยบาย

- **วิธีการ**

1. จัดตั้งองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมือง
2. กำหนดระเบียบ อำนาจ หน้าที่ และการปฏิบัติงานขององค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมือง
3. ให้พรรคการเมืองมีฝ่ายรับผิดชอบด้านการวิจัยพัฒนาของพรรค ทำหน้าที่เป็นฝ่ายประสานความร่วมมือกับองค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองของรัฐ
4. ให้องค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองเป็นแกนกลางในการประสานการเชื่อมโยงระหว่างสาธารณชนกับพรรคการเมืองในกระบวนการพัฒนาของพรรคการเมือง
5. ให้องค์กรกลางการวิจัยพัฒนาของพรรคการเมืองรับผิดชอบในการบริหารการจัดทำการศึกษาวิจัยความเป็นไปได้ของนโยบายพรรคการเมือง ให้การศึกษาด้านนโยบายและกระบวนการแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติแก่พรรคการเมือง

สถาบันนโยบายศึกษา

Institute of Public Policy Studies (IPPS)

.....

สถาบันนโยบายศึกษาเป็นองค์กรพัฒนาเอกชนที่ไม่ได้มุ่งหวังผลกำไร และไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด โดยดำเนินกิจกรรมในการศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย การสนับสนุนนโยบายสาธารณะที่สำคัญๆ และการให้ความรู้ทางการเมือง เพื่อส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยแบบเสรีและมีส่วนร่วม และพัฒนาระบบรัฐสภาในประเทศไทย

สถาบันนโยบายศึกษา ได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิคอนราด อเดนาว์ (Konrad Adenauer Foundation) แห่งสาธารณรัฐเยอรมัน ทั้งนี้กิจกรรมต่างๆ อยู่ภายใต้การดำเนินงานของสมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในหลายๆ สมาคมทางด้านวิชาการที่เก่าแก่และใหญ่ที่สุดในประเทศ จนกระทั่งปี 2532 จึงแยกตัวออกมาดำเนินงานอย่างเป็นอิสระ และได้รับความเชื่อถือจากสาธารณชนในฐานะที่เป็นคลังสมอง (Think-Tank) ที่มีส่วนชี้นำการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญๆ ของประเทศในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา เช่น การริเริ่มศึกษาเรื่อง พรบ. ข้อมูลข่าวสาร ผู้ตรวจการรัฐสภา การทำประชาพิจารณ์ (การไต่สวนสาธารณะ) การจัดทำแผนพัฒนาสถาบันนิติบัญญัติ และการปฏิรูปการเมือง เป็นต้น

.....

แนวทางการดำเนินงาน

สถาบันนโยบายศึกษาเป็นองค์กรเล็กๆ ที่มีแนวทางการดำเนินงานที่เน้นการสร้างความร่วมมือแบบเครือข่ายกับนักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและประชาชนในระดับต่างๆ

จุดยืนของสถาบันนโยบายศึกษาคือ การค้นหาและนำเสนอทางเลือกเชิงนโยบาย การสร้างโอกาสให้มีการนำเสนอข้อคิดที่แตกต่าง และแสวงหาจุดร่วมระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ทั้งนี้โดยยึดถือข้อมูลและเหตุผลเป็นสำคัญ

.....

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาสำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในสังคมประชาธิปไตย และสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในประเด็นปัญหาเหล่านี้ เพื่อเผยแพร่

แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเสนอทางเลือกในเชิงนโยบาย

2. ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านนโยบาย และให้ความร่วมมือกันระหว่าง นักวิชาการ สมาชิกรัฐสภา สมาชิกสถาบันตัวแทนต่างๆ (อาทิ สมาจังหวัด ทหารการค้า) ข้าราชการ องค์การพัฒนาเอกชน สื่อมวลชนและสาธารณชนทั่วไป

3. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถาบันตัวแทนประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการกระบวนการกำหนดนโยบายในทุกๆ ระดับ

4. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมนโยบายสาธารณะ และสนับสนุนการศึกษา ทางการเมืองในเรื่องนิติบัญญัติและการบริหาร ตลอดถึงแง่มุมอื่นๆ ของสังคมประชาธิปไตย

5. เพื่อส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และความชำนาญในกิจการ นิติบัญญัติและการบริหาร ระหว่างภาคีรัฐบาล เอกชน และประชาชนในประเทศไทยและ ประเทศต่าง ๆ

กิจกรรม

สัมมนาและฝึกอบรม

เพื่อเป็นเวทีแสดงความคิดเห็น ถกเถียง แลกเปลี่ยนระหว่างกลุ่มตัวแทนต่างๆ ของสังคม และประชาชนส่วนต่างๆ ต่อประเด็นนโยบายสาธารณะที่สำคัญๆ ของรัฐบาลที่มีผลกระทบ ต่อประชาชนโดยรวม อีกทั้งยังเป็นแหล่งในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สำคัญจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องต่อประชาชน ไม่ว่าจะเป็นสถาบันรัฐสภา และกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ของสังคม

ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะทำหน้าที่ในการให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน เพื่อให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่มีมากขึ้น การจัดสัมมนาของสถาบันฯ เป็นการเปิดกว้างแก่ สาธารณชน และไม่เสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

วิจัย

สถาบันนโยบายศึกษา เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่ได้ศึกษาวิจัยเชิงนโยบาย เพื่อนำ เสนอต่อสาธารณะ ผลงานที่สำคัญๆ ที่ผ่านมา อาทิเช่น การกระจายอำนาจการปกครอง ส่วนท้องถิ่น การปฏิรูปการเมือง พบ ข้อมูลข่าวสาร ฯลฯ ซึ่งผลของงานวิจัยดังกล่าว ได้มี ส่วนสำคัญยิ่งในการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาทางการเมืองของประเทศ

สิ่งพิมพ์

สถาบันนโยบายศึกษา ได้ทำจดหมายข่าวรายเดือนเพื่อแสดงถึงความพยายามของสถาบันที่จะดำเนินกิจกรรมให้ทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจาก“ผู้แทนราษฎร” ในปี 2529 เป็น “จดหมายข่าวปฏิรูปการเมือง” ในต้นปี 2533 ปัจจุบันคือจดหมายข่าวปฏิรูปการเมือง-การกระจายอำนาจ” ทั้งนี้โดยมีสาระที่เกี่ยวกับการเมือง การเปลี่ยนแปลงการบริหารและกฎหมาย ในการจัดประภาคารรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ การกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น

หนังสือ เอกสารนโยบาย เอกสารข้อมูล เอกสารวิจัย เอกสารสัมมนา ได้จัดทำเป็นสิ่งตีพิมพ์ตามโอกาสที่เหมาะสม และสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งเป็นที่สนใจตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบายของรัฐ นักการเมืองและนักวิชาการถึงนักเรียนมัธยมและสาธารณชนทั่วไป

สิ่งพิมพ์เหล่านี้ได้ถูกแจกให้กับสมาชิกรัฐสภา พรรคการเมือง หน่วยงานภาครัฐ กลุ่มองค์กรประชาสังคม โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

.....

สื่อการศึกษา

รายการของสถาบันนโยบายศึกษาได้ผ่านทางวิทยุ ซึ่งกระจายเสียงตามเกณฑ์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นการเชื่อมต่อที่สำคัญของสถาบันนโยบายศึกษาถึงสาธารณชนส่วนใหญ่ หลายครั้งที่เทปรายการได้ถูกใช้เช่นเดียวกับวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนในโรงเรียนต่างจังหวัด

ธนาคารเสียง (Voice Bank) ได้รวบรวมคำจำกัดความประกอบเทปเป็นห้องสมุดเสียงที่ใหญ่ที่สุดอันหนึ่งเรื่องนโยบายสาธารณะของประเทศ

รายการวิทยุทัศน์ สถาบันนโยบายศึกษาได้ผลิตเป็นชุดวิดีโอเทปเกี่ยวกับระบบรัฐสภาและกิจกรรม ประวัติการเมืองไทย ประเด็นนโยบายสาธารณะและคล้ายคลึงกัน วิทยุทัศน์เหล่านี้สามารถยืมได้เพื่อจุดมุ่งหมายทางการศึกษา

ปฏิทินประวัติศาสตร์และเหตุการณ์การเมือง และเกมการเมือง เช่น เกมวงเวียนประชาธิปไตย ไฟการเมือง ได้แสดงถึงความพยายามของสถาบันนโยบายศึกษาที่จะสร้างสรรค์มิติใหม่ในการให้ความรู้ทางการเมือง เพื่อให้ถึงสาธารณชนอย่างกว้างขวาง วัสดุเหล่านี้ถูกแจกให้กับโรงเรียนท้องถิ่นทั่วประเทศ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

Home Page สถาบันนโยบายศึกษา ได้เตรียมไว้อีกทางหนึ่งในการเชื่อมด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างสถาบันและสาธารณะ Home Page ได้สรุปสาระสำคัญของการ

ดำเนินงานและกิจกรรมโครงการ เช่นเดียวกับข้อมูลปฏิบัติการเมืองและการกระจายอำนาจที่ทันสมัย

โครงการ

สถาบันนโยบายศึกษาดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ ดังนี้

- สัมมนาและฝึกอบรม
- วิจัย
- สิ่งพิมพ์ (จดหมายข่าว เอกสารสัมมนา เอกสารวิจัย เอกสารนโยบาย เอกสารข้อมูลและหนังสือ)
- สื่อความรู้ทางการเมือง (รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ปฏิทิน แผนที่เกมการเมือง)

พบกับรายการ “โครงการศึกษานโยบายสาธารณะทางวิทยุ” ดำเนินรายการ โดย ศ.ดร.สมศักดิ์ ชูโต และคุณดุษฎี ณ บางน้อย ทุกวันเสาร์ เวลา 17.00-18.00 น. ทางสถานีวิทยุ ททท.เอ.เอ็ม. 1494

สถาบันนโยบายศึกษาประสงค์ที่จะเผยแพร่วิทยุทัศน์ รายการโทรทัศน์ชุด “สู่สังคมประชาธิปไตย” และ “สังคมสี่มิติ” ซึ่งออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ ช่อง 11 ในระหว่างปี พ.ศ. 2535-2537 แก่ผู้สนใจเพื่อเป็นสื่อเสริมการเรียนการสอน และเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในปัญหาสาธารณะต่าง ๆ

จดหมายข่าวรายเดือน “ปฏิบัติการเมือง-กระจายอำนาจ” นำเสนอสาระข้อมูล และบทวิเคราะห์ทางการเมือง และนโยบายสาธารณะ เป็นอภินันทนาการแก่สมาชิกของสถาบันฯ และสถาบันการศึกษาที่สนใจ

สนใจสมัครเป็นสมาชิกเพื่อรับจดหมายข่าว และส่วนลดราคาสินค้าสิ่งพิมพ์และสื่อต่าง ๆ ของสถาบันนโยบายศึกษา (IPPS) ได้ที่ 99/146 ซอยหมู่บ้านงามวงศ์วาน ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทร. 9411832-3 โทรสาร 9411834 (ค่าสมาชิก 500 บาท ตลอดชีพ)

สิ่งพิมพ์สถาบันนโยบายศึกษา

อุตสาหกรรมต่างจังหวัด (2536) โฉสิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์	60	บาท
การได้ส่วนสาธารณะ : มาตรการยุติข้อขัดแย้ง ในการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม (2536) (พร้อมสรุปสัมมนาท้ายเล่ม) แก้วสรร อดิโพธิ์	50	บาท
มติสำคัญของคณะรัฐมนตรีว่าด้วยเศรษฐกิจจุฬารัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ (2536) รังสรรค์ ณะพรพันธุ์	600	บาท
โครงการพัฒนาจังหวัด (2536) ตระกูล มีชัย	80	บาท
ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.(2536) เกียรติชัย ณ นคร	80	บาท
วัฒนธรรมกับการสร้างสังคมการเมืองประชาธิปไตย (2537) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	15	บาท
โครงสร้างและกลไกทางกฎหมายรัฐธรรมนูญ (พิมพ์ครั้งที่ 2 2537) อมร จันทรมบูรณ์	60	บาท
คอนสติติวชันแนลลิสม์ (Constitutionalism) ทางออกของประเทศไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2537) อมร จันทรมบูรณ์	60	บาท
ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อการปฏิรูปทางการเมือง ตามแนวทางคอนสติติวชันแนลลิสม์ (2537) อมร จันทรมบูรณ์	40	บาท
สยามสู่ศตวรรษที่ 21 (พิมพ์ครั้งที่ 2 2537) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	50	บาท
บริษัท การบินไทย จำกัด (2537) บัณฑิต จันทรโรจนกิจ	120	บาท
การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (2537) บัณฑิต จันทรโรจนกิจ กัลยา อุดมวิทิต วิมลรัตน์ สุขเจริญ	80	บาท

โครงการทางด่วนพิเศษขั้นที่สอง (2537)	50	บาท
วิมลรัตน์ สุขเจริญ		
งบประมาณจังหวัด (2537)	60	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
สภาตำบล (2537)	150	บาท
ตระกูล มีชัย		
นโยบายพรรคการเมืองไทยในการเลือกตั้ง 2538 (2538)	20	บาท
กิริติพงศ์ แนวมาลี ญัฐทยา ขวัญรักษ์		
ประจักษ์ ก้องกีรติ วิน พรหมแพทย		
กระบวนการทัศน์ใหม่ในการศึกษารัฐและสังคม (พิมพ์ครั้งที่ 2 2538)	40	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
การปฏิรูปทางการเมือง (2538)	20	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
100 ปี แห่งการปฏิรูประบอบราชการ วัฒนาการของอำนาจรัฐ และอำนาจการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 2 2538)	150	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
การกระจายอำนาจ (2538)	100	บาท
ตระกูล มีชัย		
Policies of Thai Political Parties in the 1995 General Election (1995)	50	บาท
Kiritipong Naewmalee, Nattaya Kuanrak, Prachak Kongkirati, Win Phromphaet (Translated and edited by Santhad Atthaseree, David Peters, Parichart Chotiya)		
ผ่าทางตันการเมืองไทย (2538)	20	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
ไตรลักษณ์รัฐกับการเมืองไทย (2538)	150	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
เทศบาลในบริบทการกระจายอำนาจแห่งยุคสมัย (2538)	180	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวณิช		
ปาริชาติ โชติยะ บรรณธิการ		
วัฒนธรรมการเมืองและการปฏิรูป (2539)	50	บาท
วิทย์ ตันศิริ		

อนาคตการเมืองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2539) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	50	บาท
ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่นสำหรับเยาวชน (2539) กীরติพงศ์ แนวมาลี วิน พรหมแพทย์	40	บาท
ท้องถิ่นนิยมและภูมิภาคนิยมในสังคมไทย (2539) เสาวลักษณ์ สุขวิรัช	25	บาท
เปรียบเทียบนโยบาย 4 รัฐบาล (2539) ปาริชาติ คิวะรักษ์	50	บาท
สื่อมวลชนไทยกับการผลักดันนโยบาย (2539) Policy Advocacy and the Media in Thailand ดันแคน แมคคาร์โก (Duncan McCargo) รย์มาศ โบว์รา (Ramaimas Bowra)	50	บาท
ไตรลักษณ์รัฐกับการเมืองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2540) ชัยอนันต์ สมุทวณิช	150	บาท
แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง (2540) อัษฎางค์ ปาณิกบุตร	80	บาท
แนวทางการยกเครื่องรัฐสภาไทย (2540) จรัส ดิษฐาภิรักษ์	80	บาท
รัฐธรรมนูญประเทศตะวันตกและไทย : กรณีศึกษาทางประวัติศาสตร์และกฎหมาย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2540) วิชัย ตันศิริ	80	บาท
ขอดเกล้ารัฐธรรมนูญไทย (2540) เชาวนะ ไตรมาศ	35	บาท
พรรคการเมืองไทย : ภูมิหลังทางโครงสร้าง-หน้าที่และพัฒนาการทางสถาบัน (2540) เชาวนะ ไตรมาศ	120	บาท
ถกรัฐธรรมนูญ 2540 นันทวัฒน์ บรมานันท์	300	บาท
รัฐธรรมนูญใหม่ : บริหารงานบ้านเมืองอย่างไรให้ถูกใจประชาชน เชาวนะ ไตรมาศ	50	บาท

ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่นสำหรับเยาวชน	50	บาท
พิมพ์ครั้งที่ 2 แก้ไขปรับปรุงตาม พรบ. อบจ. 2540		
กীরติพงศ์ แนวมาลี		
วิน พรหมแพทย์		
แก้ไขปรับปรุงตาม พรบ. อบจ. 2540 โดย สนิท จรอนันต์		
เปรียบเทียบนโยบาย 4 รัฐบาล (พิมพ์ครั้งที่ 2)	60	บาท
เชาวนะ ไตรมาศ		
กรอบนโยบายแม่บทของพรรคการเมืองไทยยุคใหม่	50	บาท
เชาวนะ ไตรมาศ		

.....

สื่อความรู้ทางการเมืองของสถาบันนโยบายศึกษา

วงเวียนประชาธิปไตย	80	บาท
แผนที่เส้นทางประชาชน-ถนนประชาธิปไตย	25	บาท
Road of Democracy Map	40	บาท
ไฟการเมือง	100	บาท
เกมการเมือง (Political Monopoly)	200	บาท

สนใจกรุณาติดต่อ สถาบันนโยบายศึกษา 99/146 ซอยหมู่บ้านงามวงศ์วาน ถนนงามวงศ์วาน
แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 941-1832-3 โทรสาร 941-1834

.....

ประวัติย่อ

ชื่อ เชาวนะ ไตรมาศ

เกิด 14 สิงหาคม 2505 ที่ อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา

วุฒิ ปริญญาเอก สาขารัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2537

งานปัจจุบัน - เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ช่วยราชการคณะทำงานนายกรัฐมนตรี
- นักวิจัยแห่งชาติรหัสประจำตัว 37800016

ประสบการณ์ - นักวิจัยผู้ช่วยสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) พ.ศ. 2531
- เลขานุการกรมการวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2532
- คณะทำงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเฉพาะกิจปรับปรุงโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2533
- กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการปรับปรุงระบบบริหารราชการ พ.ศ. 2534
- คณะผู้เชี่ยวชาญศึกษาและพัฒนาระบบบริหารงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภาประเทศกัมพูชา พ.ศ. 2536
- อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการด้านพัฒนาระบบการมอบอำนาจและการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2540
- คณะทำงานด้านวิชาการ คณะกรรมการช่วยเหลือประชาชน พ.ศ. 2541

งานเขียน - ความขัดแย้งจากรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2521 : แนวโน้มพัฒนาการสถาบันรัฐธรรมนูญไทย

- เจ้าพ่อกับการเมือง : การเชื่อมโยงของข่ายใยอำนาจในระบบการเมืองไทย
- ข้อมูลพื้นฐานกึ่งศตวรรษแห่งการเปลี่ยนแปลงการปกครองไทย (วิจัยร่วม)
- จินตนาการสู่ปี 2000 เมืองไทยในความใฝ่ฝันของนักคิดอาวุโส
- ขอดเกล้ารัฐธรรมนูญไทย
- แนวทางการปรับปรุงวิธีการ ขั้นตอนและระบบการทำงานของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (วิจัยร่วม)
- เทศบาลในบริบทการกระจายอำนาจแห่งยุค (กรณีเทศบาลนครสวรรค์)
- การจัดการเรียนการสอนด้านอาชีวศึกษาสำหรับคนพิการ
- พรรคการเมืองไทย : ภูมิหลังทางโครงสร้าง-หน้าที่และพัฒนาการทางสถาบัน
- รัฐมนตรีนวัตกรรม : บริหารงานบ้านเมืองอย่างไรให้ถูกใจประชาชน

บทความ

- “รัฐธรรมนูญ : สำคัญที่ใช่ให้เป็น” วารสารสมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (กรกฎาคม - กันยายน 2540)
- “การบูรณาการการบริหาร - การเมืองกับการสร้างความสามารถทางการปกครองของรัฐบาล : กรณีสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี” วารสารสมาคมนักวิจัยประวัติศาสตร์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม - ธันวาคม 2540)

About the Book

Policy Framework for New Generation of Political Parties

By Chaowana Traimas

This book presents a policy framework for political parties especially a new generation of political parties under the structure and operating environments outlined in the Constitution of 1997.

Dr. Chaowana categorizes both core sectoral and specific policies as well as the policy-making process, policy implementation strategies. It is a pioneering effort to develop a guideline for political parties in this regard.

Thippaporn Tantisunthorn

Director

Institute of Public Policy Studies

June 1998